

Зәбур китабы.

Беренче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Бозыкларның киңәшенә бармаган, һәм гөнаһлылар юлында тормаган, һәм юкка чыгаручылар жыенында утырмаган кеше бәхетле. 2. Әмма иркесе – Ходай канунында, һәм Аның канунына көн-төн өйрәнәп торыр ул. 3. Агым сулар янына утыртылган, үз вакытында жимешен бирәсе агач кебек булып торыр ул, яфрагы да коелмас; һәм ни генә эшләсә дә, ул барына да өлгерер. 4. Бозыклар алай түгел, алай түгел: әмма жир өстеннән жил өрәп жибәрә торган тузан кебек. 5. Шунлыктан бозыклар хөкемдә, гөнаһлылар гаделләр жыенында тора алмаслар. 6. Чөнки гаделләренең юлы Ходайга билгеле, бозыкларның юлы исә юкка чыгар.

Икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Халыклар нигә котырышалар һәм кешеләр ник булмасны уйлашып торалар? 2. Жир патшалары алга чыктылар һәм башлыклары Ходайга да, Аның Мәсихенә дә каршы бергә жыелдылар. 3. “Аларның богауларын өзик һәм өстебездән аларның күтәрәмен ташлык” (диешәләр). 4. Күкләрдә Торучы алардан көләр, һәм Ходай аларны хур итәр. 5. Ул чакта Ул аларга ачуланып әйтер һәм ярсуында аларны болгатып бетерер. 6. Изге тавы Сион өстеннән патша булып Мин ич Анардан куелганмын, 7. Ходай кушканын әйтеп бирергә дип. Ходай Миңа әйткән: “Син Минем Улым, Мин Сине бүген тудырдым. 8. Миннән сора, һәм Синең кулыңа халыкларны да, кырыйларыннан алып биләп торырга жирне дә бирермен. 9. Аларны тимер таяк белән көтәрсең, чүлмәкче савытлары шикелле аларны ватыр-сың”, дигән. 10. Менә инде, патшалар, аңга килегез, жир түрәләре, барыгыз да үгет алыгыз. 11. Ходайга куркынып эшләгез һәм Аңа калтырап сөенегез. 12. Ходай ачуланмасын өчен, үгет алыгыз, Аның ярсуы тиз ялкынланса, дәрәс юлны жуеп жибәрерсез. Аңа ышанучылар барысы да бәхетле.

Өченче псалом (мәдхия).

1. Псалом Давида, когда он бежал от Авессалома, сына своего.

2. Эй Ходай, ник мене кысучылар күбәйгәннәр? Күбесе миңа каршы торалар. 3. Күбесе: “Алласы аны коткармас”, дип жаныма әйтәләр. 4. Син исә Ходай Үзең мене яклаучы, минем даным һәм башымны күтәрүче Син. 5. Тавышым белән Ходайга ялвардым, һәм Ул изге тавыннан мене ишетте. 6. Мин йокыга киттем дә, йокладым, тордым, чөнки мене Ходай яклай. 7. Мене чолгап алып, миңа ябышучылар мең меңләп булса да, курыкмам. 8. Эй Ходай, тор, әй Аллам, мене коткар, чөнки Син буштан миңа дошманлык итүчеләрнең барысын да яраладың, гөнаһлыларның тешләрен жимердең. 9. Ходайдан саклау килә, һәм бәрәкәтең халкың өстендә тора.

Дүртенче псалом (мәдхия).

1. В конец. В песнях. Псалом Давида.

2. Мин инәлгән чагымда дөрөслегем Алласы мене ишетте. Тарлыгымда Син миңа кинлек бирә торган идең. Әле дә мене кызган һәм догамны ишет. 3. Эй адәм балалары, кайчанга чаклы күңелләрегезне катыландырып торырсыз? Ник бушны сөеп, ялганны эзлисез? 4. Белеп торыгыз, Ходай Үзенә яраулыны искитәрлек итеп данлаган. Ходайга дәшкән чагымда Ул мене ишетер. 5. Ачуыгыз килсә дә, гөнаһ кылмагыз; күңелегездә әйткәнегезгә яткан урыныгызда үкенеgez. 6. Корбанга дөрөслек китереgez, һәм Ходайга өмет тотыгыз. 7. Күп кешеләр: “Безгә игелек кем күрсәтер? Эй Ходай, йөзеңнең яктысы безгә билгеләнгән”, дип әйтәләр. 8. Күңелемә куаныч салдың: алар бодайның, йөземнең һәм майның жимешенә тук. 9. Берьюлы тыныч ятып йоклармын, чөнки Син Ходай, мене үзем генә өметләгәнгә урнаштырдың.

Бишенче псалом (мәдхия).

1. О наследствующей. Псалом Давида.

2. Эй Ходай, сүзләремне тыңлап ал, дәшүемне аңлап ал. 3. Эй Патшам һәм Аллам, догамның авазын тыңла, чөнки Сиңа Ходай, инәлермен. 4. Иртә беләнге тавышымны ишет, иртә белән алдыңда торымын, һәм мене күрерсең. 5. Чөнки Син канунсызлыкны яратмый торган Алла, яманлык кылучы Синең яныңа урнаша алмас. 6. Кануннан язучылар да күзең алдында тора алмаслар, канунсызлык кылучыларның барысын да күрәалмадың. 7. Ялганны сөйләүчеләрнең барысын да юкка чыгарып бетерерсең, кан түгүче кеше-дән һәм ялагайдан Ходай жиренә. 8. Эмма мин күп

рәхимеңнән Синең өеңә керермен, Синнән куркынып, изге йортыңа башырым. 9. Әй Ходай, мине дәрәсләгәңдә йөрт, дошманнарым сәбәплә алдымдагы юлымны төзәт. 10. Чөнки авызларыңда чынлык юк, күңелләре буш уйлы, тамаклары ачкан кабер шикелле, телләре белән юмалаганнар. 11. Әй Алла, аларны гаеплә, уйлаганнарыннан чигенсеннәр; бозыклары күпкә күрә, аларны куып жибер, чөнки алар, Ходай, Сине үтә рәнжәттеләр. 12. Сиңа өмет тотучылар барысы да куансыннар иде, мәңгегә сөенсеннәр иде, һәм алар эченә урнашырсың, исемеңне сөючеләр дә Синең белән мактанышырлар. 13. Чөнки Син Ходай гаделгә игелек итәрсең; калкан белән каплаган кебек, безне Үз ризалыгың белән ябып саклайсың.

Алтынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Песнь. Об осьмом (дне). Псалом Давида.*

2. Әй Ходай, ачуың белән мине гаепләмәсәң иде, ярып миңа кыен күрсәтмәсәң иде. 3. Әй Ходай, мине ярлыка, чөнки хәлем бетте инде, әй Ходай мине савыктыр, чөнки сөякләрем калтырыйлар. 4. Жәным да бик йөдәде. Әй Ходай, кайчанга чаклы инде? 5. Әй Ходай, борылып жәнымны коткар, Үз рәхимең хакына мине сакла. 6. Чөнки үлгәч Сине исенә алучы юк, тәмугта Сиңа кем үкенә алыр? 7. Үкси-үкси газәпләнып беттем, төн саен урымны юармын, күз яше белән түшәгемне чылатырмын. 8. Ачуыңнан күз алдым караңгыланды. Дошманнарым арасында таушалып беттем. 9. Әй канунсызлык кылучылар, барыгыз да миннән китегез, чөнки Ходай елаган тавышымны ишетте. 10. Ходай инәлгәнемне ишетте, Ходай догамны кабул итте. 11. Бар дошманнарым оятка калып, болганышып бетсеннәр иде, чигенеп кире китсеннәр иде, һәм тиз үк хурлыкка калсыннар иде.

Жүденче псалом (мәдхия).

1. *Псалом Давида, который он воспел Господу, по поводу слов Хусия, сына Иемениина.*

2. Әй Ходай Аллам, Сиңа ышандым, мине куучыларның барысыннан да мине сакла һәм мине коткар. 3. Коткаручы, саклаучы юктыктан, дошман, арыслан кебек, жәнымны талап алмасын иде. 4. Әй Ходай Аллам, моны кылган булсам, кулымда гаделсезлек булса, 5. Миңа усаллык кылганнарга усаллык кайтарган булсам, дошманнарымнан хәлем бетеп егылым алайса, 6. Дошман жәнымны куып, торышымны жиргә таптап бетерсен, һәм данымны туфракка күмсен. 7. Әй Ходай, ачуланып тор, дошманнарыңа жирләрендә

куәтеңне күрсәт, әй Ходай Аллам, Үзең биргән боерыкны жүренә китерергә тор. 8. Халыклар жүыены әйләнәңә килеп торырлар, алар өстеннән дә югары күтәрел. 9. Ходай халыкларны хөкем итәр. Әй Ходай, дәреслегемә карап, усаллык кайтар-маганыма карап, мине хөкем ит. 10. Әй күңелләрне һәм эчләрне гадел тикшерүче Алла, гөнаһлыларның усаллык итүчеләре бетсен иде, һәм гаделне төзек йөрт. 11. Миңа булышучы, дәрес күңеллеләрне саклаучы Алла. 12. Алла гадел тикшерүче һәм нык торучы, озак түзүче һәм көн саен ачуланучы түгел. 13. Әгәр кире кайтмасагыз, коралын кайрар, жүәясен корып төзәр, 14. Жүәдә үтергеч кораллар әзерләр, уklarын янасыларга аныклаган. 15. Менә бозык дәрессезлек чире белән чирләр, зыян тидерергә уйлы башлаган, шуннан канунсызлык кылган. 16. Баз казыган, аны бик тирән иткән, казыган базына үзе егылып. 17. Үз усаллыгы үз башына тияр, һәм дәрессезлеге үз түбәсенә төшәр. 18. Ходайны гаделлегенә күрә мактармын, һәм югарыгы Ходайның исеменә жүырлармын.

Сигезенче псалом (мәдхия).

1. В конец. О точилах. Псалом Давида.

2. Әй Ходай, Ходаебыз, Синең исеменә бөтен жүир өстендә ничек кенә искитәрлек, яменә күкләрдән югары күтәрелгән. 3. Яшь балаларның һәм имчәк имә торганнарның авызыннан Үзеңне мактаттың: үч итүче дошманны кырып бетерер өчен, дошманның сәбәпле. 4. Син беркеткән күкләргә, Үз кулың булдырган айга һәм йолдызларга карап карагач, 5. Ни нәрсә кеше? Алай да аны исеңдә тотасың ич. Я адәм улы ни? Аңа игелек итәсең икән. 6. Фәрештәләрдән аз гына аны ким иткәнсең, олылык һәм санлау белән аны кадерләгәнсең. 7. Кулларың эшләренә аны баш итеп куйгансың; барын да аягы астына буйсындырган-сың: 8. Сарыкларны һәм үгезләрне барысын да, тагы шулай кыр жүнлекләрен, 9. һава кошларын һәм диңгез балыкларын да, диңгездә йөзә торганнарның барысын да. 10. Әй Ходай, Ходаебыз, Синең исеменә бөтен жүир өстендә ничек кенә искитәрлек.

Тугызынчы псалом (мәдхия).

1. В конец. О тайнах сына. Псалом Давида.

2. Әй Ходай, бар күңелем белән Сине данлармын, бар кодрәтләреңне әйтермен. 3. Синең хакыңа сөенермен дә, куанырмын да, әй Югарыдагы, Синең исеменә жүырлайым. 4. Дошманнырым кире киткән чакта, йөзеңнән хәлләре бетеп юкка чыгарлар. 5. Чөнки Син хөкемемне һәм дәгъвамны хәл иттең; гадел хөкем итүче Син

тәхеткә утыргансың. 6. Халыкларга кыен тидердең, һәм бозык югалды. Исемен гомергә, һәм гомердән гомергә бетердең. 7. Дошманның кораллары бөтенләй бетте, калаларын да жимереп бетердең: аны искә китерү дә шаулап югалды. 8. Әмма Ходай гомергә тора, хөкем итәргә тәхетен әзерләгән. 9. Ул дөньяны гадел тикшерер, халыкларны дәрәслек белән хөкем итәр. 10. Ходай мескеннең сыенычы, кирәкле чагында кайгыларында булышучысы. 11. Исемеңне белүчеләр Сиңа өмет тотсыннар, әй Ходай, чөнки Үзеңне эзләүчеләрне калдырмагансың. 12. Сионда торучы Ходайга жырлагыз, Аның эшләрен халыклар арасында белдерегез, 13. Чөнки мескеннәр каны өчен үч кайтаручы аларны искә алган, тилмергәннәрен онытмаган. 14. Әй Ходай, мине ярлыка, дошманнарымнан кимсетелгәнәмне күр, мине үлем капкасыннан коткаручы Син. 15. Сион кызының капкасы төбөндә бар даныңны белдерсәм иде. Син коткарганга сөенербез. 16. Халыклар әзерләгән бәләләренә үзләре батканнар, яшереп салган тозақларына үз аяклары эләккән. 17. Хөкем итүче Ходай билгеле, гөнаһлы үз кулының эшләренә чорналган. 18. Гөнаһлылар, Алланы онытучы халыклар тәмугка китсеннәр. 19. Чөнки ярлы бөтенләй онытылмас, мескеннәрнең түзгәне бөтенләй үк юкка китмәс. 20. Әй Ходай, тор, кеше өстен булмасын, халыклар Сиңең алдында хөкем ителсеннәр иде. 21. Әй Ходай, халыкларга канун куючыны куй, алар үзләренең кеше икәннен белсеннәр иде. 22. Әй Ходай, ник ерак торасың, кайгылы, кирәкле чакта карамыйсың? 23. Бозык горуланган чагында, ярлы янып тора; иткән исәпләренә чорналып бетәләр. 24. Чөнки гөнаһлы кешене жанының нәфесләре өчен мактыйлар, кыерсытучы хуплана. 25. Гөнаһлы кеше Ходайны рәнжетә: “Күп ачуланса да, кыен тидермәс”, ди. Алдында Алласы юк. 26. Юллары һәрчакта шакшыланалар, хөкемеңне булмаска куя, бар дошманнарын тотып тора. 27. Чөнки үз күңелендә әйткән: “Кузгалмам, тумыштан тумышка зыянсыз торырман”. 28. Аның авызы тулы каргау, явызлык һәм юмачылык, теле белән читенлек һәм авыр-лык тидерә. 29. Гаепсезне үтерер өчен, яшерен жирдә байлар белән посып утыра, күзләре ярлыны сагалыйлар. 30. Арыслан өнесеннән сагалаган кебек, яшерен жирдә сагалап тора, ярлыны тотып өстерәп китерим дип, сагалый. 31. Тозагында аны хур итәр, әмма мескеннәрне үз кулына төшергәч, үзе сыгылып егылыр. 32. Чөнки үз күңелендә әйткән: “Алла онытты, бөтенләй күрмим дип, йөзен борды”. 33. Әй Ходай Аллам, тор, кулың күтәрелсен, мескеннәреңне бөтенләй онытма. 34. Бозык ни белән Алланың ачуын китергән? “Кыен тидермәс” дип, күңелендә әйткәне белән. 35.

Йөдәвен дә, ачучанлыгын да Син күрәсең. Синең кулыңа тапшырылсын; мескен Сиңа кала, үгигә булышучы Син. 36. Гөнаһлының һәм яманның кулын ват; гөнаһы эзләнер һәм табалмас. 37. Ходай гомергә, һәм гомердән гомергә Патша. Мәжүсиләр, Аның жиреннән югалырсыз. 38. Әй Ходай, мескеннәрнең теләген ишеттең, әзер күңелләренә колагыңны салдың. 39. Үгинең һәм юашның арасына кер, жирдә моннан болай кеше горурланмасын иде.

Унынчы псалом (мәдхия).

В конец. Псалом Давида.

1. Ходайга өмет тотам, ник соң жаныма әйтәсез: “Кош кебек тауларга китеп тор”, дип. 2. Менә гөнаһлылар, дәрәс күңелләргә караңгыда атарга дип, жәяләрен кордылар, садакларында укларын әзерләделәр. 3. Син төзегәнне алар ваттылар, әмма гадел ни эшләде соң? Ходай Үзенең изге йортында. 4. Ходай, – Аның тәхете күктә, Аның күзләре ярлыны күреп тора, күз кабаклары адәм улларын сынап торалар. 5. Ходай гаделне дә, бозыкны да сынап тора, дәрәсезлекне сөюче исә үз жанына зыян китерә. 6. Ходай гөнаһлыларга тозак яудырыр: касәләренең өлеше – ут, һәм күкерт, һәм давиллы жыл. 7. Чөнки Ходай гадел, гаделлекне сөя, Аның йөзе гадел эшләренә күреп тора.

Унберенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Об осьмом (дне). Псалом Давида.

2. Әй Ходай, мине коткар, чөнки яраулылар бетте, чөнки адәм улларында чынлык азайды инде. 3. Һәркем үз якынына бушны сөйли: авызларында юмалаулык күңелдән, күңелдән усаллык сөйлиләр. 4. Юмачы авызы, мактанучан телне Ходай барын да бетерер. 5. “Телебезне үткенләндерик, авызыбыз үзебездә ич, Ходай безгә кем”? дип әйтүчеләрне (Ходай бетерер). 6. Ярлылар газапланганлыктан һәм мескеннәр йөдәгәнлектән инде торырмын, Ходай әйтә, коткаручы булырмын, коткаруымны нык итеп итәрмен, ди. 7. Ходай сүзләре – таза сүзләр, балчыктан әрчелеп, утта жиде тапкыр эретеп тазартылган көмештәй. 8. Әй Ходай, Син безне карап сакларсың шушы тумыштан һәм гомергә. 9. Әйләнәдә бозыклар йөриләр. Югарылыгыңа карап, адәм уллары өчен күп кайгырта-сың.

Уникенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Псалом Давида.

2. Әй Ходай, кайчанга чаклы мине гел онытып торырсың? Кайчанга чаклы миннән йөзеңне борып торырсың? 3. Кайчанга чаклы мин жанымны тынычсызлыкта, күңелемне көн-төн кайгыда тотармын? Кайчанга чаклы алдымда дошманым горурланып торыр? 4. Әй Ходай Аллам, миңа күзеңне сал, мине ишет, күземне яктырт, йоклаганда үлмәсәм иде. 5. Дошманым: “Аны жиңдем”, димәсен иде. 6. Әгәр кузгалсам, мине кысучылар куанышырлар. 7. Мин исә Синең рәхимеңә өмет тоттым, күңелем Син коткарганга сөөнер; миңа игелек итүче Ходайга жырлармын, һәм югарыгы Ходайның исемен данлармын.

Унөченче псалом (мәдхия).

В конец. Псалом Давида.

1. Акылсыз үз күңелендә: “Алла юк”, дип әйткән. Алар азганнар һәм эшләрендә ямьсезләнгәннәр: игелек кылучы юк. 2. Алланы аңлаучы, я эзләүче бар микән дип, Ходай күктән адәм улларына күз төшергән. 3. Бары берьюлы авышканнар, яраусыз булганнар, игелек кылучы юк, берәү дә юк. 4. Канунсызлык кылучылар бар да, минем халкымны, икмәк ашаган кебек, ашаучылар аңга килмәсләр микәнни? Ходайны искә алмаганнар. 5. Куркыныч юк жирдә, котчыгаргыч курыкканнар, чөнки Ходай – гаделләр затында. 6. Ярлының киңәшеннән көлдегез, әмма аның ышанганы – Ходай. 7. Сионнан Израилгә котылуны кем бирер? 8. Ходай Үз халкын тоткыннан кайтаргач, Ягъкуб сөөнер һәм Израил куаныр.

Ундүртенче псалом (мәдхия).

В конец. Псалом Давида.

1. Әй Ходай, Син тора торган урында кем тора алыр? Я Синең изге тавыңда кем урнашыр? 2. Шиксез йөрүче һәм дәреслек кылучы, күңелендә чынны сөйләүче, 3. (Аннары) теле белән юмаламаган, һәм якынына усаллык кылмаган, һәм якыннарын хурлаганны кабул күрмәгән кеше; 4. Яманлык итүчене юкка саный торган, әмма Алладан куркучыларны мактый торган, якынына иткән антын бозмый торган кеше; 5. Акчасын арттырып алырга бирмәгән, һәм гаепсезләрне гаепләтер өчен биргән бүләкне кабул итмәгән кеше. Шушыларны кылучы гомергә кузгалмас.

Унбишенче псалом (мәдхия).

Столпописание Давида.

1. Әй Ходай, мине сакла, чөнки Сиңа өмет тоттым. 2. Ходайга әйттем: Син минем Ходеае, минем игелекләрем Сиңа кирәкле түгел. 3. Үз жирендәге изгеләргә Ходай Үзе теләгәнне алар аркылы искитәрлек иткән. 4. Аларның кайгылары күбәйгән, күбәйсә дә тиз узган; дошманнар жыенына канлы корбан китерергә катышмам, аларның исемнәрен дә авызым белән искә алмам. 5. Миңа тигән мал да, өлеш тә, Ходай; миңа тигән малны рәтләүче – Син. 6. Үлчәү жебе миңа иң яхшы жирне үлчәп биргезде, миңа тигән жир иң яхшы жир. 7. Мине акыллыландырган Ходайны данлармын; төнгә чаклы ук эчемнән өйрәнәм. 8. Ходайны һаман үз алдымда күрдем, чөнки Ул, мин каушамасын дип, минем уң ягымда. 9. Шунлыктан күңелем куанды, һәм телем дә сөенде; тәнем дә өмет белән жиргә керер. 10. Чөнки Син жанымны тәмуқта калдырмасың һәм изгеңә черү тидермәссең. 11. Миңа терелек юлларын белдердең: ачык йөзеңнән мине сөенчкә тулыландыр-сың; уң кулыңда рәхәтлек тора мәңгегә.

Уналтынчы псалом (мәдхия).

Молитва Давида

1. Әй Ходай, дәрелегемне ишет, инәлгәнемне тыңла, ялганламый торган авызымның догасын аңлап ал. 2. Миңа хөкем Үзеңнән булсын иде, дәрелекне күзем күрсен иде. 3. Син күңелемне сынадың, мине төнләтеп күрдең, эретеп карадың, һәм миндә дәрелесезлек табылмады. 4. Авызым кеше эшләрен яманлап сөйләшмәсен иде, авызыңнан әйтелгән сүзләр буенча читен юлны тоттым. 5. Аякларымны Үз сукмакларыңнан йөргез, аякларым авышмасыннар иде. 6. Әй Алла, Син мине ишеткәнгә күрә, мин Сиңа дәштем, миңа колагың сал, һәм сүзләремне тыңлап ал. 7. Уң кулыңа карышучылардан Үзеңә өмет тотканнарны саклаучы, миңа искитәрлек игелек ит. 8. Күз карасын саклагандай, әй Ходай, мине сакла, канатың белән мине бөркә. 9. Мине рәнжетүче бозыклардан: дошманнарым жанымны чолгап алдылар. 10. Көрлекләреннән йөрәкләрен катыландырып, телләре белән горур сөйләшәләр. 11. Мине куучылар мине чолгап алдылар, мине жиргә егыйк дип, күзләрен жимереп карыйлар. 12. Тотарга торган арыслан кебек, аулакка яшеренгән яшь арыслан кебек, мине тоттылар. 13. Әй Ходай, тор, сизмәстән килеп аларны егылдыр, бозыктан, кулыңа дошманнар-дан коралың белән жанымны коткар. 14. Әй Ходай, аларны жирдәге кечеләрдән шушы гомердә аер, малларың белән корсаклары тулган, бала-чагалары тукланганнар, һәм артканны яшь

балаларына да калдырганнар. 15. Эмма мин Синең йөзеңә дәрәслек белән күренермен, алдымда даның күренгәч, тукланырмын.

Унжиденче псалом (мәдхия).

1. В конец. Отрока Господня Давида, который произнес Господу слова песни сей в день, в который избавил его Господь от руки всех врагов его, и от руки Саула, и сказал:

2. Әй мине ныклаучы Ходай, Сине сөярмен! 3. Ходай – минем таянганым, һәм сыенганым, һәм коткаручым, Аллам минем, булышучым, һәм өмет тотканым Ул; яклаучым, һәм аралаучым, һәм коткарумның мөгезе. 4. Олылап Ходайга инәлермен дә, һәм дошманнарымнан котылырмын. 5. Үлем чирләре мине тоттылар, һәм канунсызлык иделләре мине йөдәттеләр. 6. Тәмуг газаплары мине чолгап алдылар, үлем тозақлары алдымда тордылар. 7. Көенгән чагымда Ходайга дәшеп, Аллама ялвардым: Үзенең изге өеннән авазамны ишетте, һәм алдында ялваруым Аның колагына керер. 8. Алланың аларга ачуы килгәнлектән, җир кузгалып тетрәде, һәм тау төпләре дерелдәп кузгалыштылар. 9. Ачуыннан төтен бөркелде, һәм йөзеннән ут кабынды, Аннан күмерләргә ут алды. 10. Күкләргә сыгылдырып иңде, һәм Аның аяклары астында караңгы. 11. Херувимнәр өстенә менеп очты, һәм җил канатлары өстендә очып барды. 12. Караңгыны Үзенә каплавыч итте, әйләнәсендә Аның тора торган урны: һава болытларындагы караңгы су. 13. Аның алдында якты ялтыраганлыктан болытлар боз һәм утлы күмерләргә яудырдылар. 14. Ходай күктән күкрәде, һәм Югарыдагы Үз тавышын бирде. 15. Уклар җибәреп бозыкларны таратты, һәм яшеннәргә күбәйтеп, аларны болгатып бетерде. 16. Әй Ходай, Син кискәткәнлектән, ачуыңның җиле искәнлектән, чишмәләр күренделәр, һәм дөнъяның нигезләргә ачылдылар. 17. Югартын иелеп мине алды, дәү сулардан мине чыгарды. 18. Көчле дошманнарымнан һәм мине күрәлмәй торганнардан, миннән бигрәк ныгысалар да, мине коткарыр. 19. Яманлык күргән көнемдә алар алдыма килеп төштеләр, һәм Ходай ныгытучым булды. 20. Ул мине иркенгә чыгарды, Үзе яратканга күрә мине коткарыр. 21. Дәрәслегем буенча Ходай миңа бирер, һәм кулларым тазалыгы буенча миңа кайтарыр. 22. Чөнки мин Ходай юлларын тоттым, һәм Ходай алдында бозыклык кылмадым. 23. Чөнки Аның хөкөмнәргә бар да минем алдымда, һәм боерыклары да миннән ерак китмәде. 24. Аның алдында шиксез торырмын, һәм канунсызлыгымнан сакланырмын. 25. Дәрәслегем буенча һәм күзләргә алдында

кулларым тазалыгы буенча, Ходай миңа кайтарыр. 26. Яраулыга яраулыны кылырсың, һәм гаепсез иргә гаебе юкча кылырсың, 27. Сайланганга сайлануына карап кыланырсың, әмма яманга ярсуланырсың. 28. Чөнки Син юашланган кешеләрне сакларсың, һәм горурларның күзләрен юашландырырсың. 29. Әй Ходай, Син минем яктырткычымны яндырырсың, әй Аллам, караңгымны яктыртырсың. 30. Чөнки Синең аркылы сыналудан котылырмын, һәм Аллам белән дивар аркылы атлап үтәрмен. 31. Аллам минем! Аның юлы шиксез, Ходай сүзләре таза. Ул Үзенә өметләнгәннәрнең барысын да саклаучы. 32. Чөнки Ходайдан бүтән соң кем Алла? Я Аллабыздан бүтән Алла кем? 33. Алла мине билемнән куәт белән чолгаучы, һәм Ул минем юлымны шиксез итте: 34. Аякларымны боланныкы кебек җитез итә, һәм мине биек урынга торгыза. 35. Куларымны сугышка өйрәтә, һәм сеңерләремне бакыр җәя кебек итте. 36. Син миңа котылдыра торган калкан бирдең, һәм мине уң кулың аралап алды; үгетең мине төзәтеп җиткезер, шул үгетең мине өйрәтеп җиткезер. 37. Атламынымны киңәйттең, һәм табан асларым талыкмады. 38. Дошманнарымны куып, артларыннан җитәрмен, һәм алар беткәнгә кадәр кире кайтмам. 39. Аларны кысармын, һәм тора алмаслар, аякларым астына егылырлар. 40. һәм сугышка дип мине билемнән куәт белән чолгадың, миңа каршы торганнарны аягым астына ектың. 41. Дошманнарымны миңа аркалары белән бордың, һәм мине күрәалмаганнарны бетердең. 42. Алар инәлгәннәр иде, тик коткаручы булмады; Ходайга (инәлгәннәр иде), һәм Ул аларны тыңламады. 43. Җил күтәрә торган тузан кебек, аларны уармын, юлдагы балчыкны шомартканча, аларны шомартырмын. 44. Халык карышуыннан мине коткарырсың, халыкларга мине башлыкка куярсың. Мин белмәгән халык миңа кол булды, 45. Минем турда ишетеп, миңа баш салдылар; ят уллар миңа ялганладылар, 46. Ят уллар искерделәр һәм сукмакларыннан авыштылар. 47. Ходай тере һәм Алла данлаулы! Коткаручым Аллам күтәрелсен иде. 48. Алла – минем өчен үч кайтаручы, һәм халыкларны миңа буйсындыручы, 49. Ачулы дошманнарымнан мине коткаручы. Миңа каршы торучылар өстенә мине күтәрерсең, дәрәс түгел кешедән мине коткарырсың. 50. Шушы сәбәпле, әй Ходай, Сине халыклар арасында данлармын, һәм Синең исемеңә җырлармын. 51. Син патшаларны зурлап коткаручы, Үзең майлаган Давытка һәм аның нәселенә дә гомергә рәхим итүче.

Унсигезенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом Давида.*

2. Күкләр Алланың олылыгын белдереп торалар, күк жәеме исә Аның куллары булдырганны әйтеп тора. 3. Көн көнгә сүз әйтә, һәм төн төнгә белем бирә. 4. Аларның сөйләшүләре, сүзләре юк, авазларының да ишетелгәнә юк. 5. Аларның тавышы бөтен җиргә жәелгән, һәм аларның сүзләре дөньяның бар кырый-ларына җиткән. Үзе торыр урнын кояшта төзегән. 6. Киенеп матурланып бүлмәсеннән чыккан кияү шикелле, һәм йөгәрешкә чыккан батыр кебек, кояш үз юлыннан куанып, ялтырап бара. 7. Аның чыгуы күкнең бер кырыеннан, һәм баруы икенче кырыена чаклы; һәм аның жылысыннан берәү дә яшеренеп кала алмый. 8. Ходайның җаннарны төзәтә торган кануны шиксез, Ходайның балаларны белемләндерә торган таныткычы дәрәс. 9. Ходайның күңелне сөендерә торган дәрәсләндергечләре туры; Ходайның күзләренә яктырылдыручы боерыгы якты. 10. Ходайдан куркулык таза, гомердән гомергә тора; Ходайның хөкемнәре чын, бары-сы да гадел. 11. Аларга алтыннан да, күп асыл ташлардан да бигрәк кызыгырлык, алар кәрәзле бал-дан да татлы. 12. Чөнки бәндәң аларны саклай: аларны саклаганы өчен күп кайтарылыр. 13. Гөнаһ кылганнарына кем төшенер? Яшереннәремнән мине тазарт, 14. һәм ятлардан бәндәңне сакла; әгәр алар мине биләп тормаса, шиксез булырмын, һәм зур гөнаһтан тазарынырмын. 15. Шунда авызымның сүзләре һәм күңелемнең үгет уйлары Синең алдыңда һаман яраулы булырлар, әй Ходай, Син минем булышучым һәм коткаручым.

Унтугызынчы псалом (мәдхия).

1. В конец. Псалом Давида.

2. Көенгән көнне Ходай сине ишетсен иде, Ягъкуб Алласының исеме сине якласын иде. 3. Изге урныннан сиңа булышсын иде, һәм Сионнан сине сакласын иде. 4. Китергән нәрсәңне барын да исенә алсын иде, һәм яндырган корбаның көр күренсен иде. 5. Ходай сиңа күңелең теләгәнчә бирсен иде, һәм бар киңәшеңне булдырып җиткерсен иде. 6. Син котылганга сөенербез дә, һәм Алла Ходаебыз исеме белән зураербыз; Ходай теләгәнәңне булдырсын иде. 7. Инде Ходай майлаган кешесен коткарганны белдем, изге күкләреннән аны ишетер; Ходайның уң кулының куәте аны коткара. 8. Кайсылары – сугыш арбаларында, башкалары – атларында, без исә Ходай Аллабызның исеменә сыенырбыз. 9. Алар кире чигеп егылдылар, без исә торып төзәлдек. 10. Әй Ходай, патшаны сакла, һәм Сиңа сыенган көнне безне ишет.

Егерменче псалом (мәдхия).

1. Псалом Давида.

2. Әй Ходай, Син куәтләнדרгәнгә патша сөенә, һәм Син аны коткарганга бик куана. 3. Аңа күңеле теләгәнән бирдең, һәм авызындагы теләген буш калдырмадың. 4. Чөнки Син аны игелекле дәүләтең белән каршы алдың, башына асыл ташлы тажны кидердең. 5. Ул Синнән гомер сорады, һәм аны күп яшәттең, гомердән гомергә. 6. Син коткарганлыктан аның даны олы, аны данга һәм ямьлелеккә киендерерсең. 7. Чөнки аңа гомердән гомергә игелек итәрсең, Үзеңнең якты йөзең белән аны сөендерерсең. 8. Чөнки патша Ходайга өмет тотта, һәм Югарыгының рәхиме белән каушамый торыр. 9. Синең кулың бар дошманнарыңа очрасын, уң кулың Сине күрәалмый торганнарны очратсын. 10. Үз алдыңда аларны яна торган мич кебек итәрсең: ачуы белән Ходай аларны болгатып бетерер, һәм аларны ут ашар. 11. Аларның нәселен жирдән югалтырсың, һәм орлыкларын адәм уллары арасыннан бетерерсең. 12. Чөнки Сиңа каршы усаллык уйладылар, үзләре булдыра алмаслык киңәш төзеде-ләр. 13. Аркалары белән аларны борырсың, калган көчләреңне йөзләренә төзәрсең. 14. Әй Ходай, куәтең белән күтәрел, Синең кодрәтләреңне данлап жырларбыз.

Егерме беренче псалом (мәдхия).

1. В конце. Об утреннем заступлении. Псалом Давида.

2. Әй Аллам, әй Аллам, миңа аң сал, ник мине ташладың? Гөнаһ кылганнарымның гаебе котылуымны еракка жибәрә. 3. Әй Аллам, көндез инәлермен, ишетмәссең, төнлә дә инәлермен, акылсызлык дип миңа саналмас. 4. Син исә изге өйдә торасың, Израилнең мактанганы. 5. Аталарыбыз Сиңа өмет тотканнар, өмет тоткач, аларны коткаргансың. 6. Сиңа инәлгәч, сакланганнар; Сиңа өмет тоткач, оятка калмаганнар. 7. Әмма мин жир корты, адәм түгел, кеше көлкесе һәм халыкка жирәнгеч. 8. Мине күрүчеләр бар да миннән мыскыл иттеләр, башларын айкап, телләре белән әйттеләр: 9. "Ходайга өмет тоткан иде, аны коткарсын, әгәр Аңа яраулы булса, аны сакласын", дип. 10. Әмма Син мине анам эченнән алучы, анам имчәкләреннән үк өмет тотканым Син. 11. Тумыштан ук Сиңа бирелдем, анам эченнән үк минем Аллам – Син. 12. Миннән бизмәсәң иде, чөнки хәсрәт якынлашты, чөнки миңа булышучы юк. 13. Күп үгезләр мине чорнап алдылар, көр үгезләр мине чолгап тоттылар. 14. Акырып, таларга торган арыслан кебек, миңа авызларын ачып тордылар. 15. Су шикелле коелдым, һәм бар сөякләрем дә таралаштылар; эчемдәге йөрәгем эре-гән балавыз

шикелле булды. 16. Ныклыгым чүлмәк китеге шикелле корыды, һәм телем тамагыма ябышты, һәм үлем туфрагына мине төшердең. 17. Чөнки күп этләр мине чорнап алдылар, яманнар жыены мине чолгап тоттылар; кулларымны да, аякларымны да чәнчеделәр. 18. Бар сөякләремне санап чыгарлык иттеләр, үзләре карап торып, миннән мыскылла-дылар. 19. Киемнәремне үзләренә аердылар, һәм өс киемемә шобага салдылар. 20. Син исә Ходай, миннән булышуыңны ерак тотма, мине яклауга ашык. 21. Жәнымны кылычтан коткар, һәм ялгыз жәнымны эттән коткар. 22. Арысланнар авызыннан мине сакла, һәм бер мөгезле киекләрнең мөгезеннән мин юашны сакла. 23. Исемеңне туганнарыма белдерермен, жыен уртасында Сине данлап жырлармын. 24. Ходайдан куркучылар, Аны мактагыз! Әй Ягъкуб орлыгы, барыгыз да Аны данлагыз! Исраил орлыгы барысы Аннан куркып торсыннар! 25. Чөнки Ул ярлының догасын кимсетмәде, яратмый да калмады, миннән йөзен бормады, һәм инәлгән чагымда мине ишетте. 26. Минем мактавым Үзеңнән, зур жыенда Сине сөйләп белдерермен; Аннан куркучылар алдында вәгъдә иткәннәремне кылырмын. 27. Ярлылар ашасыннар, ашагач туенырлар, һәм Ходайны эзләүчеләр Аны данларлар, күңелләре тере торыр гомердән гомергә. 28. Искә алынырлар һәм жир кырыйларынан алып бар да Ходайга кайтырлар, һәм халыкларның бар тумалары Аңа башырырлар. 29. Чөнки патшалык Ходайныкы, һәм халыкларны Ул тотып тора. 30. Жирнең барча көрләре ашаганнар да башырганнар; жир эченә төшерелә торган-нар барысы да Аңа егылып башырырлар, жәным да Аның өчен тора. 31. Нәселем дә Аңа табыныр, киләсе нәсел Ходайга билгеләнер; 32. Ходай дәрәсен кылган, Ул кылганны туасы кешеләргә билгеле итәрләр.

Егерме икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Ходай мине көтеп йөртә, һәм бер нәрсәгә дә йөдәү булмам. 2. Мине үләнле жиргә урнаштырды, тыныч су янында мине асрады. 3. Жәнымны Үзенә борды, Үз исеме хакына мине дәрәс сукмагына кертте. 4. Шуңа күрә үлем караңгылыгы уртасыннан барсам да, усалдан курыкмам, чөнки Син минем белән: Синең таягың һәм таянгычың – шулар мине тыныч иттеләр. 5. Мине кысучыларга каршы алдымда миңа аш әзерләдең, башымны май белән майладың, һәм мине эчерүче савытың, савытның ин яхшысы. 6. һәм рәхимең гомеремнең бар көннәрендә дә мине йөрттер, шунлыктан Ходай өенә күп көнгә урнашырмын.

Егерме өченче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. В первый день недели.

1. Жир дә, жирне тутырып торган нәрсәләр дә, дөнья да, аның өстендә торучылар да Ходайныкы. 2. Ул аны диңгезләр өстенә корган, һәм инешләр өстенә торгызган. 3. Ходай тавына кем менәр? Я Аның изге урнында кем торыр? 4. Гаепсез куллы һәм таза күңелле, үз жанын буш уйга бирелдермәгән кеше, һәм якынына юмалап ант итмәгән кеше. 5. Ул Ходайдан бәхиллек, һәм саклаучы Алласыннан рәхимлелек алыр. 6. Ходайны эзләүче, Ягъкуб Алласының йөзен эзләүче зат шушы. 7. Әй башлыклар, капкалырыгызны күтәрегез, һәм мәңге капкалар күтәрелегез! һәм данлыклы Патша керер. 8. Бу данлыклы Патша кем? Кодрәтле һәм куәтле Ходай, сугышларда куәтле Ходай. 9. Әй башлыклар, капкалырыгызны күтәрегез, һәм мәңге капкалар күтәрелегез! һәм данлыклы Патша керер. 10. Бу данлыклы Патша кем? Чирүләр Ходае, Ул данлыклы Патша.

Егерме дүртенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, жанымны Сиңа күтәрдем, әй Аллам, Сиңа өметләндем, һичкайчан оятка калмасам иде, дошманнарым да миннән көлмәсеннәр иде. 2. Чөнки Сиңа өмет тотучылар оятка калмаслар. 3. Бушка канунсызлык итүчеләр оятка калсыннар. 4. Әй Ходай, юлларыңны миңа әйт, һәм сукмакларыңны миңа белдер. 5. Үз чынлыгыңнан мине йөргез һәм өйрәт мине, чөнки Син Алла коткаручым, көн дә Сиңа өмет тоттым. 6. Әй Ходай, мәңгедән кыла килгән юмартлыгыңны һәм рәхимлелекләреңне исеңә ал. 7. Әй Ходай, яшьлегемдә белми кылган гөнаһларымны исеңә китермә, рәхимең буенча, яхшылыгың хакына мине исеңә ал. 8. Ходай игелекле һәм гадел, шуңа күрә гомерләрендә гөнаһ кылучыларга канун бирер. 9. Сабырларны хөкеменә өйрәтер, аларга Үз юлын белдерер. 10. Ходай васыятен һәм Аның боерыкларын эзләүчеләргә Ходай юллары рәхим белән чынлык була. 11. Әй Ходай, Үз исемең хакына гөнаһымнан мине тазарт, ул бик дәү шул. 12. Ходайдан куркучы кеше, кем ул? Үзе теләгән тормышына, Ходай аңа канун бирер. 13. Жаны рәхәтлеккә кертелер, һәм нәселенә дә жир тияр. 14. Ходай Үзеннән куркучыларны ныкландыра, һәм ныкландырганны аларга васыяте күрсәтә. 15. Күзләрем һаман Ходайга карап торалар, чөнки Ул аякларымны тозактан чыгарыр. 16. Әй Ходай, миңа кара

һәм мине ярлыка, чөнки мин ялгыз һәм ярлы. 17. Күңелемнең кайгылары күбәйде, йөдәүлегемнән мине чыгар. 18. Юашлыгымны һәм читенлектә торуымны күр, һәм бар гөнаһларымны кичер. 19. Дошманнарым күбәйгәнне күр, һәм мине көнчелек итеп күрәалмыйлар. 20. Жәнымны сакла һәм мине коткар, Сиңа өмет тотканыма күрә оятка калмасам иде. 21. Әй Ходай, Сиңа өмет тотканыма күрә, явыз түгелләр һәм дәресләр миңа иярделәр. 22. Әй Алла, Израилне бар кайгыларыннан коткар.

Егерме бишенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, мине хөкем ит, чөнки мин явызлык тотмый йөрдем, һәм Ходайга өмет-ләнгәч алжымам. 2. Әй Ходай, мине тикшер һәм мине сына, эчемне дә, күңелемне дә эретеп кара. 3. Чөнки рәхимең күзем алдында тора, һәм чынлыгыңда (йөрөп) яраулы булдым. 4. Бушны уйлаучылар жыенында утырмадым, һәм кануннан язганнарға керешмәм. 5. Яманнар жыенын яратмадым, һәм бозыклар белән утырмам. 6. Әй Ходай, кулларымны гаепсезләр белән юармын да, һәм корбан урныңны әйләнермен. 7. Сине данлаган тавышны ишетсәм иде, һәм бар кодрәтләреңне дә белдерсәм иде. 8. Әй Ходай, өеңнең ямен дә, даның тора торган урынны да сөйдем. 9. Жәнымны бозыклар белән, һәм тормышымны кан түгүчеләр белән бергә югалтмасаң иде; 10. Аларның кулларында канунсызлык, уң куллары тиешсез бүләк белән тулы. 11. Әмма мин явызлык тотмый йөрдем: әй Ходай, мине коткар һәм мине ярлыка. 12. Аягым турылык юлына басты, әй Ходай, жыеннарда Сине данлармын.

Егерме алтынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида. Прежде помазания.

1. Ходай минем яктырткычым һәм коткаручым, мин кемнән куркыйм? Ходай тормышымны саклаучы, мин кемнән каушыйм? 2. Миңа явызлык итүчеләр һәм мине кысучылар, дошманнарым тәнемне ашарлык булып, миңа килеп житкәндә генә, хәлләре бетеп, үзләре егылдылар. 3. Миңа каршы чирү килсә дә, күңелем курыкмас; миңа каршы сугыш кузгалса да, мин Ходайга ышанам. 4. Гомеремнең бар көннәрендә дә Ходай өендә торуны, Ходайның матурлыгын күрүне, һәм Аның изге келәү өенә йөрүне генә Ходайдан сорадым, шуны эзләргән. 5. Чөнки Ул бәла килгән көнне мине Үз чатырында яшерде,

Үз чатырының яшерен төштә мине саклады, таш тау өстенә мине күтәрәп бастырды. 6. Әле дә менә башымны дошманнарым өстенә күтәрде; Аның келәү чатырында (корбан урнын) әйләнәп, мактау һәм куану корбанын китердем: Ходайны данлап җырлармын. 7. Әй Ходай, инәлгән авазымны ишет, мине ярлыка һәм мине тыңла. 8. Күңелем Сиңа әйтте: Ходайны эзләргән. Әй Ходай, Сине эзләдем, йөзеңне эзләргән. 9. Йөзеңне миннән борма, һәм ачуланып бәндәңнән авышып китмә; миңа булышучы бул, мине кире җибәрмә, әй Коткаручы Аллам, мине ташлама. 10. Чөнки атам-анам мине ташладылар, әмма Ходай мине кабул итте. 11. Әй Ходай, юлыңда миңа канун куй, һәм дошманнарым сәбәпле мине туры сукмактан йөрт. 12. Кысучыларым кулына мине тапшырма, чөнки ялган таныкчылар миңа каршы тордылар, һәм дәрессезлек үзен үзе алдады. 13. Тереләр җирендә Ходай игелекләрен күрермен дип, ышанам. 14. Ходайга өметлән, йөрәкле бул, күңелең ныгысын, һәм Ходайга өметлән.

Егерме җиденче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, Сиңа инәлеп дәшәргән, әй Аллам, миңа дәшми калма; кабергә төшерелә торганнарга охшашлы булмасам иде, миңа бер чакта да дәшми калма. 2. Сиңа инәлгән чакта, изге йортыңа карап кулларымны күтәргән чакта, әй Ходай, инәлүемнең авазын ишет. 3. Гөнаһлылар белән бергә мине хөкемгә тартма, һәм дәрессезлек кылучылар белән, күңелләрендә яманлык тотып, якыннарына тынычлык диючеләр белән бергә мине юкка чыгарма. 4. Әй Ходай, эшләренә карап, һәм уйлары яманлыгына карап аларга кайтар, кулларының эшләренә карап аларга кайтар, аларга тиешләрен кайтар. 5. Чөнки алар Ходай эшләренә, һәм Аның куллары кылганга аң салмаганнар: аларны бөлдерерсең дә торгызмасың. 6. Ходай данлаулы, чөнки Ул инәлүемнең авазын ишеткән. 7. Ходай – минем булышучым һәм саклаучым, күңелем Аңа өметләнде, Ул миңа булышкач тәнем дә яшәрде, һәм Аны үз иркәннән сөйләп данлармын. 8. Ходай – Үз халкын ныгытучы, һәм майлаганын котылдырып саклаучы. 9. Халкыңны сакла, һәм йортыңа бәрәкәт бир, аларга көтүче булып, гомергә чаклы аларны күтәрәп тор.

Егерме сигезенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. На исход скинии.

1. Ходайга китерегез, әй Алла уллары, Ходайга яшь тәкәләр китерегез, Ходайга дан белән кадер китерегез. 2. Ходайга Аның исеменең данын китерегез, Аның изге йортында Ходайга башырыгыз. 3. Ходай авазы сулар өстендә, данлыклы Алла күкрәде, Ходай күп сулар өстендә (күкрәде). 4. Ходай авазы куәтле, Ходай авазы ямьле. 5. Ходай авазы эрбет агачларын ватып ташлый, һәм Ходай Ливан тавындагы эрбетләрне чәрдәкләп бетерә. 6. Аларны Ливан бозавын (тураклаган) шикелле тураклап бетерер, әмма сөеклесе (Исраил) бер мөгезле киекнең улы кебек. 7. Ходай авазы ут ялкынын аера. 8. Ходай авазы чүлне тетрәтә, һәм Ходай Кадес чүлен тетрәтер. 9. Ходай авазы боланнарны бозаулата, һәм урманнарның яфрагын коя. һәм Аның йортында һәркем Аның данын әйтә. 10. Ходай су баскан җирне тутырып тора, һәм Ходай мәңгегә Патша булып утырыр. 11. Ходай Үз халкына куәт бирер, Ходай Үз халкына тынычлык салыр.

Егерме тугызынчы псалом (мәдхия).

1. *Псалом песни. На обновление дома Давидова.*

2. Әй Ходай, Сине олылармын, чөнки Син мине күтәргәнсең һәм дошманнарымны минем турда куандырмагансың. 3. Әй Ходай Аллам, Сиңа инәлеп дәштем, һәм Син мине савыктырдың. 4. Әй Ходай, җанымны тәмугтан күтәрдең, кабергә төшерелә торганнардан мине аерып сакладың. 5. Әй Ходай яраулылары, Аңа җырлагыз, һәм изгелеген искә алып сөйләгез. 6. Чөнки ачуында кыен тора, һәм иркендә терелек тора: кичтән еларлар, һәм иртәгесен сөенерләр. 7. Имин торган чагында, әйткән идем: “Гомергә каушамам: 8. Әй Ходай, иркеңнән яхшы данымны көчәйт”, дип. Син исә йөзеңне боргач, йөдәп киттем. 9. Әй Ходай, Сиңа дәшәрмен, һәм Аллама инәлермен. 10. Каным түгелеп, кабергә төшерелүемнән ни файда? Туфрак Сине сөйләп данлар-мыни? Я чыныңны белдерермени? 11. Ходай ишетеп, мине ярлыкады, Ходай миңа булышучы булды. 12. Елавымны миңа сөенечкә алмаштырды, кайгы киемемне ертып, билемнән мине куаныч белән буды. 13. Даным Сине җырласын иде, һәм кайгырмам. Әй Ходай Аллам, Сине гомергә сөйләп данлармын.

Утызынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом Давида. При исступлении.*

2. Әй Ходай, өметемне Сиңа салдым, гомергә оятка калмасам иде: дөрөслегең белән мине коткарып чыгар. 3. Миңа колагың сал, мине тиз чыгар, мине яклаучы Алла бул, һәм мине сыендырып сакларга йорт бул. 4. Чөнки ныклаучым һәм сыенганым минем Син, һәм Үз исемең хакына мине йөртер-сең, һәм мине туйдырырсың. 5. Миңа дип яшереп салган тозактан мине чыгарырсың, чөнки Син Ходай, яклаучым минем; 6. Рухымны Синең кулыңа тапшырам. Син мине коткардың, әй Ходай, чынлык Алласы. 7. Буш уйны юкка саклап тотучыларны яратмадың, әмма мин Ходайга өмет тоттым. 8. Рәхимле булуыңа сөенеп куанырмын, чөнки юашлыгымны күреп, жанымны бәла-ләрдән сакладың. 9. һәм дошманнар кулына мине калдырмадың, аякларымны иркен җиргә бастырдың. 10. Әй Ходай, мине ярлыка, чөнки бик кайгырам: ачуыңнан күзем, жаным һәм эчләрем болганыштылар. 11. Чөнки тормышым авыруларда һәм гомерем үксүдә үтеп китте, кысанлыкта торганлыктан көчем кимеде һәм сөякләрем какшадылар. 12. Бар дошманнарыма, бигрәк тә күршеләремә көлке булдым, һәм белешләремә куркыныч булдым: мине күрүчеләр миннән качтылар. 13. Үлгән кеше кебек, кеше күңелендә онытылдым, уалган савыт шикелле булдым. 14. Чөнки тирәмдә торучыларның күбесенең мине хурлаганнарын ишеттем, аларның миңа каршы бергә җыелганнарын чакта, жанымны алырга киңәш итештеләр. 15. Әмма мин, Ходай, өметемне Сиңа салдым: Син минем Аллам, дидем. 16. Шобагам Синең кулыңда: дошманнарым кулыннан һәм мине куучылардан мине коткар. 17. Үз бәндәңә йөзеңне яктырылдыр, рәхимең белән мине сакла. 18. Әй Ходай, Сиңа сыенганыма күрә, оятка калмасам иде, бозыклар оятка калып, тәмугка төшсеннәр. 19. Гаделгә каршы горурланып, аны кимсетеп, аңа канунга каршыны әйтә торган юмачы телләр дәшә алмаслык булсыннар. 20. Әй Ходай, яхшылыгың ничек кенә күптән күп, аны Үзеңнән куркучыларга саклай-сың, адәм уллары алдында Үзең өмет тотучыларга әзерләгәнсең. 21. Халык болгануыннан аулагыңда аларны яшерерсең, карышучан телләрдән бөркәвең белән аларны ябып торырсың. 22. Ныклаган калага керткән кебек итеп, зур рәхимен күрсәткән Ходай данлаулы. 23. Акылым китеп торганда, күз алдыңнан куылган икәнмен, дидем. Шуңа күрә Сиңа инәлеп дәшкәч, инәлгән авазымны ишеттең. 24. Әй Ходайның яраулылары, Аны сөегез, чөнки Ходай чынны сорый һәм горурлык-ларын үтә күрсәтүчеләргә кайтара. 25. Әй Ходайга өмет тотучылар, барыгыз да йөрәкле булыгыз, һәм күңелегез нык булсын.

Утыз беренче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. В научение.

1. Канунсызлыклары кичерелгән һәм гөнаһлары бетерелгән кешеләр бәхетле. 2. Гөнаһын Ходай кичергән һәм теле белән юмаламаган кеше бәхетле. 3. Көн буе Сиңа ялварганлыктан сөякләрем искерде, шыпырт булдым. 4. Чөнки кулың көн-төн мине авырайтып тотты; күгән чәнечкесе жаныма кадалган чакта, кабат газапландым. 5. Канунсызлыгымны тойдым һәм гөнаһымны яшермәдем, канунсызлыгымны Ходайга әйтеп үкенермен, дидем; һәм Син күңелемнең бозыгын кичердең. 6. Шуңа күрә кирәкле вакытта Сиңа һәрбер яраулы инәлер, шунлыктан басарлык ташыган сулар да аңа якын килмәсләр. 7. Мине чолгаган кайгыдан сыендыручы – Син. Әй Сөенечем, чорнап алганнардан мине коткар. 8. “Сине акыллыландырырмын һәм шушы барасы юлыңнан сине өйрәтеп йөртермен, күзләремне сиңа салырмын”. 9. Акыллары булмаган ат һәм качыр кебек булмагыз; аларны үзең теләгәнчә йөртсәң йөгәнне киереп авызлыклайсың. 10. Гөнаһлыга кыен күп, әмма Ходайга өмет тотучыны рәхим чолгар. 11. Әй гаделләр, Ходайга сөенеп куаныгыз, һәм дәрәс күңелләләр барыгыз да (Аның белән) мактаныгыз.

Утыз икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида, не надписанный у евреев.

1. Әй гаделләр, Ходайга сөенегез, гаделләр мактарга тиеш. 2. Ходайны гөслә белән данлагыз, Аңа ун кыллы псалтырь белән җырлагыз. 3. Аңа яңа җыру җырлагыз, Аңа көйләп, кычкырып җырлагыз. 4. Чөнки Ходайның сүзе дәрәс һәм бар эшләре дә чын. 5. Ходай рәхимне һәм дәрәс тикшерүне сөя, Ходай рәхименә җир тулы. 6. Ходай сүзе белән күкләр, һәм Аның авыз тыны белән алардагы бар чирүләр нык беркетелгән. 7. Ул диңгез суларын турсыкка җыйгандай, бер урынга җыйган, чоңгылдагы суларны хәзинәләргә тутырган. 8. Ходайдан бөтен җир курыксын, Аннан дөнъядә торучылар барысы да калтырасын-нар. 9. Чөнки Ул әйткән дә – булганнар, кушкан да – яратылганнар. 10. Ходай халыкларның киңәшләрен юкка чыгара, кешеләр уйларын һәм башлыклар киңәшләрен тарата. 11. Әмма Ходай киңәше гомергә тора, Аның күңелендәге уйлары тумыштан тумышка бара. 12. Алласы Ходай булган халык бәхетле, – Алла Үзенә мирас итеп сайлап алган кешеләр (бәхетле). 13. Ходай адәм улларын күктән карап, барын да күргән. 14. Үзе тора торган әйбәт урыннан җирдә торучыларның барысына да күз салган. 15. Аларның күңелләрен үзалдына булдырган, бар эшләрен дә белә. 16. Патша куәте күпләге белән

котылмый, батыр да көче күплеге белән котылмас. 17. Котылырга дип, ат ышанычлы түгел, көче күплеге белән коткара алмас. 18. Менә Ходай күзләрен Үзеннән куркучыларга, Аның рәхименә өмет тотучыларга сала: 19. Аларның жаннарын үлемнән коткарым һәм ачлык чакта аларны туйдырым, дип. 20. Жаныбыз исә Ходайга өмет тота, чөнки Ул безнең булышучыбыз һәм яклаучыбыз. 21. Күңелебез Аңа сөөнер, һәм Аның изге исеменә өметләндек. 22. Әй Ходай, Сиңа өметләнеп торганыбыз буенча, безгә Синең рәхимең булсын иде.

Утыз өченче псалом (мәдхия).

1. *Псалом Давида, когда он изменил лицо свое пред*

Авимелехом, и тот отпустил его, и он ушел.

2. һәрбер чакта Ходайны олылап торырым, авызым белән Аны һаман мактарым. 3. Жаным Ходай исеме белән мактаным, сабырлар ишетеп сөөсеннәр. 4. Минем белән Ходайны олылагыз, һәм бергәләшеп Аның исемен күтәрик. 5. Мин Ходайны эзләдем, һәм Ул мине ишетте, булган кайгыларымнан да мине коткарды. 6. Аңа якын килегез, һәм яктырылырсыз, йөзләрегез дә хур булмас. 7. Шушы мескен инәлгән, һәм Ходай аны ишеткән, бар кайгыларыннан да аны коткарган. 8. Ходайдан куркучыларны Ходай фәрештәсе әйләнәләреннән ябып торып коткарыр. 9. Татыгыз, һәм Ходайның ничек игелекле икәннен күрерсез: Аңа өмет тотучы кеше бәхетле. 10. Әй Ходайның изгеләре, барыгыз да Аннан куркып торыгыз, чөнки Аннан куркучылар ярлыга калмаслар. 11. Байлар ярлыланганнар да ачкыкканнар, әмма Ходайны эзләүчеләр бер яхшылыктан да буш калмаслар. 12. Әй балалар, килегез, мине тыңлагыз, Ходайдан куркырга сезне өйрәтермен. 13. Кемнең тере торасы килә, кем яхшы көннәр күрүне сөя? 14. Телеңне яманнан, һәм авызыңны юмалап сөйләүдән тый. 15. Яманнан читкә кит һәм яхшыны кыл, татулыкны эзлә һәм аны тот. 16. Ходайның күзләре гаделләргә (карап торалар), һәм Аның колаклары – алар догасына. 17. Ходай йөзен яманлык кылучыларга каршы тота, аларны искә китерүне жир өстеннән бетерим дип. 18. Гаделләр инәлгәч, Ходай аларны ишеткән һәм бар кайгыларыннан да аларны коткарган. 19. Йөрәкләре кайгырганнарда Ходай якын, һәм күңелләре юашларны саклар. 20. Гаделләрнең кайгылары күп, алай да барысыннан да Ходай аларны коткарыр. 21. Ходай аларның бар сөякләрен саклай, сөякләренең һичберсе дә уалмас. 22. Гөнаһлыларның үлүе газаплы, һәм гаделне күрәалмый торучылар ялгышырлар. 23. Ходай Үз бәндәләренең жаннарын коткарыр, һәм Аңа өмет тотучылар һичберсе дә ялгышмас.

Утыз дүртенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, мине рәнжетүчеләрне хөкем ит, мине жиңәргә торучыларны Үзең жиң. 2. Сугыш коралы белән калкан алып, миңа булышырга тор. 3. Кылычыңны чыгарып, мине куучыларга каршы тор, жаныма әйт: коткаручың синең Мин, диген. 4. Жанымны эзләүчеләр оятка калып, хур булсыннар иде, миңа яманлык уйлаучылар оялып, кире чиксеннәр иде. 5. Жил өрөп жибәргән тузан кебек булсыннар иде, һәм Ходай фәрештәсе аларны кысрыкласын иде. 6. Аларның юллары караңгы һәм тайгак булсын, һәм Ходай фәрештәсе аларны куып барсын. 7. Чөнки гаепсез көе мине харап итәргә, яшертен тозакларын салдылар, жанымны гаебе юк көе хурладылар. 8. Һәркайсысы белмәгән көе тозакка туры килсен иде, һәм яшерен куйган капкыны үзен капсын иде, тозагына үзе эләксен иде. 9. Жаным исә Ходайга сөөнер, Аның саклавына куаныр. 10. Бар сөякләрем дә әйтерләр: әй Ходай, әй Ходай, Сиңа кем охшаулы? Көчсезне аннан көчлеләрдән һәм ярлыны да, мескенне дә, кысучыларыннан коткарасың. 11. Ялган таныкчылар миңа тотынып, миннән мин белмәгәнне сорап тордылар. 12. Минем яхшылыгыма яманлык кайтардылар һәм бала-чагасыз булсын, диделәр. 13. Әмма мин, алар мине йөдәткән чагында, тузган киём киеп һәм ураза тотып, жанымны юашландырдым, һәм кылган догам үземә кайтты. 14. Аларга, якыныма, агай-энемә ярарга тырышкан кебек, ярарга тырыштым; елаучы һәм кайгыручы шикелле, моңаеп йөрдем. 15. Һәм жыелышып, мин моңайганга куаныштылар, мине яраларга жыелыштылар, ни өчен икәннен белмәдем; өер-өер тордылар һәм күңелләрен йомшатмадылар. 16. Мине сынадылар, үртәли-үртәли тордылар, миңа тешләрен шыкырдаттылар. 17. Әй Ходай, моны кайчан күрерсең? Жанымны аларның усаллык итүеннән, ялгыз жанымны арысланнардан ерак тот. 18. Зур жыенда Сине сөйләп белдерермен, олы кешеләр арасында Сине мактармын. 19. Миңа тиешсез дошманлык итүчеләр, мине гаепсез көе күрәалмый торучылар һәм күз кысышучылар, минем сәбәпле сөөнешмәсеннәр иде. 20. Чөнки үземә: тынычлык сиңа, дисәләр дә, әмма юмалый-юмалый явызлык итәргә исәпләштеләр. 21. Миңа авызларын жәеп, әйттеләр: “Яхшы, яхшы, күзләребез күрделәр”, дип. 22. Әй Ходай, моны күрдең, дәшми калма; әй Ходай, миннән читкә китмә. 23. Әй Ходай, тор, һәм хөкемемә аң сал, әй Аллам һәм Ходаем, дөгъвамны күр. 24. Әй Ходай, дөрөслегең белән мине хөкем ит, әй Ходай Аллам, алар минем сәбәпле сөөнешмәсеннәр иде. 25. Үз күңелләрендә:

“Яхшы, яхшы, жаныбыз теләгәнчә булды”, димәсеннәр иде. “Аны ашап бетердек”, димәсеннәр иде. 26. Минем бәлаләремә сөенүчеләр бергәләшеп оятка калып, хур булсыннар; алдымда мактанышучылар оятка һәм хурлыкка киенсеннәр иде. 27. Минем дәрәскә чыгуымны теләүчеләр сөнөп куанышсыннар иде, һәм Ходай бәндәсенә тынычлык теләүчеләр: “Ходай зурлансын”, дип һаман әйтсеннәр иде. 28. һәм телем Синең дәрәслегеңә өйрәнер, көн буе Сине мактарга (өйрәнер).

Утыз бишенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Отрока Господня Давида.

2. Канунга карышучы үз эчендә гөнаһ кылырга уйлый: Алладан куркуну күзләре алдында тотмый. 3. Ул канунсызлыгын тоенып, аны яратмас буласы булып, Алла алдында юмалый. 4. Авызындагы сүзләре – канунсызлык белән юмачылык: акылга килеп, яхшылык кыласы килмәгән. 5. Яткан урнында канунсызлык итүне уйлаган, һәрбер әшәке юлга баскан, усаллыктан жирәнмәгән. 6. Әй Ходай, рәхимең күкләргә чаклы, һәм чынлыгың болытларга чаклы. 7. Дәрәслегең – Алла тауларыдай, хөкемнәрең – чиксез күп: әй Ходай, кешеләрне дә, туарларны да саклайсың. 8. Әй Алла, рәхимеңне күбәйттең: адәм уллары исә канатларың астына ышыкланырга өмет тоталар. 9. Өеңнең байлыгыннан туенырлар, һәм тәмлеклек чышмәңнән аларны эчертерсең. 10. Чөнки терлек чышмәсе Синдә, Синең яктыңда яктыны курербез. 11. Сине белүчеләргә рәхимеңне һәм туры күңелләргә дәрәслегеңне озаклат. 12. Горурның аягы мине басмасын иде, һәм гөнаһлының кулы мине каушатмасын иде. 13. Анда канунсызлык кылучылар барысы да егылдылар, аларны түбән ыргыттылар, һәм тора алмыйлар.

Утыз алтынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Яманлык итүчеләргә охшарга тырышма, канунсызлык кылучыларга көнчелегең килмәсен. 2. Чөнки үлән кебек тиз корырлар, һәм яшел үлән дәй шиңеп төшәрләр. 3. Ходайга өмет тотып, яхшылык кыл, жирдә урнаш, һәм аның байлыгыннан тукланырсың. 4. Ходайга кинәнеп тор, һәм Ул сиңа күңелең теләгәнне бирер. 5. Юлыңны Ходайга күрсәтеп тор һәм Аңа өметлән, һәм Ул булдырып житкезер. 6. Дәрәслегеңне яктыдай һәм тормышыңны көн уртасыдай ачык күрсәтер. 7. Ходайга баш сал һәм Аңа үтен; кануннан язучы кешенең тормышы алга киткәнгә

көнчелегең килмәсен. 8. Ачуыңнан тыел һәм ярсуыңны ташла, яманлык итәргә тырышма. 9. Чөнки яманлык итүчеләр юкка чыгарлар, әмма Ходайга өмет тотучыларга җир тияр. 10. Тагы берездан гөнаһлы юкка чыгар: һәм урнын эзләрсен, тик таба алмассың. 11. Сабырлыклыларга исә җир тияр һәм күп тынычлыкта рәхәтләнеләр. 12. Гөнаһлы гаделне сагалап, аңа тешләрен шыкырдата. 13. Ходай исә гөнаһлыны хур итәр, чөнки көне килерен алдан күреп тора. 14. Мескенне һәм ярлыны егар өчен, дөрес күңелләрен чәнчер өчен, гөнаһлылар кылычларын кынысыннан чыгардылар, җәяләрен кордылар. 15. Кылычлары үз йөрәкләренә кадалсын, һәм җәяләре дә сынып бетсеннәр. 16. Гаделнең аз гына малы да гөнаһлыларның күп байлыгыннан артык. 17. Чөнки гөнаһлыларның сеңерләре өзелерләр, әмма гаделләрен Ходай ныгыта. 18. Ходай шиксезләренң юлларын беләдер, һәм аларның өлеше гомергә торыр. 19. Читенлек килгән чакта гаделләр оятка калмаслар һәм ачлык көннәрдә дә тукланырлар, әмма гөнаһлылар югалырлар. 20. Ходайның дошманнары мактанышкан һәм күтәрелешкән чакларында ук, төтен таралгандай, таралалар. 21. Гөнаһлы әжәткә алгач түләми, әмма гадел юмартланып түли. 22. Чөнки гаделгә игелек теләүчеләргә җир тияр, әмма аны каргаучылар югалып бетәрләр. 23. Кешенең аякларын Ходай төзек йөртә, һәм аның йөрешләрен бик яратыр. 24. Егылганда имгәнмәс, чөнки кулыннан Ходай тота. 25. Яшь кенә идем, менә инде картайдым, һәм гадел ташланылганны, нәселе икмәк соранып йөргәнне күрмәдем. 26. Гадел көн саен игелек тә итә, әжәткә дә бирә, һәм нәселе кадерле булыр. 27. Яманнан читкә кит һәм яхшыны кыл, һәм гомердән гомергә тор. 28. Чөнки Ходай турылыкны сөя һәм Үзенә яраулыларны ташламас, гомергә саклаулы булырлар, әмма канунсызлар куылырлар, һәм бозыкларның нәселе кырылып бетәр. 29. Гаделләргә исә җир тияр һәм шунда гомердән гомергә урнашырлар. 30. Гаделнең авызы белемлеккә өйрәнәр, һәм теле чынны сөйләр. 31. Алласының кануны аның күңелендә, һәм аяклары сөртеңмәс. 32. Гөнаһлы гаделне сагалап йөри һәм аны үтерергә эзли, 33. Ходай исә аны аның кулына калдырмас, хөкем иткән чагында да аны гаепләмәс. 34. Ходайга өмет тот һәм Аның юлыннан йөр, һәм сиңа җир тидерер өчен сине күтәрер, гөнаһлылар югалып беткәнне күрерсен. 35. Бозыкның мактанганын, Ливан тавындагы эрбет агачларыдай күтәрелгәннен күрдем: 36. Яныннан үтәр идем, ул инде юк та, аны эзләдем, урыны да табылмады. 37. Усал булма һәм турылыкны күр, чөнки юаш кешенең алда өмете бар. 38. Канунсызлар исә бөтенләй бетәрләр, бозыкларның калганнары да

бетэрлэр. 39. Гаделлэрне исә Ходай саклый һәм кайгылы чакларында аларны яклай. 40. Ходай аларга булышыр һәм аларны коткарыр, гөнаһлылар арасыннан алып, аларны саклар, чөнки алар Аңа өмет тоттылар.

Утыз жиденче псалом (мәдхия).

1. *Псалом Давида. В воспоминание. На субботу.*

2. Әй Ходай, ачуың белән мине гаепләмәсәң иде, ярып миңа кыен күрсәтмәсәң иде. 3. Чөнки укларың миңа кадалганнар, һәм кулың өстемә авыр баскан. 4. Ачуыңнан тәнем төзәлми, гөнаһларым күплегеннән сөякләрәм тынычланмый. 5. Чөнки гөнаһларым башымнан ук капладылар, авыр күтәрәм шикелле мине авырайттылар. 6. Акылсызлыгымнан яраларым чиреп сасыландылар. 7. Газапланып бөтенләй бөкрәйдәм, көн буе моңаеп йөрдем. 8. Чөнки эчем чир белән тулган, һәм тәнем дә төзәлә алмый. 9. Яманлык күрөп, бик кимгә калдым, йөрәгем кайгырганлыктан үкереп тордым. 10. Әй Ходай, теләгәнем бар да Синең алдыңда, һәм кайгыруым да Сиңа яшерен түгел. 11. Йөрәгем каушады, хәллем китте, һәм күзләрем алдында якты да бетте. 12. Дус-ишләрем якын килеп, каршымда тордылар, 13. һәм якыннарым миннән еракта тордылар; жанымны эзләп йөрүчеләр мине кыстылар, миңа усаллык теләүчеләр бушны сөйләделәр һәм көн саен явызлык итәргә уйладылар. 14. Мин исә саңгырау шикелле ишетмәгән булып тордым, һәм телсез шикелле дәшми тордым. 15. Ишетми торган һәм жавап бирә алмый торган кеше кебек булып тордым. 16. Чөнки Сиңа Ходай өметләндем, әй Ходай Аллам, Син ишетерсең. 17. Чөнки мин әйттем: “Дошманнарым минем сәбәпле сөнешмәсеннәр иде”, дидем: аякларым каушаган чагында үзләрен эре тоттылар. 18. Мин яраланырга эзер, һәм газабым һаман алдымда. 19. Чөнки кануннан язганымны әйтеп күрсәтермен һәм гөнаһым өчен көенермен. 20. Дошманнарым исә тере һәм миннән бигрәк ныгыдылар, һәм мине тиешсез көе күрәалмый торганнары күбәйделәр. 21. Миңа яхшылыгым өчен яманлык кайтаручылар, яхшы эшкә тырышканым өчен өстемнән ялганладылар. 22. Әй Ходай Аллам, мине ташлама, миннән бизмә. 23. Әй мине саклаучы Ходай, миңа булышуны аңыңда тот.

Утыз сигезенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Идифуму. Песнь Давида.*

2. Мин әйттем: телем белән гөнаһ кылмас өчен юлларымнан язмам, дип; гөнаһлы алдымда карышып торган чагында, авызымны тыеп тордым. 3. Юашланып һәм телсезләнәп тордым, яхшылык хакына дәшми тордым, һәм авыртуым яңарды. 4. Эчемдә йөрәгем ялкынланды, һәм исәп тотканда ут янып торды; телем белән әйттем: 5. Әй Ходай, кайчан үләсемне әйт, һәм көннәрем исәбе ни хәтле икән, тагы ни хәтле торасымны белсәм иде. 6. Менә көннәремне сөямләп кенә куйгансың, Синекеңә караганда минем торуым юк кына. Чынлап та, бар да мәшәкәт, һәрбер кешенең торуы мәшәкәт кенә. 7. Чынлап, кеше күлгәдәй йөри, юкка гына мәшәкәтләнә: мал җыя, һәм кем өчен җыйганын белми. 8. Әле дә өметләнгәнәм кем? Ходай түгелме? һәм мине тотучы Син. 9. Кануннан язганнарымның барысыннан мине коткар: миннән мыскыл итәргә акыл-сызга ирек бирдең. 10. Бу Синнән булганга күрә, авызым ачмый телсезләнәп тордым. 11. Кыеныңны миннән читкә ал, кулың авырлыгыңнан югалып беттем шул. 12. Кешене кануннан язганлыгы өчен оялтып, аңа кыен тидердең, һәм җанын пәрәвез кебек нечкәрттең: чынлап, һәрбер кеше юк нәрсә. 13. Әй Ходай, догамны ишет, һәм инәлгәнәмә колагың сал, күз яшьләремә дәшми калма, чөнки мин Синдә читтән килгән кеше кебек, бар аталарым шикелле читтән килеп торучы. 14. Мине бушайт, үлеп китеп юк булганчы, тынычлансам иде.

Утыз тугызынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом Давида.*

2. Ходайга бик нык өмет тоттым, һәм Ул миңа аң салды, инәлгәнәмне ишетте. 3. Котчыгаргыч баздан һәм баткак саздан мине чыгарды, һәм аякларымны таш өстенә торгызды, һәм атлауларымны юнәлтәп җибәрде. 4. һәм Аллабызга җырлый торган яңа җыруны авызыма салды: күбесе күреп куркырлар һәм Ходайга өметләнәргә. 5. Ходай исеменә өметләнгән һәм бушка да, ялган котырыкка да, күз салмаган кеше бәхетле. 6. Әй Ходай Аллам, Син күп кодрәтләр кылгансың, һәм Син уйлаганча уйлардай берәү дә юк; белдердем һәм сөйләдем, кодрәтләрең исәптән тышкары күбәйгәннәр, дип. 7. Корбанны һәм бүләкне теләмәдең, миңа тән әзерләдең, тулаем яндыру корбанын һәм гөнаһ өчен (корбанын) сорамадың. 8. Шул чакта әйттем: менә барам, дип, язмада минем турда язылган. 9. Әй Аллам, Синең иркеңне кылуны теләдем, һәм кануның минем эчемдә. 10. Зур җыен эчендә дәресеңне сөйләдем; менә теләмә каршылык итмәм. Әй Ходай, Үзеңә билгеле. 11. Дәресеңне күңеләмдә яшереп

тотмадым, чыныңны һәм коткаруыңны әйттем, рәхимеңне һәм чыныңны зур жыеннан яшермәдем. 12. Син исә Ходай, юмартлыгыңны миннән алма: рәхимең һәм чының һаман мине якласыңнар иде. 13. Чөнки исәпсез бәла-каза мине чорнап алды, кануннан язганнарым мине чолгап алдылар, һәм күзләрем карый алмады; башымдагы чәчләремнән дә бигрәк күбәйде-ләр, һәм йөрәгем мине калдырды. 14. Әй Ходай, мине коткарырга күңел ит, әй Ходай, миңа булышырга ашык. 15. Жәнымны алырга эзләүчеләр барысы да оятка һәм хурлыкка калсыңнар, миңа усаллык теләүчеләр оятка калып, кире чиксеннәр. 16. Миңа (мыскыллап): яхшы, яхшы ди торганнары оятлы булсыңнар. 17. Әй Ходай, Сине эзләүчеләр бар да Сиңа сөенешеп куанышсыңнар, һәм Синең саклавыңны сөючеләр һаман әйтсеннәр: Ходай данлансын, дип. 18. Мин исә ярлы һәм мескен, минем өчен Ходай кайгырыр. Миңа булышучы һәм мине саклаучы Син, әй Аллам, озаклама.

Кырыгынчы псалом (мәдхия).

1. В конец. Псалом Давида.

2. Ярлы һәм мескен өчен кайгыртучы бәхетле, кыен көнне Ходай аны коткарыр. 3. Ходай аны сакласын һәм аны тере тотсын, аны жирдә бәхетле итсен, һәм аны дошманнары кулына төшермәсен. 4. Чирләп яткан урнында Ходай аңа хәл бирер, чирләп яткан урнында аны сауга әйләндерер. 5. Мин әйттем: әй Ходай, мине ярлыка, жәнымны савыктыр, чөнки Синең алда гөнаһ кылдым, дип. 6. Дошманнарым минем турда яман әйттеләр: “Ул үлеп, исеме кайчан юкка чыгар икән?”, диделәр. 7. Мине күрергә дип, кергәне юкны сөйләде: күңеле эчендә дәрессезлекне уйлады, аннары тышка чыгып, киңәшләште. 8. Дошманнарым бар да минем турда пышылдаштылар, миңа усаллык итәргә уйладылар. 9. Миңа канунга каршы сүз әйттеләр: “Әллә ул яткач торыр микән?”, диделәр. 10. Чөнки минем белән тату торган, ышанган кешем, икмәгемне ашаган кеше, ул да мине абындырырга дип үкчәсен күтәрде. 11. Син исә Ходай, мине ярлыка һәм мине торгыз, һәм аларга кайтарырмын. 12. Дошманым минем турда сөенмәсә, шуннан Синең мине яратканыңны белермен. 13. Усал булмаганыма күрә, Син мине кабул итеп, Үз алдыңда гомергә ныкладың. 14. Израил Алласы Ходай гомердән гомергә данлаулы, амин, амин.

Кырык беренче псалом (мәдхия).

1. *В конец. В научение. Сынам Кореевым. Псалом Давида.*

2. Болан чишмә суына барасы килгән кебек, әй Алла, җаным Сиңа барырга атлыгып тора. 3. Җаным куәтле, тере Аллага сусап тора: Алла алдына кайчан гына барып күренермен? 4. Көн саен миңа: “Аллаң кая синең?”, дигән чакларда, көн-төн күз яшьләрем миңа икмәк урнына булдылар. 5. Искитәрлек урынга, Алла өенә сөөнеч авазы белән, бәйрәм тавышы белән данлап керәсемне исемә төшереп уйлагач, җаным эреп китте. 6. Әй җаным, ник кайгырасың? һәм ник эчемне пошырасың? Аллага өмет тот, чөнки Аны коткаручым һәм Аллам дип, данлармын. 7. Эчемдә җаным моңаеп китте, шуңа күрә Сине Үрдүн җиреннән һәм Эрмон тавын-нан, кечкенә таудан исемә төшерермен. 8. Шарлавыкларыңның авазында бер упкын икенчене чакыра: бар биек дулкыннарың минем өстемнән үттеләр. 9. Көндөз Ходай рәхимен күрсәтер, һәм төнлә Аңа җырлармын, тере тотучы Аллама дога китерермен. 10. Аллага әйтермен: яклаучым минем, ник мине оныттың? һәм дошманнар рәнҗеткәндә ник моңаеп йөрим? 11. Сөякләрем уалып торганда, дошманнарым: “Аллаң кая синең?” дип, көн саен миннән мыскылладылар. 12. Әй җаным, ник кайгырасың? һәм ник эчемне пошырасың? Аллага өмет тот, чөнки Аны коткаручым һәм Аллам дип, данлармын.

Кырык икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. Не надписанный у евреев.

1. Әй Алла, мине хөкем ит, яраусыз халык белән тартышуымны тикшер; ялганчы һәм юмалаучы кешедән мине коткар. 2. Чөнки Син, Алла, мине ныклаучы. Ник мине борып җибәрдең? һәм дошманнарым рәнҗеткән чакта, ник моңаеп йөрим? 3. Яктыңны һәм чыныңны җибәр: алар мине йөртеп изге тавыңа һәм йортыңа алып керерләр. 4. һәм Алланың корбан урнына, яшьлегемне сөөндерүче Аллама якынлашырмын. Әй Алла, әй Аллам, гөслә белән Сине данлармын! 5. Әй җаным, ник кайгырасың? һәм ник эчемне пошырасың? Аллага өмет тот, чөнки Аны коткаручым һәм Аллам дип, данлармын.

Кырык өченче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Сынам Кореевым. В научение.*

2. Әй Алла, әүвәле заманда, аталарыбыз көннәрендә, Син кылган эшне колагыбыз белән ишеттек, аталарыбыз да безгә белдерделәр. 3. Синең кулың халыкларны бетереп, аталарыбызны урнаштырган:

ят халыкларны, кыен тидереп, куып чыгарган. 4. Чөнки аталарыбыз
жирне үз кылычлары белән алмаганнар һәм аларны үз көчләре
коткармаган, әмма Синең кулың, һәм Синең куәтең, һәм йөзеңнең
яктысы (коткарган), чөнки Син аларга ризалык иткәнсең. 5. Син Үзең
минем Патшам һәм Аллам, Ягъкубка котылу бирүче. 6. Синең белән
дошманнарыбызны жиңәрбез һәм безгә карышучыларны исемен
белән юкка чыгарырбыз. 7. Чөнки мин жәямә ышанмыйм, һәм
кылычым мине сакламас. 8. Чөнки кысучыларыбыздан безне Син
сакладың һәм безне күрәалмый торганнарны хур иттең. 9. Көн саен
Алланы әйтеп мактанырбыз һәм Синең исеменә гомергә данлап
сөйләрбез. 10. Хәзер инде безне борып жиңәрдең һәм хурлыкка
калдырдың, әй Алла, чирү-ләребез белән дә чыкмыйсың. 11.
Дошманнарыбыз алдында безне кире чигердең, һәм безне
күрәалмый торучылар безне таладылар. 12. Сарыкларны ашарга
биргән кебек, безне итеп бирдең һәм ят халыклар арасына безне
тараттың. 13. Үз халкыңны бәясез бирдең, һәм сөенешеп тавыш
күтәрергә күп булмадык. 14. Күршеләребезгә безне мыскылга
куйдың, әйләнебездә торучыларга үртәлүгә һәм көлкегә калдырдың.
15. Ят халыклар арасында бездән мәсәл кылдың, кешеләр безгә
башларын чайкый-лар. 16. Көн саен хурлыгым күз алдымда, һәм
йөземне оят каплады 17. Хурлаучы һәм әләкченең тавышыннан,
дошман һәм куучының йөзеннән. 18. Болар бар да безгә килде, алай
да Сине онытмадык һәм васыятеңне бозмадык, 19. Күңелебез дә
Синнән бизмәде, эзләребезне юлыңнан авыштырган булсаң да: 20.
Чөнки яманлык күргән жиребездә безне юашландырдың һәм әжәл
күләгәсе безне каплады. 21. Әгәр Аллабызның исемен онытып, ят
аллага кулларыбызны күтәргән булсак, 22. Боларны Алла
сорамасмыни? Ул күңелдәге яшеренне белә ләбаса. 23. Әмма Синең
өчен көн саен үтереләбез, суясы сарыкларга тиңләшкәнбез. 24. Әй
Ходай, тор, ник йоклайсың? Тор, бөтенләй үк ташлама. 25. Йөзеңне
ник борасың? Ярлылыгыбызны һәм кайгыбызны ник онытасың? 26.
Чөнки жаныбыз тузан кебек кечеләнде, эчебез жиргә ябышты. 27.
Әй Ходай, тор! Безгә булыш һәм исеменә хакына безне коткар.

Кырык дүртенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Об имеющих измениться. Сынам Кореевым. В научение.
Песнь о Возлюбленном.*

2. Күңелем яхшы сүз чыгара, эшләремне Патшага билгеле итәм:
телем тиз язучы китапчының камышы кебек. 3. Синең матурлыгың
бар адәм улларыныкыннан да матуррак, авызыңнан дәүләт аккан,

шуңа күрә Алла Сине гомергә данландырган. 4. Әй Куәтле, кылычыңны янбашыңа бәйлә, 5. Матурлыгыңны һәм әйбәтлегеңне (бәйлә), көчән дә өлгер бул, чынлык та, сабыр-лык та, дәрәслек тә хакына, патшалык ит; һәм уң кулың Сине искитәрлек йөртер. 6. Әй Куәтле, Синең укларың бик очлы, алар Патша дошманнарының йөрәкләренә (кадалырлар), халыклар аяк астыңа егылырлар. 7. Әй Алла, тәхетең гомердән гомергә. Патшалыгыңның таягы – дәрәслек таягы. 8. Син дәрәслекне сөйгәнсең һәм канунсызлыкны күрәалмагансың, шуңа күрә, әй Алла, Аллаң Сине сөенеч мае белән өлештәшләрәңнән артык майлаган. 9. Киёмнәрәңнән смирна һәм стакти һәм кассия (исләре кебек, хуш исләр аңкый), фил сөякләрдән (эшләнгән) өйләрдән Сине сөендерәләр. 10. Патша кызлары – кадерәңдә, алтынлап, чуарлап бетергән киёмнәр киеп, Кыз Патша уң ягыңда торган. 11. Әй Кыз, ишет, һәм күр, һәм колагыңны сал, халкыңны да, атаң йортын да, оныт. 12. һәм Патша матурлыгыңны теләр, чөнки Ул Синең Ходаең, һәм Аңа башырырсың. 13. Тир кызы бүләкләр белән: халыкның байлары Синең йөзеңә инәлерләр. 14. Патша Кызының бар олылыгы үз эчендә; Ул алтын чәчәк чуарлап матурлаган киём кигән. 15. Аның артыннан Патшага кызлар китерелерләр, Аның иптәшләре Сиңа китерелер-ләр. 16. Сөенеч һәм куаныч белән Патша йортына кертелерләр. 17. Аталарың урнына улларың булыр: аларны бөтен җиргә башлыклар итеп куярсың. 18. Исемеңне тумыштан тумышка исемдә тотармын, шуңа күрә халыклар Сине гомер-дән гомергә данларлар.

Кырык бишенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Чрез сынов Кореевых. О тайнах. Псалом.

2. Алла – безнең сыенычыбыз һәм куәтебез, авыр кайгы килгән чакта булышучыбыз. 3. Шунлыктан, җир тетрәп, таулар диңгезләр уртасына кузгалсалар да, курыкмабыз. 4. Аларның сулары шаулап күтәрелгәннәр, Аның куәтеннән таулар калтыраганнар. 5. Инеш агымнары Алла каласына сөенеч китерәләр: Югарыдагы Үзе тора торган урнын изгеләндергән. 6. Алла аның уртасында, һәм ул кала каушамас: Алла аңа иртәдән үк булышыр. 7. Халыклар болганыштылар, патшалыклар кузгалыштылар, Югарыдагы тавышын бирде: җир тетрәде. 8. Чирүләр Ходае безнең белән, яклаучыбыз – Ягъкуб Алласы. 9. Килегез, Ходай эшләрен, Аның җирдә кылган кодрәтләрен күрегез: 10. Җир читеннән сугышларны туктатып, жәяне ватыр, һәм сөңгене сындырыр, һәм калканнарны ут белән яндырыр. 11. Тынычланыгыз һәм Алла Мин икәнне белегез:

халыклар арасында күтәрелермен, жирдә күтәрелермен. 12. Чирүләр Ходае безнең белән, яклаучыбыз – Ягъкуб Алласы.

Кырык алтынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Чрез сынов Кореевых. Псалом.*

2. Бар халыклар да, кул чабып, Аллага сөөнеч авазы белән кычкырыгыз. 3. Чөнки Югарыдагы Ходай – куркыныч, бөтен жиргә олуг Патша. 4. Халыкларны безгә буйсындырды һәм кавемнәрне аягыбыз астына салды. 5. Үз өлеше, Үзе сөйгән Ягъкубның ямен безгә бирде. 6. Алла сөөнөп кычкырган авазлар эчендә күтәрелде, Ходай быргы авазында (күтәрелде). 7. Жырлагыз Аллабызга, жырлагыз! Жырлагыз Патшабызга, жырлагыз! 8. Алла бөтен жиргә Патша икәнәнә күрә, барыгыз да аңлап жырлагыз! 9. Алла халыкларга Патша булды, Алла Үзенең изге тәхетендә утырып тора. 10. Халык башлыклары Ибраһим Алласының алдына жыелдылар, чөнки Алла сайлаганнар жирдә бик данландылар.

Кырык жиденче псалом (мәдхия).

1. *Псалом песни. Сынам Кореевым. На второй (день) недели.*

2. Ходай олы һәм Аллабызның каласында, Аның, бөтен жиргә төп сөөнеч булган, изге тавында Ул бик данлаулы. 3. Бу Сион таулары олуг Патша каласының төн ягында. 4. Алла ул каланы яклап, шундагы зур өйдәгеләргә Үзен белдерә. 5. Чөнки менә жир патшалары жыелып, бер жиргә килгәннәр. 6. Шуны күреп, аларның исләре киткән, каушаганнар, рәтләре беткән. 7. Алар калтырашканнар: анда бала тудыручы кебек газапланганнар. 8. Давыллы жил белән Син Фарсис көймәләрен ватарсың. 9. Ишеткәнебезне чирүләр Ходае каласында, Аллабыз каласында күрдәк: Алла аны гомерлеккә корган. 10. Әй Алла, рәхимеңне Синең халкың уртасында алдык. 11. Әй Алла, исемең кебек, даның да жир кырыеннан алып: уң кулың дәрәслеккә тулы. 12. Әй Ходай, кылган эшләрең сәбәпле Сион тавы сөөнсен һәм Яһүдия кызлары куансыннар. 13. Сионны колачлап әйләнегез, аның баганалары турысында сөйләгез; 14. Аңыгызны аның ныклыгына салыгыз, һәм киләсе нәселгә әйтер өчен, аның өйләрен үлчәп алыгыз. 15. Чөнки бу Алла гомергә һәм гомердән гомергә безнең Аллабыз. Ул безне гомергә саклар.

Кырык сигезенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Сынам Кореевым. Псалом.*

2. Бар халыклар да моны ишетегез, дөньяда торучылар барыгыз да колак салыгыз: 3. Жирдән яралганнар һәм адәм уллары, бай белән ярлы бергә! 4. Авызым акыллылык әйтер һәм күңел уйларым – белем. 5. Мәсәлгә колагым салып торырмын, мәгънәсен гөслә уйнап аңлатырмын. 6. Бәла көнне нигә куркыйм? – Аягым канунсызлыгы чорнап алыр мине (шул чакта). 7. Әй үз көчегезгә ышанучылар һәм байлыгыгыз күплеге белән мактанучылар! 8. Туганың коткара алмагач, чит кеше коткара алырмыни? Ул үзен Аллага һични биреп тә йола алмас, 9. Жанын да бәя биреп (котылдыра алмас), гомергә тырышып эшләсә дә. 10. һәм гомергә торырмы, үлемен күрмичә? 11. Чөнки ул акыллылар үлгәнне, алар белән бергә акылсыз һәм уйсыз харап булганны, байлыкларын ятларга калдырганны күрә. 12. Аларның каберләре – (алар өчен) мәңге өйләре, тумыштан тумышка тора торган урыннары, исемнәре белән жирләрен атаганнар (булсалар да). 13. Әмма кеше кадерлектә торганда (моны) аңламаган, ул акылсыз туарларга сабышып, алар кебек булган. 14. Аларның бу юллары үзләренә алдангыч, алай булса да аны ук телләре белән хуплыйлар. 15. Сарыкларны бәйләп салган кебек, аларны тәмугка салганнар, үлем аларны жыеп тотар, һәм гаделләр аларга тиз баш булырлар, тәмугта аларга булышу бетәр: даннарыннан мәхрүм булганнар. 16. Әмма Алла мине кабул итеп, жанымны тәмуг кулыннан коткарыр. 17. (Шуңа күрә) кеше баеган чакта я аның йорты данлы торган чакта курыкма, 18. Чөнки үлгән чакта бер нәрсә дә алмас, даны да аның артыннан бармас. 19. Тере чагында жанын данласалар да һәм аңа яхшылык кылган чагында ул сиңа рәхмәт белдерсә дә, 20. Әмма ул аталарының нәселенә китәр: гомергә якты күрмәс. 21. Әмма кеше кадерлектә торганда аңламаган, ул акылсыз туарларга сабышып, алар кебек булган.

Кырык тугызынчы псалом (мәдхия).

Псалом Асафа.

1. Аллаларның Алласы, Ходай әйткән һәм кояш чыгышыннан кояш баешына чаклы жирдәге (кешеләрне) чакырган. 2. Сионнан Аның матурлыгының яме. 3. Алла ачыктан-ачык килер, безнең Аллабыз, һәм дәшми тормас: Аның алдында ут кабынып китәр һәм әйләнәсендә – бик каты давил. 4. Ул Үз халкын тикшерергә югартын күкне дә, жирне дә, чакырып китерер. 5. Корбаннар турында Алла

белән сүз куешкан кешеләрен Аңа жыегыз. 6. Күкләр Аның дәрәсләген белдерерләр, чөнки Алла – Хөкем Итүче. 7. Әй халкым, тыңлагыз, һәм сезгә әйтермен; әй Исраил! һәм сиңа таныклык итәрмен: Мин Алла – синең Аллаң. 8. Корбаннарың өчен Мин сине оялтмам, яндырганнарың һаман күз алдымда. 9. Йортыңның бозауларын һәм көтүләреңнең кәжә тәкәләрен кабул итмәм. 10. Урмандагы киекләр бар да, тауларда көтелә торган туарлар һәм үгезләр Минекә ич. 11. һавадагы бар кошларны да беләмен, кырлар матулыгы да алдымда. 12. Ашасым килсә, синнән сорамам: дөнъя да, аны тутырып торган нәрсәләр дә, Минекә шул. 13. Мин бозау итен ашыйммыни? Я кәжә канын эчәммени? 14. Аллага данлау корбанын китер һәм Югарыдагы алдында вәгъдә иткәннәреңне үтә, 15. һәм кайгылы көнеңдә Минә чакыр, һәм сине коткарырмын, һәм син Минә данларсың. 16. Гөнаһлыга исә Алла әйткән: боерыкларымны ник сөйләгән буласың һәм васыятемне авызың белән ник кабатлайсың? 17. Әмма үзең өйрәткәнәмне яратмадың һәм сүзләремне артка ыргыттың: 18. Каракны күргәч, аңа иярдең, һәм уйнашлык итүче белән бергә катыштың. 19. Авызың усаллыкны күбәйтте, һәм телең мәкер үреп ясады. 20. Утырган жиреңдә туганыңны әләкләдең һәм анаң улына тозак салдың. 21. Моңы кылдың, һәм дәшмәдем; канунга каршыны уйладың: Минә үзеңә охшаттың. Мин сине оялтырмын һәм гөнаһларыңны күз алдыңа китереп куярмын. 22. Әй Алланы онытучылар, тотып алынган чагыгызда коткаручысыз калмас өчен боларны аңлагыз. 23. Данлау корбаны Минә данлар: һәм шуның аркылы Мин аңа (кешегә) коткаруымны күрсәтермен.

Илленче псалом (мәдхия).

1. В конце. Псалом Давида, когда вошел к нему Нафан пророк. 2. После того, как он вошел к Вирсавии, жене Урия.

3. Әй Алла, Үзеңнең олы рәхимеңнән минә ярлыка һәм Үзеңнең күп юмартлыгыңнан канунсызлыгымны әрчеп бетер. 4. Бигрәк минә канунсызлыгымнан ю һәм гөнаһымнан минә тазарт. 5. Чөнки канунсызлыгымны тоямын һәм гөнаһым һаман күз алдымда тора. 6. Синең Үзеңә үк гөнаһ кылдым һәм яман эшне күз алдыңда кылдым: Син Үз сүзеңдә туры һәм хөкемеңдә минә тиешлечә гаепләрсен. 7. Менә мин канунсызлыктарда яралганмын, һәм анам минә гөнаһлы көе нәфесен сузып теләгән шул. 8. Менә Син чынны яратасың: белемлегеңнең аермачык түгел яшереннәннәрен миңа белдәрттең шул. 9. Миңа һүссәп белән сибәрсен, һәм тазарырмын, минә юарсың, һәм кардан да бигрәк агарырмын. 10. Миңа сөөнеч һәм куаныч

ишеттерерсең: уалган сөякләрем сөенерләр. 11. Гөнаһларымнан йөзеңне бор һәм канунсызлыкларымны кичереп бетер. 12. Әй Алла, мине таза күңелле ит һәм эчемдәге гадел рухымны яңарт. 13. Үз йөзеңнән мине кума һәм Үзеңнең Изге Рухыңны миннән алма. 14. Коткаруың сөенечен миңа кайтар һәм кодрәтле Рухың белән мине ныкландыр. 15. Канунсызларны юлларыңа өйрәтермен, һәм бозыклар Сиңа кайтырлар. 16. Әй Алла, мине саклаучы Алла, кан (түгүдән) мине коткар! Телем Синең дәреслегеңне сөенеп әйтер. 17. Әй Ходай! Телемне ачылдыр, һәм авызым Синең даныңны әйтер. 18. Корбан теләсәң китерер идем, тик корбан яндыруга күңелең ятмый. 19. Аллага корбан – кайгылы рух, Алла кайгылы һәм юаш күңелне кимсетмәс. 20. Әй Ходай, Үз игелегеңнән Сион тавына яхшылык ит, һәм Иерусалимнең коймалары торгызылсыннар иде. 21. Аннары Син дәреслек корбанын, бүләк күтәрүне һәм корбан яндыруны кабул итәрсең; аннары корбан урныңа бозаулар салырлар.

Илле беренче псалом (мәдхия).

1. В конец. В научение. Давида. 2. Когда пришел идумеянин Доик и возвестил Саулу и сказал ему: Давид пришел в дом Авимелеха.

3. Әй куәтле, ник усаллыгың белән мактнасың? Көн буе канунсызлык кыласың, 4. Телең дәрессезлекне әйтәсе итте: үткен пәке белән кискән кебек, юмалау белән кисәсең. 5. Яхшылыктан бигрәк яманлыкны сөйдең, дәресне сөйләүдән бигрәк ялганны сөйдең. 6. Харап итә торган һәртөрле сүзләрең, юмачы телне сөйдең. 7. Шуның өчен Алла сине бөтенләй кадалдырыр, сине суырып алып, тора торган йортыңнан күчерер, һәм тереләр жиреннән тамырыңны (суырып алыр). 8. Гаделләр моны күреп куркышырлар, аннары аның турында әйтерләр: 9. “Менә Алланы үзенә булышучыга куймаган кеше, әмма үзенә малы күплегенә ышанып, буш нәрсәсенә генә ныгып торган кеше”, диярләр. 10. Мин исә – Алла өендә күп җимешле зәйтүн агачы кебек: Алла рәхименә гомергә һәм гомердән гомергә өметләндем. 11. Кылган эшләрең өчен Сине гомергә данлап сөйләрмен, һәм исемең өметләнәр-мен, чөнки ул яраулыларың алдында яхшы.

Илле икенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Радостная хоровая песнь. В научение. Давида.

2. Акылсыз үз күңелендә: “Алла юк”, дип әйткән. Алар азганнар һәм канунсызлык кылып ямьсезләнгәннәр: игелек кылучы юк. 3. Алланы аңлаучы, я эзләүче бар микән дип, Алла күктән адәм улларына күз

төшергән. 4. Бары берьюлы авышканнар, яраусыз булганнар: игелек кылучы юк, берәү дә юк. 5. Канунсызлык кылучылар бар да, минем халкымны, икмәк ашаган кебек, ашаучылар аңга килмәсләр микәнни? Ходайны искә алмаганнар. 6. Куркыныч юк җирдә котчыгаргыч курыкканнар, чөнки кешегә генә яраулы булырга тырышканнарның сөякләрен Алла чәчеп бетергән. Оятка калганнар, чөнки Алла аларны хур иткән. 7. Сионнан Исраилгә котылуны кем бирер? Алла Үз халкын тоткыннан кайтаргач, Ягъкуб сөенер, һәм Исраил куаныр.

Илле өченче псалом (мәдхия).

1. В конец. Песнь. В научение. Давида. 2. Когда пришли зифеи и сказали Саулу: вот Давид не у нас ли скрылся?

3. Әй Алла, Үз исемең хакына мине сакла һәм Үз кодрәтең белән мине хөкемдә якла. 4. Әй Алла, догамны ишет, авызым әйткән сүзләремне тыңла! 5. Чөнки ятлар миңа каршы тордылар һәм көчлеләр җанымны эзләделәр һәм Алланы үз алларында тотмадылар. 6. Менә миңа булышучы – Алла һәм җанымны яклаучы – Ходай. 7. Дошманнарымның усаллыгын үзләренә кайтарыр: чынлыгың белән аларны бетер. 8. Сиңа корбанны иректән китерермен, әй Ходай, Синең исемеңне данлап сөйләрмен, чөнки ул яхшы. 9. Чөнки Син мине һәрбер кайгыдан коткардың һәм күзем дошманнарыма карап торды.

Илле дүртенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Песнь. В научение. Асафа.

2. Әй Алла, догамны тыңла һәм инәләүемне ким күрмә. 3. Миңа аң сал һәм мине ишет: кайгылар тотып, көп беттем, 4. Дошман сүзеннән һәм гөнаһлының кысуыннан каушадым, чөнки мине канунсызга куйдылар һәм ачу белән миңа дошманлык иттеләр. 5. Эчемдә йөрәгем каушады, һәм үлем куркынычы миңа төште, 6. Куркыныч төшөп калтырадым, һәм караңгы мине ябып алды. 7. һәм мин әйттем: күгәрченнеке кебек канатлар миңа кем бирер? Очып китеп, тынычланыр идем. 8. Менә качып китеп, чүлгә урнаштым. 9. Йөрәксез булудан һәм давылдан саклаучы Алланы көттем. 10. Әй Ходай, (дошманнарны) батыр, һәм телләрен саташтырып бетер, чөнки калада канунсызлык һәм даулашу күрдем. 11. Алар көне-төне кала коймаларыннан әйләнеп йөриләр, аның уртасында кануннан язулык белән кысанлык, һәм дөрессезлек. 12. Базарларында арттырып алу һәм алдау өзелми. 13. Мине дошман хурласа, түзәр

идем, һәм мине күрәалмый торган кеше минем өстемнән күп сөйләшсә, аннан качып китәр идем. 14. Син исә үземдәй күргән кешем, киңәшчем һәм якыным, 15. Минем белән бергә кинәнеп, аш ашаган кешем, Алла өенә бер уй белән йөрешкән кешем (син мине хурлап сөйләштең). 16. Мондыйларга үлем тисен һәм тере көенчә тәмугка төшсеннәр, чөнки аларның өйләрендә, урталарында гел яманлык. 17. Мин Аллага инәдем, һәм Ходай мине ишетте. 18. Кич тә, иртә дә, көн уртасында да, сөйләп белдерермен, һәм Ул тавышымны ишетер. 19. Миңа якынлашучылардан жанымны тыныч көе саклар, чөнки минем белән алар күп иде. 20. Алла ишетер һәм мәңгедән Бар аларны юашландырыр, чөнки алар үзгәрмиләр һәм Алладан курыкмадылар. 21. Ул (аларга) кайтарырга кулын сузды: Аның васятен хурладылар, 22. Аның ачулы йөзеннән таралашып беттеләр. Күңелләре белән якынлашсалар да, сүзләре майдан йомшак булса да, тик алар ук шикелле үткен. 23. Кайгыңны Ходайга сал, һәм Ул сине асрап тотар: гаделне һичкайчан каушатмас. 24. Син исә Алла, аларны баткак базга төшерерсең: кан түгүчеләр һәм юмачылар гомерләренең яртысына да җитмәсләр, әмма мин, әй Ходай, өметемне Сиңа тотам.

Илле бишенче псалом (мәдхия).

1. В конце. О народе, удаленном от святынь. Давида. В столпописание. Когда удерживали его иноплеменники в Гефе.

2. Әй Алла, мине ярлыка, чөнки кеше мине таптады, көн буе миңа ябышып, мине тыгызлады. 3. Дошманнарым көн буе мине таптадылар, чөнки югартын торып, миңа ябышучылар бик күп. 4. Бер көнне дә курыкмам, әмма Сиңа өметләнермен. 5. Сүзләрем белән Алланы мактармын: Аллага өметләндем, курыкмам, миңа тән ни кыла алыр? 6. Көн саен сүзләремнән җирәнештеләр, бар уйлаган уйлары – миңа яманлыкка. 7. Яшеренеп утыралар, үкчәмне сагалыйлар, жаным бетүне көтәләр шул. 8. Аларны борып җибәрүе Сиңа бер нәрсә дә түгел: ачуың белән халыкларны түбән төшерерсең. 9. Әй Алла, тормышымны Сиңа билгеле иттем: Үз вәгъдәң буенча күз яшьләремне алдыңда тотасың. 10. Мин Сиңа инәлгән көнне дошманнарым кире китсеннәр иде: менә минем Аллам дип, Син икәнне белдем. 11. Алланы әйтеп мактармын, Ходайны сүз белән мактармын. 12. Аллага өметләндем, курыкмам, кеше миңа ни кылыр? 13. Әй Алла, Сине мактар өчен үтисе вәгъдәләр өстемдә. 14. Чөнки Син жанымны әжәлдән, күзләремне

елаудан һәм аякларымны таюдан коткардың: тереләр дөнъясында
Ходайга яраулыны кылырмын.

Илле алтынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Не погуби. Давида. В столпописание. Когда он убежал от
Саула в пещеру.*

2. Мине ярлыка, әй Алла, мине ярлыка; чөнки жаным Сиңа
өметләнде, канунсызлык үтеп киткәнче, канатларың күләгәсенә
ышанып торырмын. 3. Югарыгы Аллага, миңа яхшылык иткән Аллага
инәлеп дәшәрмен. 4. Күктән (куәт) жибереп, мине саклады, мине
таптаучыларны хурлыкка калдырды: Алла Үз рәхимен һәм чынлыгын
жибәрде. 5. Жанымны яшь арысланнар арасыннан, куркып яткан
жиремнән коткарды. Адәм уллары! Аларның тешләре – сөңге белән
уктай, һәм телләре – үткен кылычтай. 6. Күкләргә күтәрел, әй Алла,
һәм даның белән бөтен жир тулы! 7. Аякларыма ау кордылар һәм
жанымны кысырладылар: алдымда баз казыдылар һәм аңа үзләре
егылдылар. 8. Күңелем әзер, әй Алла, күңелем әзер: олылыгымда
данлармын да, җырлармын да. 9. Әй даным, тор, псалтырь белән
гөслә, торыгыз! Мин иртүк торырмын, 10. Әй Ходай, халыклар
арасында Сине данлап сөйләрмен, кавемнәр арасында Сиңа
җырлармын. 11. Чөнки рәхимең күкләргә чаклы зур һәм чынлыгың –
болытларга чаклы ук. 12. Күкләргә күтәрел, әй Алла, һәм даның
белән бөтен жир тулы!

Илле жиденче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Не погуби. Давида. В столпописание.*

2. Әй адәм уллары, чынлап дәресе сөйләшсәгез, дәрес тикшерегез.
3. Чөнки жирдә (торып), күңелегездә канунсызлык кыласыз,
кулларыгыз дәрессезлек үрәләр. 4. Гөнаһлылар тумыштан ук ят
булдылар, корсактан ук саташтылар, ялган сөйләштеләр. 5. Аларның
ярсуы еланлыкы кебек, колагын тыккан саңгырау аспидлыкы кебек,
6. Иң оста сихерче сихерләгән чагында ул аның сихерләгән сүзенә
бирешми. 7. Алла аларның авызларындагы тешләрен жиберер:
Ходай арысланнарның теш казналарын ватты. 8. Агып үтә торган су
кебек юкка чыгарлар: хәлләре беткәнче (Ходай) жәясен киереп
торыр. 9. Балавыз эрегән кебек бетәрләр: өсләренә ут төшкәч,
кояшны да күрмәгәннәр. 10. (Усаллыклары) күгән кебек, кечкенәдән
дәү булганчы, (Ходай) ачуы белән аларны тереләй юкка чыгарыр. 11.
Ходай кайтарганны күргәч, гадел сөенер: гөнаһлының канында

кулларын юар. 12. Шул чакта кеше әйтер: алай булгач, гаделгә
жымеш бар икән, жирдә аларны хөкем итүче Алла бар икән! дияр.

Илле сигезенче псалом (мәдхия).

*1. В конец. Не погуби. Давида. В столпописание. Когда Саул послал
стеречь дом его, чтобы умертвить его.*

2. Әй Алла, дошманнарымнан мине аралап ал һәм миңа
ябышучылардан мине коткар. 3. Канунсызлык кылучылардан мине
коткар һәм кан түгүчеләрдән мине сакла. 4. Чөнки менә җанымны
тоттылар: канунсызлык кылмаган көе, гөнаһым юк көе, әй Ходай,
көчлеләр миңа тотындылар. 5. Канунсызлык кылмый туры тордым;
торып каршыма кил һәм кара. 6. һәм Син, әй Ходай, чирүләр Алласы,
Исраил Алласы, бар халыкларны ашыгып килеп күр, канунсызлык
кылучыларның берсен дә кызганмасаң иде. 7. Кич белән алар
кайтырлар һәм эт шикелле, ачыгып, кала әйләнәсендә йөрерләр. 8.
Менә алар авызлары белән сөйләшәләр, әмма авызларында кылыч:
“Кем ишетсен?”, диләр. 9. һәм Син, әй Ходай, алардан көләрсен: бар
халыкларны хур итәрсен. 10. Куәтемне Синең аркылы саклармын,
чөнки Син, әй Алла, минем яклаучым. 11. Аллам минем! Рәхиме мине
каршы алыр. Аллам минем! Дошманнарыма иткән (хөкемен) миңа
күрсәтер. 12. Аларны үтермә, кануныңны оныткан көе калмасыннар
иде; әй яклаучы Ходеае, үз куәтең белән аларны таратып
кечеләндер, 13. Авызларының гөнаһы өчен, телләренең сүзе өчен.
Горурланган чакларында тотылып алынсыннар, каргаулары һәм
ялганлаулары сәбәпле бетүләре билгеле булыр, 14. Котчыгаргыч
үлеп югалырлар. Аннары Ягъкубны да, кырыларыннан алып жирне
дә, Алла тотып торганны белерләр. 15. Кич белән алар кайтырлар
һәм эт шикелле, ачыгып, кала әйләнәсендә йөрерләр. 16. Ашамлык
табар өчен үзләре таралырлар, туенмасылар, зарланашырлар. 17.
Әмма мин Синең куәтеңне данлармын һәм иртәдән үк рәхимеңә
сөенермен, чөнки Син миңа кайгылы көнемдә сыеныр җирем һәм
яклаучым булдың. 18. Булышучым минем! Сиңа җырлыйм, чөнки
Алла – яклаучым минем, әй Аллам, рәхимем минем!

Илле тугызынчы псалом (мәдхия).

*1. В конец. Об имеющих измениться. В столпописание. Давида. В
научение. 2. Когда он сожег Средоречие Сирийское и Сирию
Совальскую и возвратился Иоав и поразил Едома в Соляной долине,
двенадцать тысяч.*

3. Әй Алла, безне борып жибердең һәм безне түбән төшердең, безгә ачуың килде, алай да безне кызгандың. 4. Жирне тетрәтеп рәтен бетердең, жиберелгән жирләрен төзәт, чөнки ул кузгалды. 5. Үз халкыңа катылык күрсәттең, шәраб эчерткән кебек, безгә кайгы эчерттең. 6. Синнән куркучыларга жәядән качарга билге бирдең, 7. Сөеклеләрең котылыр өчен. Уң кулың белән мине сакла һәм ишет мине! 8. Алла Үзенең изге урнында әйткән: “Сөенермен, һәм Сихемны бүләргән, йортлары торган үзәнне дә үлчәрмен. 9. Галаад – Минекә, Менашше дә – Минекә, һәм Эфраим – Мин куйган нык башлык, Йәһүдә – Мин куйган патша, 10. Моаб – өметемнең савыты, Эдомга итегемне сузармын: ят нәселләр Миңа буйсындылар”, дигән. 11. Нык калага мине кем керттер? Я Эдомга чаклы мине кем алып барыр? 12. Әй безне борып жибергән Алла, чирүләребез белән чыкмас булган Алла, Син кертми кем кертсен? 13. Кайгыбызда безгә булыш, кеше булышуы юк нәрсә шул. 14. Алла белән куәтебезне күрсәтербез һәм Ул безне кысучыларны юкка чыгарыр.

Алтмышынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Песнь. Давида. Псалом.*

2. Әй Алла, инәлүемне ишет, догама аң сал. 3. Йөрәгем көенгән чагында жир читләреннән Сиңа инәлеп дәштем: Син мине таш өстенә күтәрдең, миңа юл күрсәттең. 4. Чөнки Син ышанганым булдың, дошманнан (кереп сакланырга) нык ышыклагыч (булдың). 5. Син тора торган төшкә гомергә урнашырмын, канатларың бөркәвенә ышыкланып торырмын. 6. Чөнки Син, Алла, догаларымны ишеттең, исеменән куркучыларга өлеш бирдең. 7. Патшага көннәр өстенә көннәр өстәрсең, (гомере) елларын тумыштан тумышка (сузарсың). 8. Алла алдында ул гомергә торыр. Аның рәхимен һәм чынын кем белеп житә алыр? 9. Шушылай көн дә, көн дә, вәгдәләремне үтәп, Сиңең исеменә гомергә жырлармын.

Алтмыш беренче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Чрез Идифума. Псалом Давида.*

2. Жаным Аллага буйсынмый, кемгә буйсынсын? Минә коткаручы Ул ич. 3. Чөнки Ул – минем Аллам һәм коткаручым, яклаучым, инде каушамам. 4. Бер якка авышкан диварны, сөрлеккән койманы аударырга торган кебек, сез барыгыз да кайчанга чаклы кешене басып үтерергә торырсыз? 5. Шуңа күрә кадеремне бетерер өчен, киңәшкә йотыгышып йөгерделәр: авызлары белән игелек теләделәр, һәм күңелләрендә каргадылар. 6. Әй жаным, Аллаңа

гына буйсын, чөнки өметлэнгәнем Ул. 7. Чөнки Ул – минем Аллам һәм коткаручым, яклаучым, үзгәрмәм. 8. Мине саклаучы һәм данландыручы – Алла, миңа булышучы – Алла, өметем дә Аллада. 9. Әй халыкларның бөтен жыены, Аңа өмет тотыгыз, күңелләрегезне Аңа агылдырыгыз, чөнки Алла – безнең булышучыбыз. 10. Чынлап, адәм уллары буш нәрсә генә, адәм уллары алдавыч улчәү (кулланып) ялганчы булганнар, алар буш нәрсә булганлыктан бергә (кушылалар). 11. Дөрессезлеккә ышанып тормагыз һәм талап алуны теләмәгез: байлык агылып килгәндә, аңа күңелегезне салмагыз. 12. Алланың бер әйтүендә шушы ике (нәрсә) ишеттем: кодрәт – Алланыкы, 13. Рәхим дә, әй Ходай, Синеке, чөнки Син һәрбер кешегә эшләренә карап кайтарысың.

Алтмыш икенче псалом (мәдхия).

1. *Псалом Давида, когда он был в пустыне Иудейской.*

2. Әй Алла, әй Аллам, иртәдән үк Синең алдыңда торам. Кеше үтә алмаслык, сусыз һәм буш жирдә тәнем ни хәтле кибенеп тора, шул хәтле жаным Сиңа сусап тора. 3. Кодрәтеңне һәм олылыгыңны күрергә изге өеңә керә торган идем. 4. Чөнки рәхимең яшәүләрдән күп яхшы. Авызым Сине мактар. 5. Шулай терелегемдә Сине данлармын, исемең хақына кулларымны күтәрермен. 6. Көр нәрсә һәм май белән туенгандай, авызым сөөнечле теле белән Сине мактап, жаным туенсын иде. 7. Яткан урнымда чагында ук Сине исемә төшереп, иртәдән үк Синең турда сагыш тот-тым. 8. Чөнки Син миңа булышучы булдың һәм канатларың бөркәвендә сөөнөп торымын. 9. Жаным Сиңа кушылды, уң кулың мине кабул итте. 10. Жанымны гаебе юк көе эзләүчеләр исә жир астына төшәрләр, 11. Кылыч белән чабылырлар, төлкеләргә жим булырлар. 12. Патша исә Аллага сөөнер, Аның белән ант итүче һәркем макталыр, чөнки дөрөс түгелне сөйләшүчеләрнең авызлары ябылган.

Алтмыш өченче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом Давида.*

2. Әй Алла, Сиңа инәлгәндә авазымны ишет, дошман куркытуыннан жанымны коткар. 3. Яманлык кылучылар жыеныннан, дөрессезлек кылучы күплегеннән мине ябып тор, 4. Телләрен кылыч шикелле үткенләгәннәр, гаепсезгә яшертен атыйк дип, зәһәрле жәяләрен корганнар: 5. Аңа тоймастан атарлар һәм курыкмаслар. 6. Яман сүзләрендә нык торалар, ауны яшерен салырга сүз куешканнар: “Аларны кем күрер?”, дигәннәр. 7. Канунга каршы эшне кылырга

эзлэгәннәр, иң яманын эзләп, хәлләре беткәннәр; шундый кеше якынлаша, әмма күңелен белер хәл юк. 8. Әмма Алла күтәрелер! Алар ясаган яра балалар аткан укныкы кебек кенә. 9. Телләре үзалдына хәлсезләнгән, аларны күрүчеләр барысы да каушаганнар. 10. Һәрбер кешенең коты чыккан, аннары Алла эшләрен әйткәннәр, һәм кылган эшләрен аңлаганнар. 11. Гадел кеше Ходайга сөенер, һәм өметен Аңа салыр, һәм дәрес күңелләләр бар да макталырлар.

Алтмыш дүртенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом, песнь. Давида. Песнь Иеремии и Иезекииля, народа переселенного, когда хотели они выходить (из плена).*

2. Әй Алла, Сиңа Сионда җырлау тиешле, һәм Сиңа Иерусалимда дога китерерләр. 3. Догамны ишет, һәрбер кеше Сиңа килер. 4. Канунсызларның сүзләре безне алжыттылар, һәм бозыкларыбызны Син тазартырсың. 5. Син сайлап алган кеше бәхетле, йортларыңа урнашыр! Өеңнең игелекләре белән туенырбыз: өең изге, 6. Дәреслеге искитәрлек. Җирнең һәрбер читендә торучыларның һәм ерак диңгездә торучыларның ышанганы, әй саклаучы Аллабыз, безне ишет! 7. Куәтең белән тауларны булдыручы, куәтне билең чолгагансың. 8. Диңгез тугайларын болгатучы, аның дулкыннарының шаулавына кем чыдар? Халыклар каушарлар, 9. һәм җирнең читләрендә торучылар билгеләреңнән куркырлар. Иртә һәм кич башларын матурларсың. 10. Җиргә килеп, аны эчерткәнсең, аның байлыгын күбәйткәнсең: Алла иделе сулар белән тулы, аларга (адәмнәргә) ашамлык әзерләгәнсең, шушылай булган булдыруың. 11. Җирнең буразналарын эчерт, аның ашлыкларын уңдыр, ул тамчылардан үстөрөп сөенер. 12. Ел әйләнәсен игелегең белән бәхилләрсен, һәм басуларың көрлеккә туенырлар. 13. Чүлнең матур җирләре күперенерләр, һәм түбә җирләр сөенечкә чорналырлар. 14. Сарык тәкәләре (йонга) киенерләр, һәм үзән җирләр бодайларны уңдырырлар, дәшеп җырлашырлар.

Алтмыш бишенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Песнь псалма воскресения.*

2. Җирдәгеләр барыгыз да Аллага сөенеп кычкырыгыз, Аның исеменә җырлагыз, Аны данлап мактагыз. 3. Аллага әйтегез: эшләрең ничек котчыгаргыч! Куәтең күплегеннән дошманнарың Синең алдыңда ялганчы булырлар. 4. Җирдәгеләр бар да Сиңа башырып, Сиңа җырласыннар иде, әй Югарыдагы, исемеңне данласыннар иде. 5. Килегез һәм Алла эшләрен күрегез: Аның адәм

улларына боеруына карагач, Ул бик куркыныч. 6. Диңгезне коры
жиргә алмаштырган, инеш аркыллы жәяүләп чыкканнар, шуңа Аның
хакына сөенештек. 7. Куәте белән гомергә башкарып тора: Аның
күзләре халыкларны күреп торалар, Аның ачуын китерүчеләр
күтәрелешмәсеннәр. 8. Әй халыклар, безнең Алланы данлагыз һәм
Аны мактау тавышын ишетерлек итегез. 9. Ул жанымны тере көе
тотты һәм аякларымны каушатмады. 10. Чөнки Син, Алла, безне
сынадың, көмешне эретеп караган кебек, безне эретеп карадың. 11.
Тозакка безне керттең, аркабызга бәла-каза салдың. 12. Баш
өстебезгә кешеләрне мендердең, уттан һәм судан үтеп чыктык, алай
да безне тыныч жиргә чыгардың. 13. Синең өеңә корбан яндырырга
керермен, 14. Кайгылы чагымда авызым сөйләп һәм телем әйтеп
вәгъдә иткәннәремне Сиңа китерермен. 15. Яндырырга, хуш исе
белән бергә көр тәкәләр Сиңа китерермен, үгезләр белән кәжә
тәкәләре Сиңа китерермен. 16. Әй Алладан куркучылар, барыгыз да
килеп тыңлагыз, жаныма ни кылганын сезгә белдерермен. 17. Аңа
авызым белән дәштем һәм телем белән Аны мактап күтәрдем. 18.
Күңелемдә дәрессезлек күргән булсам, Ходай мине ишетмәсен. 19.
Шунлыктан Алла мине ишетте, догамның авазына аң салды. 20.
Догамны чигермичә, мине Үз рәхименнән буш калдырмаган Алла
данлаулы.

Алтмыш алтынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Песнь. Псалом песни Давида.*

2. Әй Алла, безгә игелекле бул һәм безне бәхиллә, безгә йөзеңне
яктырылдыр һәм безне ярлыка, 3. Жир өстендә юлыңны белсәк иде,
бар халыклар да коткаруыңны белсеннәр иде! 4. Әй Алла, халыклар
Сине данлап сөйләсеннәр иде! Бар халыклар да Сине данлап
сөйләсеннәр иде! 5. Халыклар сөенешеп куанышсыннар, чөнки Син
кешеләрне дәреслек белән хөкем итәсең һәм халыкларны жир
өстендә йөртөрсөң. 6. Әй Алла, халыклар Сине данлап сөйләсеннәр
иде! Бар халыклар да Сине данлап сөйләсеннәр иде! 7. Жир
жимешен бирде, әй Алла, әй Аллабыз, безне бәхиллә! 8. Әй Алла,
безне бәхиллә, жирнең һәрбер читендә торучылар Синнән куркып
торсыннар иде!

Алтмыш жиденче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Псалом песни. Давида.*

2. Алла торсын, һәм дошманнары таралышып бетсеннәр, һәм Аны күрәалмый торганнар Аның йөзеннән качсыннар! 3. Төтен таралган кебек, таралып бетсеннәр, балавыз уттан эрегән кебек, гөнаһлылар Алла йөзеннән югалсыннар! 4. Эмма гаделләр Алла алдында сөенешеп куанышсыннар, сөенечкә кинәнсеннәр. 5. Аллага жырлагыз, Аның исемен данлагыз, кояш баешына Килүчегә юл әзерләгез – Аның исеме Ходай – һәм Аның алдында сөенешегез. 6. Үкsezләр Атасының һәм тол хатыннарыны Яклаучының йөзеннән каушасыннар: Алла Үзенең изге урнында. 7. Алла юашларны өйгә урнаштыра, богаудагыларны куәте белән иркенгә чыгара, кабердәгедәй кысылып торучыларны рәнжетүчеләрне югалтып бетерә. 8. Әй Алла, Син халкың алдыннан юл башлап йөргән чакта, чүлдән үткән чагыңда, 9. Жир тетрәгән, Синайда күренгән Алла алдында, Исраил Алласы алдында күкләр эрегәннәр. 10. Әй Алла, Син Үз халкыңа яңгырны мул яудыргансың, хәле беткән чагыңда, Син аны ныгыткансың. 11. Ул жирдә жәнлекләрең торганнар, әй Алла, игелегеңнән Син аларны ярлыларга әзерләп торгансың. 12. Сөенеч әйтүчеләргә Ходай зур куәте белән сүз иңдерер. 13. Чирүләр Патшасы өен ямьләндерер өчен, сөеклесенә табышны бүлешкән. 14. Алар үзләренә тигән жиргә урнашкач, канатлары көмешләгән, һәм жылкәсе алтындай ялтырап торган күгәрчен шикелле, рәхәтләнеп торалар. 15. Шушы жирдәге патшаларны Күктәге тараткан чакта, ул жир Селмон өстендәге кар кебек агарган. 16. Алла тавы, көр тау, сөтле тау, көр тау! 17. Әй сөтле таулар, нигә күтәреләсез? Бу тау – Алла Үзе торырга күңел иткән тау, чөнки анда Ходай гомергә урнашыр. 18. Алла арбасы – ун меңнән артык, әйләнәсендә куәтлеләр мең-мең, аларның уртасында Синайда изге кодрәте күренгән Ходай. 19. Югары күтәрелгәнсең, тоткындагыларны Үзеңә коллыка алгансың, кешеләр Сиңа бүләкләр китергәннәр, буйсынмаганнар да арасына Син урнашсын өчен. 20. Ходай Алла данлаулы, Ходай көн дә көн дә данлаулы, саклаучы Аллабыз безне өлгертер. 21. Аллабыз – безне саклаучы Алла, үлем капкасы да Ходайныкы, Ходай кулында. 22. Алла дошманнарының башларын ватыр, гөнаһлары эчендә йөрүчеләрне чәчле түбәләреннән үк яньчер. 23. Ходай әйткән: аларны Башан (тавыннан) борып кайтарырмын, диңгез төбеннән үк табармын, 24. Аягың, этләреңнең телләре дошманнары канына чылансын өчен, дигән. 25. Әй Алла, баруыңны күргәннәр, изге өйдәге Патша Алламның баруын күргәннәр: 26. Жыручылар янында алда башлыктар барганнар, уртада тимпан уйнаучы кызлар барганнар. 27. Әй Исраил тумасыннан чыканнар, жыеннарда Алла Ходайны данлагыз. 28. Анда

иң кече – Беньямин (нәселе) сөөнөшөп торган, хакимлары Йәһүдә башлыклары да шунда булганнар, Зәбулун башлыклары, Нәфтали башлыклары (булганнар). 29. Әй Алла, куәтеңне күрсәт, әй Алла, шушы безгә кылганыңны ныкла! 30. Иерусалимдагы келәү өең хақына патшалар Сиңа бүләкләр китерерләр. 31. Камышлыктагы киектәйләрне тый – үгезләр жыенын халыклар таналары арасында – көмөш белән сыналганнарны яптырырга, сугышасы килеп торган халыкларны таратып бетер. 32. Мисырдан келәүчеләр килерләр, Хәбәшстандагылар кулларын Аллага алдан сузарлар. 33. Әй жирдәге патшалыклар, Аллага жырлагыз, 34. Күк өстендәге күккә, кояш чыгышыннан менгән Ходайга жырлагыз! Менә Ул Үз тавышын куәтле итәр. 35. Аллага дан китерегез! Аның олылыгы Исраилдә, һәм куәте болытлар өстендә (күренә). 36. Әүлияләрендә кодрәтен күрсәтүче Алла – Исраил Алласы: Ул Үз халкына тотулык һәм куәт бирер. Алла данлаулы!

Алтмыш сигезенче псалом (мәдхия).

1. В конец. Об имеющих измениться. Псалом Давида.

2. Әй Алла, мине сакла, чөнки сулар жанымны басарга життеләр. 3. Тирән сазга баттым һәм басып торыр жир юк; диңгез тирәнлекләренә кердем, һәм давыл мине батырды. 4. Дәшә-дәшә хәлем бетте, тамагым корылды, Алламнан (ярдәм) көткәнлектән күзләрем талыкты. 5. Мине бушка күрәалмый торучылар башымдагы чәчләремнән дә күбәйделәр, мине гаепсез көе куучы дошманнарым көчәйделәр: мин алмаганымны да түләсе. 6. Әй Алла! Син акылсызлыгымны беләсең, гөнаһларым да Сиңа яшерен түгел. 7. Әй Ходай, чирүләр Ходае, Сиңа өмет тотканнар минем хакемда оятка калмасыннар иде, әй Исраил Алласы, Сине эзләүчеләр минем хакемда хурлыкка калмасыннар иде! 8. Чөнки Синең өчен хурлыкка түздем, битемне оят каплады. 9. Ага-энеләремә ят булдым һәм анам улларына чит булдым. 10. Чөнки Синең өеңә күңел бирүе мине биләп алды, һәм Сине хурлаучыларның хурлаулары миңа да тиде. 11. Ураза тотып, жанымны юашландырдым, шуның өчен дә мине хурладылар. 12. Өстемә алама киём кидем һәм алар мине мәсәлгә тоттылар. 13. Капка төбөндә утыручылар миннән мыскыл иттеләр, һәм шәраб эчүчеләр дә мине керештереп жырлаганнар. 14. Әмма мин, әй Алла, Сиңа инәләмен: әй Алла, игелек кылырга вакыт, рәхимең күплектән, саклавың чын булганлыктан мине ишет. 15. Сазлыкка батып китүдән мине сакла; мине күрәалмый торучылардан һәм тирән сулардан да котылсам иде. 16. Су давылы мине батырмасын иде, чоңгыл мине

йотмасын иде, коеда ябылып калмасам иде. 17. Әй Ходай, рәхимең игелекледән мине ишет, юмартлыгың күплектән миңа кара. 18. Бәндәңнән йөзеңне борма, чөнки мин кайгырам, мине тиз ишет, 19. Жәныма аң салып, аны коткар, дошманнарым сәбәпле мине коткар. 20. Миннән мыскылганны, мине хурлаганны һәм оялтканны Син беләсең шул; мине рәнжетүчеләр бар да Синең алдыңда. 21. Жәным мыскыллауны һәм читенлекне көтте; кайгырышучы көткән идем, тик булмады, юатучылар да көткән идем, тик очратмадым. 22. һәм ашамлыкка миңа үт бирделәр, һәм сусаган чагымда миңа серкә эчерттеләр. 23. Сыйланып утырулары аларга ау булсын, һәм кайтару булсын, һәм тозак булсын. 24. Күзләре күрмәс өчен караңгылансын, һәм сыртларын мәңгегә бөк. 25. Ачуыңны аларга кой, һәм ачуыңның ярсуы аларны тотып алсын. 26. Йортлары буш калсын, һәм өйләрендә торучы булмасын иде. 27. Чөнки Син яралаганны алар куып бардылар, һәм яраларымның авыртуын көчәйттеләр. 28. Канунсызлыклары өстенә канунсызлык тагын өстә, һәм Синең алдыңда дәрәскә чыга алмасыннар иде. 29. Тереләр китабыннан сөртелеп бетсеннәр һәм гаделләр рәтенә язылмасыннар иде. 30. Мескен һәм газәпланучы мин, әй Алла, мине саклауны Үзеңә алсаң иде. 31. Алламның исемеңнән жыру белән мактармын, мактау белән Аны олылармын. 32. Мөгезле һәм аерым тояклы яшь бозаудан да бигрәк (бу) Аллага яраулы булыр. 33. Ярлылар (моны) күреп куансыннар. Алланы эзләгез, һәм жәныгыз тере торыр. 34. Чөнки Ходай ярлыларны ишетте һәм богаудагыларын да ташламады. 35. Күкләр дә, жир дә, диңгез һәм эчендә торучылар бар да Аны мактасыннар иде! 36. Чөнки Алла Сионны саклар, һәм Яһүдия калалары торгызылырлар, анда урнашып, аны биләп торырлар. 37. Бәндәләреңнең нәселе аны биләр, һәм исемеңне сөючеләр анда урнашырлар.

Алтмыш тугызынчы псалом (мәдхия).

1 В конец. Давида. В воспоминание о том, что спас меня Господь.

2. Әй Алла! Миңа булышуны аңыңда тот. Әй Ходай! Миңа булышырга тиз кил. 3. Жәнымны эзләүчеләр оятка һәм хурлыкка калсыннар, миңа усаллык теләүчеләр оятка калып, кире чиксеннәр. 4. Миңа (мыскыллап): “Яхшы, яхшы!”, ди торганнары оялып, тиз үк кире китсеннәр. 5. Әй Алла, Сине эзләүчеләр бар да Сиңа сөенеп куанышсыннар, һәм Синең саклавыңны сөючеләр: “Ходай олылансын” дип, һаман әйтсеннәр. 6. Мин исә ярлы һәм мескен, әй

Алла, миңа булыш: миңа булышучы һәм мине коткаручы – Син, әй Ходай, озаклама.

Житмешенче псалом (мәдхия).

*Псалом Давида. Сынов Ионадавовых и первых пленников. Не
надписан у евреев.*

1. Әй Ходай, өметемне Сиңа салдым, гомергә оятка калмасам иде. 2. Дөрөслегең белән мине коткар һәм иркенгә мине чыгар, колагың миңа сал һәм мине сакла. 3. Мине яклаучы Алла бул һәм мине сакларга нык урын бул, чөнки ныклыгым һәм сыенганым – Син. 4. Әй Аллам! Гөнаһлының кулыннан, кануннан язучының һәм кыерсытучының кулыннан мине коткар. 5. Чөнки Син Ходай – түземлек бирүчү, әй Ходай, яшьтән үк өметем тотканым – Син. 6. Тумыштан ук Сиңа беркелдем, анам эченнән үк мине ябучы – Син. Сиңа һаман җырлайым. 7. Күп кешеләргә искуткеч булдым, һәм Син – куәтле булышучым. 8. Авызым (Сине) мактау белән тулы булсын иде, даныңны, ямеңне көн буге җырласам иде. 9. Картлыгымда мине ташлама, егәрәм кими башлагач, мине калдырма! 10. Чөнки дошманнарым да, җанымны сагалаучылар да, бергә киңәш итешеп әйтте-ләр: 11. “Алла аны ташлады, барып тотыгыз аны инде, чөнки аны коткаручы юк”, диделәр. 12. Әй Аллам! Миннән читкә китә күрмә. Әй Аллам! Миңа булышуны аңыңда тот. 13. Җанымны әләкләүчеләр оятка калып югалсыннар иде, миңа яманлык эзләүчеләр оятка һәм хурлыкка каплансыннар иде. 14. Әмма мин һаман Сиңа өмет тотармын һәм Сине төрлечә мактармын. 15. Дөрөсеңне һәм коткаруыңны авызым көн буге сөйләр, чөнки мин китап остасы түгел. 16. Ходай куәтендә йөрермен. Әй Ходай! Тик Синең дөрөсеңне генә исемә алырмын. 17. Әй Аллам! Яшь чагымнан бирле миңа өйрәткән кодрәтләреңне әлегә чаклы белдерермен. 18. Әй Аллам, мин картайганчы, һәм бик картайганчы, куәтеңне буласы бар нәселләргә белдергәнче, мине ташлама. 19. Әй Алла, кодрәтеңне, югартын ук торган дөрөслегеңне, миңа кылган зур эшләреңне (белдерермен); әй Алла, Сиңа охшашырлык кем бар? 20. Әй Алла, Син миңа күп авыр кайгылар күрсәттең, алай да Үзең үк мине тагы тереләндердең, һәм мине җир упкыныннан чыгардың. 21. Олылыгыңны миңа күп күрсәттең, борылып мине тынычладың, һәм мине тагы җир упкыныннан чыгардың. 22. Әй Ходай, халыклар арасында Сине данлап сөйләрмен, әй Алла, чыныңны псалтыр уены белән (данлармын), әй Израилнең Изгесе, Сиңа гөслә белән җырлармын. 23. Сиңа җырлаган чагымда авызым да, Син коткарган

жаным да, сөөнерләр. 24. Миңа яманлык эзләүчеләр оялып хурлыкка калгач, телем дә дәреслегенә көн буе мактап торыр.

Житмеш беренче псалом (мәдхия).

О Соломоне. Псалом Давида.

1. Әй Алла, патшага хөкемеңне бир һәм патша улына дәреслегенә (бир): 2. Халыкларыңа дәрес хөкем итсен иде һәм ярлыларыңны гадел тикшерсен иде. 3. Таулар халыклар өчен тынычлык алсыннар иде һәм түбә жирләр дәреслек (алсыннар иде). 4. Ярлы кешеләргә хөкем итәр, һәм мескеннәр улларын саклар, әләкченә дә юашландырыр. 5. Кояш торган тиңенте торыр һәм айдан элек тумыштан тумышка (торыр). 6. Йонга яуган яңгыр кебек, һәм жиргә тама торган тамчы кебек, төшәр. 7. Ай алынганчы, Аның көннәрендә дәреслек белән күп тынычлык ялтырап торырлар. 8. Диңгездән диңгезгә чаклы һәм иделләрдән жир кырыена чаклы биләп торыр. 9. Хәбәш кешеләре Аңа егылып башырырлар һәм дошманнары туфрак яларлар. 10. Фарсис патшалары һәм атаулар Аңа бүләкләр китерерләр, Гарәбстан патшалары һәм Саба (жире) дә Аңа бүләкләр китереп бирерләр. 11. Жир патшалары барысы да Аңа башырырлар, бар халыклар да Аңа коллык итәрләр. 12. Чөнки ярлыны һәм булышучысы юк мескенне көчледән коткарыр. 13. Ярлыны һәм мескенне кызганыр, мескеннәрнең жаннарын да коткарыр. 14. Аларның жаннарын акча арттырудан һәм дәрессезлектән саклар, һәм Аның исеме алар алдында кадерле. 15. Ул тере торыр, һәм Аңа Гарәбстан алтыны бирелер; исемең әйтеп һаман инәлерләр, көн буе Аны данларлар. 16. Жирдә, таулар өстендә ныклык булыр, Аның жимеше Ливаннан да биек күтәрелер, каласындагылары да жир үләнә кебек яшәрерләр. 17. Аның исеме гомергә данланып торыр, исеме кояштан элек үк бар; жирдәгә нәселләр бар да Аның аркылы игелек табарлар, бар халыклар да Аны олыларлар. 18. Израил Алласы Ходай данлаулы, бер генә кодрәтләр кылучы. 19. Аның данлыклы исеме гомергә һәм гомердән гомергә данлаулы. һәм Аның даны белән бар жир тулы булып торыр. Амин, амин.

Окончились песни Давида, сына Иессеева.

Житмеш икенче псалом (мәдхия).

Псалом Асафа.

1. Израил Алласы дәрес күңелләргә ничек игелекле! 2. Аякларым исә аздан гына авышмадылар, табаннарым аздан гына таймадылар.

3. Чөнки канунсызлык кылучылар, гөнаһлылар тыныч торганны күреп, көнчелегем килде. 4. Чөнки аларның үлүлөрөндә газап юк һәм яралары да озакка бармый. 5. Кеше газапланып эшлэгән кебек, газапланмыйлар, һәм кешеләр күргән кыенны алар күрмиләр. 6. Шуңа күрә аларны горурлык бөтенләй биләп алган, дәрессезлекләренә һәм бозык-ларына киенгәннәр. 7. Дәрессезлекләре көрлекләренән чыга, аны күңелдән сөйгәннәр. 8. Яман уйлап сөйләшкәннәр, Югарыгы турысында ялган сөйләшкәннәр. 9. Авызларын күккә күтәргәннәр, һәм телләре жиргә жәелгән. 10. Шунлыктан кешеләрем дә шуңа авышалар, һәм аларның гомер көннәре тулы. 11. Алар: “Алла ничек белсен? һәм Югарыдагының белерлеге бармыни? 12. Менә шул гөнаһлы кешеләр үк бу гомердә яхшы көн күрәләр, байлыкта торалар”, диләр. 13. һәм мин әйттем: “Күңелемне гадел тотарга бушка тырышмадыммы? Кулларымны да гаепсезләр белән бушка юмадыммы? 14. Көндә үземне яралатып, иртә саен үземне бушка әрләтмәдемме?”, дидем. 15. Шулай әйткәнәмчә сөйләсәм, Синең улларыңның нәселе алдында гаепле булыр идем. 16. Аннары моны ничек аңлыйм икән дип, уйладым; бу миңа читен булды, 17. Алланың изге өенә кергәнче, (кергәч) аларның ничек бетәрен белдем. 18. Шулай явызлыкларына күрә, Син аларга кыен куйгансың, горурланган чакларында аларны түбән төшердең. 19. Алар ничек бөлделәр! Тоймастан таралдылар, канунсызлыклары өчен харап булдылар! 20. Йокыдан торучының төше шикелле, әй Ходай, калаңда аларның төсен юкка чыгарырсың. 21. Йөрәгем янып һәм эчләрем үзгәргән чакта, 22. Чак булган аңламаганмын, Синең алдында туар шикелле булганмын. 23. Алай да мин һаман Синең белән, уң кулымнан мине тотып тордың. 24. Үз киңәшең белән мине йөрттең, һәм дан белән мине кабул иттең. 25. Күктә минем өчен ни бар? һәм жирдә дә Синнән бүтәнне ни телим? 26. Күңелем дә, тәнем дә, (Сиңа) эри. Әй Алла, Син күңелемнең Алласы һәм гомерлек өлешем. 27. Чөнки менә, үзләрен Синнән биздерүчеләр харап булырлар, Синнән бүтәнгә табынучының һәрберсен югалтып бетердең. 28. Әмма минем өчен Аллага кушылу, өметемне Ходайга салу, Сион кызының капкалары төбөндә бар даныңны сөйләү – яхшы.

Житмеш өченче псалом (мәдхия).

В научение. Асафа.

1. Әй Алла, ник (безне) бөтенләй үк борып жибәрдең? Үз көтүеңдәге сарыкларыңа ник ачуың ярсыды? 2. Әүвәлдән үк Үзең тапкан, Үзең

коткарган жыеныңны, таягың саклый торган өлешең-не, шушы Үзең урнашкан Сион тавын исеңә ал. 3. (Дошманнарның) горурлыкларына каршы кулыңны бөтенләй күтәр. Алар изге өеңдә ни хәтле яманлык кылдылар! 4. Сине күрәалмый торучылар бәйрәмең уртасында мактаныштылар, әләмнәребез урнына, белмәгәнлекләре буенча, (келәү өенең) капкасы өстенә югары үз әләмнәрен куйдылар. 5. Урманда агач кискән кебек, аның ишекләрен балталар белән кистеләр, 6. Кискеч һәм чукмар белән аны жиимерделәр. 7. Изге өеңне ут белән яндырдылар, исемең тора торган өйне жиригә аударып шакшыландырдылар. 8. Аларның тарафчылары бергәләшеп үз күңелләрендә әйттеләр: “Килегез, Алланың бар бәйрәмнәрен жири өстеннән бетерик”, диделәр. 9. Үз билгеләребезне күрмәдек: инде пәйгәмбәребез дә юк, безгә ни буласын инде берәү дә белми. 10. Әй Алла, дошман кайчанга чаклы хурлап торыр? Исемеңне мәңгегә сансыз итеп торырмыни? 11. Үзеңнең уң кулыңны куеның эченнән ник бөтенләй үк ерак тотасың? 12. Мәңгедән бар Патшабыз Алла, коткаруны жири уртасында кылган. 13. Син тотуыңның куәтен диңгездә күрсәткәнсең, Син еланнарның башларын су эчендә яньчегәнсең. 14. Син елан башын яньчеп, үзен Хәбәш кешеләренә ашамлыкка биргәнсең. 15. Син чишмәләр һәм инешләр чыгарткансың, Син зур иделләрне киптергәнсең. 16. Көн дә Синеке, төн дә Синеке, таңны да, кояшны да, Син булдыргансың. 17. Жириң бар кырыйларын Син булдыргансың, жәйне дә, язны да, Син куйгансың. 18. Боларны исеңә ал: дошман Ходайны рәнжеткән, һәм акылсызлар Синең исемеңне сансыз иткәннәр. 19. Сиңа сөйләп табынучы жанны жанварларга бирмә, мескеннәреңнең жаннарын бөтенләй үк онытма. 20. Үз вәгъдәңне исеңә ал, чөнки жириң караңгы жириләре кануннан язучыларның йортлары белән тулганнар. 21. Юаш хурланып, борылып китмәсен иде: ярлы да, мескен дә, исемеңне мактарлар. 22. Әй Алла, тор, Үз эшеңне якла, акылсыз Сине көн саен хурлаганны исеңә ал. 23. Сиңа инәлүчеләрнең авазларын онытма! Сине күрәалмый торучыларның горурлыгы һаман Сиңа житсен иде.

Житмеш дүртенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Не погуби. Псалом песни Асафа.*

2. Сине данлап сөйләрбез, әй Алла, Сине данлап сөйләрбез һәм Синең исемеңә сыенырбыз. Мин Синең бар кодрәтләреңне әйтеп белдерермен. 3. (Алла әйтә:) “Вакыт тапкач, дәрәс хөкем итәрмен. 4. Жири дә, аның өстендә торучылар бар да эреп беттеләр, әмма аның

баганаларын Мин беркеттем”, ди. 5. Канунсызлык кылучыларга әйттем: канунсызлык кылмагыз, дидем; һәм гөнаһ кылучыларга: көчегез белән мактанмагыз. 6. Көчегез белән мактанып, горуранмагыз, һәм Алла турысында дөрессезлек сөйләшмәгез, дидем. 7. Чөнки кояш чыгышында да, кояш баешында да, чүлдәге тауларда да, (Аннан качып калыр хәл юк). 8. Чөнки Алла – Хөкем Итүче, берәүне төшерә, һәм берәүне күтәрә. 9. Чөнки шәраб тулы савыт Ходайның кулында, ул савыттагы шәраб су катыштырмаган, (әмма көчәйтә торган) катышма катыштырган, аны берәүдән берәүгә сона, әмма аның әчесе кимемәс, анысын жирнең барча гөнаһлылары эчәрләр. 10. Әмма мин Ягъкуб Алласына гомергә сөенеп җырлармын, 12. һәм гөнаһлыларның көчләрен бетерермен, аннары гадел кеше куәтләнер.

Житмеш бишенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Песнь. Псалом Асафа. Песнь об Ассириянине.*

2. Алланы Яһүдиядә белеп торалар, Израилдә Аның исеме олы. 3. Аның урны Салимда булган һәм тора торган өе Сионда. 4. Анда Ул нык җәяләрне, сугыш коралларын, кылычны да, сугышны да бетерде. 5. Син борынгы таулар өстеннән искиртәрлек яктыртасың. 6. Күңелләре акылсызлар бар да болганышып беттеләр, бай кешеләр бар да йокыга китеп, кулларында һичнәрсә дә тапмадылар. 7. Әй Ягъкуб Алласы, Син кисәткәнлектән атта утыручылар йокымсырадылар. 8. Син бик куркытырлык, һәм кем Сиңа каршы тора алыр? Теге чактан ачуың (күренде): 9. Күктән хөкемеңне ишеттердең; 10. Алла җирдәге барча сабырларны коткарырга торгач, җир куркып тып-тын булды. 11. Шуңа күрә кешеләр уйларында Сине данларлар, һәм бар уйлары белән Сине (кадерләп) бәйрәм итәрләр. 12. Ходай Аллабызга инәлегез һәм вәгъдә иткәннәрегезне кылыгыз. 13. Башлыklarның җаннарын алучы, җир патшаларына куркыныч, котчыгаргыч (Аллага) әйләнәсендәгеләр бар да бүләкләр китерерләр.

Житмеш алтынчы псалом (мәдхия).

1. *В конец. Чрез Идифума. Псалом Асафа.*

2. Авазым белән Ходайга дәштем, тавышым белән Аллага (инәлдем) – һәм Ул миңа аң салды. 3. Кайгылы көнемдә Алланы эзләдем, төнлә дә кулларымны Аңа (күтәрдем) – һәм алданып калмадым. Җанымны

юаттырасым килмәде. 4. Алланы исемә алгач, сөенеп тордым, (үзалдыма гына) исәпләгәч, жаным моңаеп торды. 5. Күзләрем каравылчыларныкыннан күбрәк йомылмадылар, эчем пошты һәм сөйләшмәдем. 6. Әүвәлге көннәрне уйлап, борынгы гомерләрне искә төшереп, өйрәндем. 7. Төнлә күңелемдә исәп тоттым һәм жаным көенде: 8. “Әллә Ходай (безне) гомергә ташлар һәм тагы ризалык кылмас? 9. Әллә рәхимен бөтенләй өзәр? (Әллә) нәселдән нәселгә сөйләшүен туктатыр? 10. Әллә Алла кызганасысын онытыр? Әллә ачуы килеп юмартлыгын туктатыр?” (дидем). 11. Аннары әйттем: “Менә хәзер болай үзгәрүлек Алланың уң кулыннан булганны (аңлый) башладым”, дидем. 12. Ходай эшләрен исемә төшердем, чөнки әүвәлге кодрәтләреңне исемә китерермен. 13. Синең бар эшләреңнән өйрәнермен һәм бар кылмышларың турында уйлармын. 14. Әй Алла, Синең юлың изгедә. Безнең Алла кебек, тагы нинди алла олы? 15. Син – кодрәтләр кылучы Алла, халыклар арасында куәтеңне күрсәткәнсең. 16. Халкыңны, Ягъкуб белән Йосыф улларын Үз куәтең белән коткаргансың. 17. Сулар Сине күргәннәр, әй Алла, сулар Сине күреп куркышканнар, упкыннар кайнап торганнар. 18. Сулар бик каты шаулаганнар, болытлар күкрәгәннәр, чөнки укларың алардан үтеп чыкканнар. 19. Күкрәгән тавышың күк жәеменә жәелгән, яшеннәрең дөнъяны яктыртып жибергәннәр, жир каушап тетрәгән. 20. Синең юлың диңгездән үткән, һәм сукмакларың күп сулардан (үткәннәр), эзләреңне дә белерлек түгел. 21. Мусаның һәм һарунның куллары белән халкыңны, сарыкларны йөрткәндәй, йөрткәнсең.

Житмеш жиденче псалом (мәдхия).

В научение. Асафа.

1. Әй халкым, кануныма аң сал, авызымның сүзләренә колагыгызны салыгыз. 2. Авызымны мәсәлләр китереп сөйләргә ачармын, әүвәлгене төс китереп сөйләрмен. 3. Үзебез ишеткәнне һәм белгәнне, аталарыбыз да сөйләгәнне (әйтеп бирермен). 4. Ходай кылган кодрәтләрен, Аның куәтен һәм данын буласы нәселгә белдерә килеп, үз оланнарыннан яшереп калдырмаганнар. 5. Ул Ягъкубка боерыклар биргән һәм Исраилгә канун куйган: аталарыбыз үзләренә кушканны улларына да әйтсеннәр, дип, 6. Аны буласы нәсел, туасы уллар белсеннәр, дип, алар тугач, үз улларына да белдерсеннәр, дип, 7. Өметләрен Аллага салсыннар һәм Алла эшләрен онытмасыннар, Аның боерыкларын да кылсыннар, дип, 8. Аталары кебек рәнжетүчән каршы зат булмасыннар, күңелен туры

тотмаган һәм рухы белән Аллага ышанып тормаган зат кебек (булмасыннар), дип. 9. Эфраим уллары сугыш көнендә җәяләрен киереп ата-ата, кире качканнар. 10. Аллага биргән вәгдәләрендә тормаганнар һәм Аның кануныннан йөреселәре килмәгән, 11. Аның кылган яхшылыкларын һәм күрсәткән кодрәтләрен онытканнар: 12. Аталарының күз алдында, Мисыр җирендә, Танеос кырында Аның кылган кодрәтләрен (онытканнар). 13. Диңгезне аерып, аларны аның аркылы үткәргән: суларны турсык белән куйгандай, куйган. 14. Көндөз болыт белән һәм төне буге ут яктысы белән аларны алып барган. 15. Чүлдә ташны ярылдырган һәм бик тирән судан эчерткәндәй, аларны эчерткән. 16. Таштан су чыгарган һәм суларны инешләр кебек агылдырган. 17. Алай да (алар) Аллага тагы гөнаһ кылганнар: Югарыгыны сусыз җирдә рәнҗеткән-нәр. 18. Җаннары теләгән ашамлыкны сорап, күңелләрендә Алланы сынаганнар. 19. Аллага зарланып әйткәннәр: “Алла чүлдә аш әзерли алырмыни? 20. Ташны якса да, һәм сулар аксалар да, инешләр ташысалар да, икмәк тә бирә алырмыни? Я Үз халкына аш әзерли алырмыни?”, дигәннәр. 21. Шуңа күрә Ходай моны ишетеп, (аларны) яратмас булган: Ягъкубныкылар арасында ут яна башлаган, һәм Израилгә ачуы ялкынланган, 22. Чөнки алар Аллага ышанмаганнар һәм Аның коткаруына өметләнмәгәннәр. 23. Югартын болытларга боерган һәм күкнең ишекләрен ачкан. 24. Ашарларына аларга манна яудырган, һәм күк икмәген аларга биргән. 25. Адәм фәрештә икмәген ашаган, ашамлыкны аларга туярлык җибәргән. 26. Күкне төшлектән ачылдырып, куәте белән төшлек җилен истергән. 27. Аннары аларга тузандай, күп ит яудырган, һәм диңгез комыдай, күп канатлы кошлар (җибәргән). 28. Тора торган урыннарының уртасына, чатырларының әйләнәсенә килеп төшкәннәр. 29. Шуларны ашап, бик туйганнар, һәм теләгәннәрен аларга китергән. 30. Нәфесләре теләгәннән буш калмаганнар; ашамлыклары авызларында чагында ук, 31. Аларга Алланың ачуы килеп, башлыкларын үтергән, һәм Израилнең сайланганнарын кырган. 32. Шулар эшләр булгач та, тагы да гөнаһ кылганнар һәм Аның кодрәтләренә ышанмаганнар. 33. Көннәре бушта үтеп, гомерләре тиз югалган. 34. Аларны үтергән чакта, алар Аны эзләгәннәр, Аллага иртәдән үк тагы сыенганнар. 35. Аларга булышучы Алла икәнне һәм Югарыгы Алла аларны коткаручы икәнне исләренә китергәннәр. 36. Авызлары белән Аңа юмалаганнар һәм телләре белән Аңа ялганлаганнар. 37. Күңелләре исә Аның алдында дәрәс булмаган һәм Аңа биргән сүзләрендә тормаганнар. 38. Эмма Ул юмартлыгынан аларның гөнаһларын әрчегән, аларны бөтенләй бетермәгән; аларга килгән ачуын күп тапкыр басылдырган

һәм бөтен ачуын ялкынландырмаган. 39. Аларның тән икәннәрен, бер киткәч, кире кайтмый торган тын икәннәрен исенә алган. 40. Ничә тапкыр Аны чүлдә рәнжеткәннәр, сусыз җирдә Аның ачуын китергәннәр! 41. Янә тагы Алланы сынаганнар һәм Исраилнең Изгесен ачуландырганнар. 42. Ул аларны кысучының кулыннан коткарган көнне, күрсәткән куәтен исләренә алмаганнар. 43. Мисырда күрсәткән билгеләрне һәм Тәнеос кырында кылган кодрәтләрне (исләренә алмаганнар). 44. Мисырлылар эчә алмасыннар дип, инешләрен һәм чишмәләрен канга алмаштырган. 45. Аларга йөдәткәч чебеннәр җибәргән, һәм аларны тешләп бетергәннәр, һәм бакалар җибәреп, аларны шакшыландырган. 46. Ашлыкларын һәм җимешләрен кортка, көчәнәп эшләгәннәрен саранчага ашаткан. 47. Йөзем агачларына боз суктырган һәм инҗир агачларына кырау тидерткән. 48. Туарларына боз суктырган һәм малларын утка яндырткан. 49. Аларга ачуын ялкынландырган, каты фәрештәләр аркылы ачу, һәм ярсу, һәм бәләләр җибәргән. 50. Ачуы барырга сукмак ясаган һәм җаннарын үлемнән коткармаган, аларның туарларына да үлөт тидерткән. 51. Мисырда элек туганнарны барын да үтергән, Хамныкылар авылларында малларының иң яхшысын (кырылдырган). 52. Үз халкын, сарыкларны торгызгандай, торгызып йөрткән һәм көтү алып барган кебек, аларны чүлдән алып барган. 53. Аларны ышанычлы алып йөргән, һәм курыкмаганнар, әмма дошманнарын диңгез батырган. 54. Аларны Үзенең изгелек тавына китергән, ул тауны Аның уң кулы тапкан. 55. Алар йөзеннән халыкларны куып җибәргән, һәм җирләрен үлчәү жебе белән үлчәп, жирәбә салып, боларга биргән; авылларына Исраил нәселләрен урнаштырган. 56. Тик алар Югарыгы Алланы сынап бик рәнжеткәннәр һәм боерыкларын тотмаганнар. 57. Аталары кебек (Алладан) авышып бизгәннәр, кыек жәя кебек булганнар. 58. Түбә җирләрендә Аның ачуын китергәннәр һәм сыннары белән Аның хәтерен калдырганнар. 59. Алла ишетеп, Исраилне яратмас булган, аны бик хурга калдырган. 60. Кешеләр арасында торган урны – Силомдагы келәү чатырын ташлаган. 61. Аларның ныкларын тоткынга биргән һәм юньлеләрен дошман кулына (тапшырган). 62. Үз халкын кылычка чабылырга калдырган һәм Үз өлешен яратмас булган. 63. Егетләрен ут ашаган, кызлары да туйның елау жыруыннан буш калганнар. 64. Корбанчылары кылычтан егылганнар, һәм тол хатыннары өчен елаучы булмаган. 65. Шуннан соң, шәраб эчеп йокыга киткәч, кызуланып торган батыр кебек торып, 66. Ходай дошманнарын артларынан куган, аларны гомергә хурга калдыган. 67. Йосыф йортын чигергән, һәм Эфраим

нәселен сайламаган. 68. Йәһүдә нәселен, Үзе сөйгән Сион тавын сайлаган. 69. Жирдә келәү өен күктәге урны кебек торгызган, аны гомергә беркеткән. 70. Үз бәндәсе Давытны сайлаган, һәм сарык көтүеннән аны кабул иткән; 71. Үз өлеше Исраилне һәм Үз бәндәсе Ягъкубны көтеп йөртер өчен аны савым (терлекләр) арасыннан алып китергән. 72. Ул аларны юаш күңел белән көтеп йөрткән, һәм куллары белән оста йөрткән.

Житмеш сигезенче псалом (мәдхия).

Псалом Асафа.

1. Әй Алла, мәжүсиләр Синең жиңреңә килделәр, Синең изге өеңне шакшыландырдылар. 2. Иерусалимне буш алачык кебек иттеләр, бәндәләреңнең гәүдәләрен һава кошларына ашамлык иттеләр, ярауларыңның тәннәрен жир киекләренә (ашаттылар). 3. Аларның каннарын Иерусалим әйләнәсендә су кебек койдылар, һәм аларны күмүче булмады. 4. Күршеләребезгә мыскылга, әйләнәбездә торучыларга үртәләүгә һәм көлкегә калдык. 5. Әй Ходай, кайчанга чаклы туктаусыз ачуланып торырсың? Ярсуың кайчанга чаклы ут шикелле ялкынланыр? 6. Сине белмәгән халыкларга, һәм Синең исеменә сыенмаган патшалыкларга ачуыңны кой. 7. Чөнки алар Ягъкуб нәселен ашап бетерделәр һәм ул торган урны буш калдырдылар. 8. Элекке канунсызлык кылганнарыбызны исеңә китермә, әй Ходай, юмартлыгың безне каршы алсын, чөнки без бик ябыктык. 9. Әй коткаручы Аллабыз, исеменә данланыр өчен безгә булыш. Әй Ходай, Үз исеменә хакына безне коткар һәм гөнаһларыбызны әрче. 10. Мәжүсиләр һичбер чакта: “Аларның Алласы кая?” дип, әйтмәсеннәр иде; һәм бәндәләреңнең каннарын түкәннәре өчен, мәжүсиләргә үч кайтарылу күз алдыбызда күренсен иде. 11. Богаудагыларның кайгырганы Синең алдыңа житсен иде, үтерелгәннәреңнең улларын зур куәтең белән сакла. 12. Әй Ходай, күршеләребезгә, аларның Сине хурлаган хурлаулары өчен, куеннарына жиде тапкыр кайтар. 13. Әмма без Синең халкың һәм көтүеңнең сарыклары, әй Алла, Сине гомергә данлап сөйләрбез, Синең даныңны тумыштан тумышка белдерербез.

Житмеш тугызынчы псалом (мәдхия).

1. В конце. Об имеющих измениться. Откровение. Асафа. Псалом.

2. Әй Исраилне көтеп Йөртүче, аң сал, сарыкны йөрткәндәй, Йосыфны алып Йөрүче, херувимнәр өстендә Утыручы, күрен! 3. Эфраим, һәм Беньямин, һәм Менашше алдында куәтеңне кузгалдыр

һәм безне коткарырга кил. 4. Әй Алла, безне Үзеңә бор һәм йөзеңне яктырылдыр, һәм котылырбыз. 5. Әй чирүләр Алласы Ходай, бәндәләрең догасына кайчанга чаклы ачулы торырсың? 6. Кайчанга чаклы безне күз яше катышкан икмәк белән туйдырырсың һәм күз яшен безгә туйганчы эчертерсең? 7. Күршеләребезнең теленә безне калдырдың һәм дошманнарыбыз безне ярсыйттылар. 8. Әй чирүләр Алласы Ходай, безне Үзеңә бор, һәм йөзеңне яктырылдыр, һәм котылырбыз. 9. Мисырдан йөзем агачын күчереп, халыкларны куып җибәреп, алар урнына аны утырткансың. 10. Аның алдыннан юл башлап баргансың һәм тамырларын утырткансың, ул җирне тутырған. 11. Күләгәсе тауларны каплаган, һәм учарлары Алла эрбет агачларыннан узган. 12. Үрентеләрен диңгезгә чаклы һәм сарынтыларын инешләргә чаклы җәелдергән. 13. Ник аның коймаларын җимердең соң? Юл белән узучылар бар да аны өзеп-өзеп алалар. 14. Урмандагы дуңгыз аның тамырларын актарды, һәм кыр киеге яфрактарын ашады. 15. Әй чирүләр Алласы, инде борыл, һәм күктән күз сал, шушы йөземгә килеп игелек ит. 16. Уң кулың утыртканны булдырып җиткез, һәм Үзеңә беркеткән Адәм Улына (игелек белән кара). 17. (Йөзем) утка яндырылган һәм казып бетерелгән: каты каравыңнан юкка чыккан. 18. Кулың уң кулың кешесе өстендә һәм Үзеңә беркеткән Адәм Улы өстендә торсын. 19. Синнән бизмәбез, безне терелдерерсең, һәм Синең исемеңә сыенырбыз. 20. Әй чирүләр Алласы Ходай, безне Үзеңә бор, һәм йөзеңне яктырылдыр, һәм котылырбыз.

Сиксәнче псалом (мәдхия).

1. *В конец. О точилах. Псалом Асафа.*

2. Булышучы Аллабызга сөенешегез, Ягъкуб Алласына сөенеп кычкырыгыз! 3. Мәдхия алыгыз, ямьле тавышлы псалтыр белән гөслә һәм тимпан бирегез. 4. Яңа ай башында, бәйрәмегез сөенеч көнендә, быргы кычкыртыгыз. 5. Чөнки Ягъкуб Алласының ирке һәм Израилгә боеруы шулай. 6. Моны, Йосыф Мисыр җиреннән чыккач, аңа белдергечкә куйган; шул чакта ул үзе белмәгән телне ишеткән. 7. (Алла) аның җилкәсеннән авыр йөкне төшергән, анда кулы тубал белән балчык ташып талыккан икән. 8. Кайгыңда Миңа дәштең, һәм сине коткардым, давил эченнән сине ишеттем, сүзгә китергән су янында сине сынадым. 9. “Әй халкым, ишет, һәм сиңа таныклап куям, әй Израил, әгәр мине тыңласаң! 10. Синең яңа аллаң булмасын, ят аллага табынма. 11. Мисыр җиреннән сине чыгаручы Ходай Аллаң – Мин шул: авызыңны ач, һәм аны тулы итәрмен”. 12.

Алай да халкым авазымны тыңламады, һәм Исраил Миңа аң салмады. 13. Шунлыктан аларны күңелләре тартканга ирек жибердем: уйлаганнарына барсыннар. 14. Әгәр дә халкым Мине тыңлаган булса, Исраил Минем юлларымнан йөргән булса, 15. Аның дошманнарын һич нәрсәсез юашландырыр идем һәм аларны рәнжетүчеләрне кулым белән басар идем. 16. Аның алдында Ходайның дошманнары алданып калырлар иде, һәм имин торуы гомергә китәр иде. 17. Тук бодай төше белән аны туйдырыр идем һәм таштан бал чыгарып аны тукландырыр идем.

Сиксән беренче псалом (мәдхия).

Псалом Асафа.

1. Алла аллалар жыенында торып, аллаларны урталарында тикшерер. 2. Кайчанга чаклы дәрессезлек белән тикшереп гөнаһлыларны якларсыз? 3. Үгине һәм мескенне яклагыз, юашка һәм ярлыга дәреслек итегез. 4. Ярлыны һәм мескенне аралап алыгыз, гөнаһлының кулыннан аны котылдырыгыз. 5. Моңы белмәделәр, аңламадылар, караңгыда йөриләр; жирнең бар нигезләре кузгалышсыннар иде. 6. Мин әйттем: сез – аллалар, һәм барыгыз да – Югарыгының уллары. 7. Әмма сез, кешеләр үлгән кебек, үләсез, һәм, башлыктар башлыктарынан төшкән кебек, төшәсез. 8. Әй Алла, тор, дөньяга хөкем ит, чөнки Син бар халыктарны тотып торырсың.

Сиксән икенче псалом (мәдхия).

1. Песнь – псалом. Асафа.

2. Әй Алла, Сиңа кем охшашыр? Әй Алла, дәмми торма һәм сабырланма. 3. Чөнки менә дошманнарың шаулаша башладылар һәм Сине күрәалмый торучылар башларын күтәрделәр. 4. Халкыңа явыз уй белән яманлык иттеләр һәм изгеләреңә каршы киңәшләштеләр. 5. Алар әйткәннәр: “Килегез, аларны халык арасынан бетерик, һәм моннан болай Исраил исеме искә алынмасын”, дигәннәр. 6. Бер уй белән бергәләшеп киңәшләшкәннәр, Сиңа каршы сүз куешканнар: 7. Эдом жирендәгеләр һәм Исмаилләләр, Моаб белән һажәр нәселләре, 8. Гебал белән Аммон, һәм Амалик нәселләре, Турда торучылар белән ят нәселләр (сүз куешканнар), 9. Аларга Ассур да ияргән, алар бар да Лут улларына булышканнар. 10. Мадиямга һәм Сисарга, Киссон суы буенда Иавимга кылганча, аларга кыл; 11. Аендорда бетерелеп, жиргә тирес булдылар. 12. Аларның башлыктарын, Ориб белән Зибны һәм Зебей белән Салманны егылдырган кебек, егылдыр, бар башлыктарны да (егылдыр); 13.

Алар әйткәннәр: “Алланың изге өен үзебезгә алыһк”, дигәннәр. 14. Әй Аллам, аларны әйләнә торған тәгәрмәчтәй ит, җилдән тирбәнә торған камыштай ит. 15. Ут урманны өткән кебек, ялкын тауларны яндырган кебек, 16. Аларны да шулай давылың белән куарсың һәм ачуың белән аларны болгатып бетерерсең. 17. Йөзләрен хурлыкка капландыр, әй Ходай, һәм Синең исеменә эзләрләр. 18. Оялып гомердән гомергә болганышып бетсеннәр һәм, хурлыкка калып, юкка чыксыннар. 19. Исеменә – Ходай икәнне белсеннәр, бөтен җиргә Югарыгы Алла бер Син генә.

Сиксән өченче псалом (мәдхия).

1. *В конец. О точилах. Сынам Кореевым. Псалом.*

2. Әй чирүләр Ходае, Синең тора торған өең бик сөйкемле! 3. Җаным Ходай йортына үләрлек булып, барасы килеп тора, күңелем дә, тәнем дә: тере Аллада булырбыз, дип сөенешеп торалар. 4. Чөнки чыпчык та торыр урын табадыр, күгәрчен дә балалары торырга оя ясыйдыр, Синең мәзбәхләрең (минем өчен шулай ук), әй чирүләр Алласы, әй Патшам һәм Аллам. 5. Синең өеңдә торучылар бәхетле: гомердән гомергә Сине мактарлар. 6. Яклаучысы Син булган кеше, (Сиңа) баруны күңелендә тотучы, 7. Елау үзәнненән Син кушкан төшкә баручы кеше бәхетле, чөнки канун Куючы аңа игелек итәр. 8. Шундыйлар остарыдан-остара куәтләнерләр, Сионда (аларга) аллаларның Алласы күренер. 9. Әй Ходай, чирүләрнең Алласы, догамны ишет, әй Ягъкуб Алласы тыңла. 10. Әй безне яклаучы Алла, кара, һәм майлаганыңны карап күр. 11. Чөнки Синең йортларыңда үткәргән бер көн генә дә мең көннен артык: Аллам өенең ишеге төбөндә генә торуны гөнаһлылар өйләренең эчендә торудан бигрәк теләдем. 12. Чөнки Ходай рәхимне һәм чынны сөя, Алла дәүләт һәм олылык бирер. Усаллыксыз йөрүчеләрне Ходай яхшылыктан буш итмәс. 13. Әй чирүләр Алласы Ходай, Сиңа өметләнүче кеше бәхетле.

Сиксән дүртенче псалом (мәдхия).

1. *В конец. Сынам Кореевым. Псалом.*

2. Әй Ходай, Үз җиреңә игелек итеп, Ягъкубны тоткыннан кайтаргансың. 3. Халкыңның канунсызлык кылганнарын кичергәнсең, бар гөнаһларын бетергәнсең. 4. Ачуыңны бөтенләй басылдыргансың, ярсулы ачуыңнан туктаткансың. 5. Әй Коткаручыбыз Алла, безне кайтар, һәм ярсуыңны бездән читкә җибәр. 6. Әллә Син безгә гомергә ачуланып торырсың? Әллә

ачуыңны тумыштан тумышка тотарсың? 7. Әй Алла, борылып безне тергезерсең, һәм халкың Синең хакыңда куаныр. 8. Әй Ходай, безгә рәхимеңне күрсәт һәм безне Үзең сакла. 9. Алла Ходай эчемдә ни әйткәнне тыңлыйм әле: Ул Үз халкына, һәм яраулыларына, һәм Үзенә чын күңелләреннән кайтучыларга тынычлык бирер. 10. Шулай, жиребезне данлыктырыр өчен, Үзеннән куркучыларны тиз коткара. 11. Рәхим белән чынлык очрашканнар, дәрәслек белән тынычлык бер-берсен үбешкәннәр. 12. Чынлык жир өстеннән ялтыраган, һәм дәрәслек күктән иелгән. 13. Чөнки Ходай яхшылык итәр, һәм жиребез жимешен булдырыр. 14. Дәрәслек Аның алдыннан килер, һәм аякларын юлга бастырыр.

Сиксән бишенче псалом (мәдхия).

Молитва Давида.

1. Әй Ходай, колагыңны салып, мине тыңла, чөнки мин ярлы һәм мескен. 2. Жанымны сакла, чөнки мин яраулыны кылам, әй Аллам, Сиңа өметләнүче бәндәңне коткар. 3. Әй Ходай, мине ярлыка, чөнки көн буге Сиңа инәлеп дәшәм. 4. Бәндәңнең жанын сөендер, чөнки жанымны Сиңа күтәрдем. 5. Чөнки Син, Ходай, игелекле һәм сабыр, Сиңа инәлеп дәшүчеләрнең барысына да күп рәхимле. 6. Әй Ходай, догамны тыңла, инәлгән авазыма аң сал. 7. Син мине ишеткәнгә күрә, кайгылы көнемдә Сиңа инәлеп дәштем. 8. Әй Ходай, аллалар арасында Сиңа охшаулысы юк, һәм эшләреңә караганда да, Сиңа охшаулы юк. 9. Әй Ходай, Син булдырган халыклар барысы да алдыңа килеп Сиңа башырырлар, һәм исемеңне данларлар. 10. Чөнки Син олы һәм кодрәтләр кылучы, Син бер генә Алла. 11. Әй Ходай, мине Үз юлыңнан йөрт, һәм чынлыгыңда йөрермен; исемеңнән куркып, күңелем сөенсен иде. 12. Әй Ходай Аллам, бар күңелем белән Сиңа шөкер итәрмен, һәм исемеңне гомергә данлармын. 13. Чөнки миңа кылган рәхимең зур һәм жанымны тәмуғның иң төбәннән коткардың. 14. Әй Алла, кануннан язучылар миңа карышып торалар, һәм көчлеләр жыелышып, жанымны эзләделәр, һәм үз алларында Сине тотмадылар. 15. Тик Син, әй Ходай Аллам, рәхимле һәм юмарт, озак түзүчән һәм күп рәхимле, һәм чын. 16. Миңа күзеңне сал һәм мине ярлыка, бәндәңә куәтеңне бир һәм бәндәңнең улын сакла. 17. Яхшылык билгесен миңа күрсәт: мине яратмый торучылар (аны) күреп, оялсыннар иде, чөнки Син, Ходай, миңа булышып, мине сөендердең.

Сиксән алтынчы псалом (мәдхия).

1. *Сынам Кореевым. Псалом песнь.*

2. Аның нигезләре изге таулар өстендә: Ходай Сион капкаларын Ягъкубның бар авылларыннан артыграк сөя. 3. Әй Алла каласы, сине бик данландыра торган сүзләр әйтелгән. 4. Мине белүчеләр арасында Раабны һәм Бабылны исемә алырмын. Менә ят нәселләр һәм Тур белән Хәбәш кешеләре дә анда булгаладылар. 5. Сионны (һәр) кеше әни, дип әйтер, һәм анда бер Кеше туган, һәм Югарыдагы аны Үзе торгызган. 6. Ходай халыкларны һәм башлыкларны тикшереп язган язуда анда туганнарны да язар. 7. Чөнки бар сөенүчеләрнең торыр җире синдә.

Сиксән җиденче псалом (мәдхия).

1. *Песнь - псалом. Сынам Кореевым. В конец. Радостная хоровая песнь. Для ответа. В научение. Емана Израильтянина.*

2. Әй мине коткаручы Ходай Алла, көндөз Сиңа инәлеп дәштем, төнлә дә Синең алдыңда булдым. 3. Догам Сиңа җитсен иде, инәлүемә колагың сал. 4. Чөнки җаным көек белән тулды һәм тормышым тәмугка якынлашты. 5. Кабергә төшерелә торганнарга тиң булдым, булышучысы юк кеше кебек, 6. Үлекләр арасына озатылган кеше кебек булдым; үтерелеп, кабердә ятучылар кебек булдым, Син инде аларны исенә алмыйсың һәм кулыңнан борып аларны җибәргәнсең. 7. Бик тирән базга, караңгы төшкә һәм үлем караңгысына мине салдылар. 8. Ярсуың миңа көчәйдә, бар дулкыннарыңны да миңа бәрелдергәнсең. 9. Белешләремне янымнан ерак җибәрдең: алар миннән җирәнделәр, тоткынга бирелдем һәм чыгар хәлем юк. 10. Көөктән күзләрем күрмәсләнде: әй Ходай, көн буге Сиңа инәлдем, кулларымны Сиңа күтәрәп тордым. 11. Үлекләргә кодрәтләр кылырсыңмыни? Я дөвалаучылар терелтеп, үлгәннәр Сине данларлармыни? 12. Кабердә ятучы (кеше) рәхимеңне һәм харап булган төштә (үлгән кеше) чынлыгыңны әйтә алырмыни? 13. Кодрәтләрең караңгыда беленермени? һәм онытылган җирдә дөрөслегең (күренермени)? 14. Әмма мин, Ходай, Сиңа инәлдем, иртәдән үк догам алдыңа барыр. 15. Әй Ходай, җанымны Үзеңнән ник куасың? Йөзеңне миннән ник борасың? 16. Ярлы мин һәм яшьтән үк читенлектә торам: данлыклы идем, кимгә калдым, хәлем дә бетте. 17. Ачуларың өстемнән үттеләр, куркытуларың мине йөдәттеләр: 18. Су шикелле мине чолгап алдылар, барысы да бергә көн буге мине тотып тордылар. 19. Кыенда торган чагымда дустымны һәм якынымны, белешләремне дә янымнан ерак җибәрдең.

Сиксэн сигезенче псалом (мәдхия).

1. *В научение. Ефама Израильтянина.*

2. Әй Ходай, рәхимнәреңне гомергә данлап җырлармын, чынлыгыңны авызым белән тумыштан тумышка әйтермен. 3. Чөнки Син әйткәнсең: “Рәхим гомергә китәр”, дигәнсең – чынлыгың күкләрдә ныкланыр. 4. “Сайлаганнарыма вәгъдә куйдым, бәндәм Давытка ант иттем: 5. Нәселеңне гомергә ныгытырмын һәм тәхетеңне тумыштан тумышка торгызырмын”, дидем. 6. Әй Ходай, кодрәтләреңне күкләр данларлар, чынлыгыңны изгеләр җыенында (сөйләрләр). 7. Чөнки болытлар өстендәгеләрнең кеме Ходайга тиңләшә алыр? Алла улларының кайсысы Ходайга охшашлы була алыр? 8. Алла изгеләр җыенында данлаулы, әйләнәсендәгеләргә олы һәм барысына да куркыныч. 9. Әй чирүләр Алласы Ходай, Сиңа охшашырлык кем бар? Әй Ходай, Син куәтле, һәм чынлыгың әйләнәңдә. 10. Син диңгез куәтен тотып торасың, аның күтәрелә торган дулкыннарын тыелдырасың. 11. Сингорурны яраланган кешедәй юашландыргансың, дошманнарыңны куәтле кулың белән тараткансың. 12. Күкләр дә Синеке, җир дә Синеке, дөнъяны да, аны тутырып торучыларны да, Син булдыргансың. 13. Төн ягы белән диңгез ягын Син булдыргансың; Фавор белән Эрмон Синең исемеңә сөенешерләр. 14. Синең куәтең нык, кулың куәтләнсен һәм уң кулың күтәрелсен! 15. Дөрөслек белән туры хөкем – тәхетеңнең ныклыгы: рәхим белән чынлык йөзең алдыннан килерләр. 16. Сөенеп кычкыруны белүче кешеләр бәхетле. Әй Ходай, йөзеңнең яктысында йөрерләр, 17. Синең исемеңә көн буе сөенешерләр һәм дөрөслегең белән күтәрелерләр. 18. Чөнки куәтләрен макталдыручы – Син, һәм игелегең белән куәтебез күтәрелер. 19. Чөнки яклаучыбыз – Ходай, һәм Исраилнең Изгесе – патшабызны яклаучы. 20. Бер вакытта, улларыңа күренеп сөйләшкән чакта Син әйткәнсең: “Куәтлегә булыштым, халкым арасыннан сайлаганымны күтәрелдердем: 21. Үз бәндәм Давытны очратып, аны изге маем белән майладым. 22. Чөнки кулым аны яклар һәм куәтем аны ныгытыр. 23. Дошман аңа бернәрсә дә кыла алмас, һәм канунсызлыкның улы аңа усаллык тидерә алмас. 24. Дошманнарын аның алдында чабып өзәрмен һәм аны күрәалмый торучыларны кырып бетерермен. 25. Чынлыгым һәм рәхимем аның белән, һәм ул исемем белән куәтләнәр. 26. Кулын диңгезләр өстенә куярмын һәм уң кулын иделләр өстенә (салырмын). 27. Ул Миңа инәлеп дәшәр: “Атам минем Син, Аллам һәм котылдыра торган Яклаучым”, дияр. 28. Һәм Мин аны иң олы итеп куярмын, җирдәге патшалардан да артыграк күтәрел-дерермен. 29. Рәхимемне аннан

гомергә алмам, һәм аңа биргән вәгъдәм дәрәс булыр. 30. Нәселен гомердән гомергә сузармын, һәм тәхетен күктәге көннәр кебек (гомерлек итәрмен). 31. Әгәр дә аның уллары канунымнан язсалар һәм Минем иркемнән йөрмәсәләр, 32. Дәрәсләндергечләремне бозсалар һәм боерыкларымны кылмасалар, 33. Канунсызлыклары өчен аларга таяк белән килермен һәм дәрәссезлекләре өчен яралармын, 34. Алай да рәхимемне алардан алмам, чынлыгымны үзгәртмәм. 35. Куйган вәгъдәмне бозмам һәм авызымнан чыккан сүзләрдән танмам. 36. Бер тапкыр Үземнең изгелегемне алып ант иттем, Давытка ялганлармынмыни? 37. Нәселе гомергә торыр, һәм тәхете алдымда кояш кебек 38. һәм тулы ай кебек, гомергә нык торыр, һәм күктәге таныкчы (шуңа) туры”, дигәнсең. 39. Тик инде Син, майлаганыңа ачуың килеп, аны кимсеттең һәм борып жибердең. 40. Бәндәңә биргән вәгъдәңне боздың, жирдә аның изге урнын кадерсезгә калдырдың. 41. Бар коймаларын жибердең, нык калаларының ныклығын бетердең. 42. Юлдан узучылар аны бөлдерделәр, күршеләренә ул көлкегә калды. 43. Аны кысучыларның уң кулын куәтләндердең, бар дошманнарын сөендердең. 44. Кылычына булышмый башладың һәм сугышта аны якламадың. 45. Якты данын аның алдың, тәхетен жиргә аудардың. 46. Гомер көннәрен кыскарттың, оятка аны калдырдың. 47. Әй Ходай, кайчанга чаклы бөтенләй карамый торырсың? Ачуың кайчанга чаклы, ут кебек янып торыр? 48. Гомеремнең нәрсә икәннен исеңә ал, әллә адәм улларын бушка гына булдырдың? 49. Кешеләр арасынан берәү-берәү торып, үлми калганы бармы? Үз жанын тәмуг кулыннан коткарганы бармы? 50. Әй Ходай, чынлыгың белән ант итеп, Давытка әүвәл биргән рәхимнәрең кая соң? 51. Әй Ходай, күп халыклардан бәндәләреңне кимсетүләрен, эчемдә тотат торган хурлыкны исеңә ал; 52. Дошманнарыңның хурлаганнарын, әй Ходай, майлаганыңның даны үзгәрүне хурлаганнарын исеңә ал. 53. Ходай гомергә данлаулы. Амин, амин.

Сиксән тугызынчы псалом (мәдхия).

1. *Молитва Моисея, человека Божия.*

2. Әй Ходай, тумыштан тумышка сыендыручыбыз безгә Син булдың.
3. Таулар булганчы, дөнья да булдырылмастан элек, гомердән гомергә Син бар. 4. “Әй адәм уллары, кире кайтыгыз”, дип әйтсәң дә, кешене юкка чыгарып бетермә. 5. Чөнки мең ел Синең күз алдыңда, әй Ходай, кичәге үткән көн чаклы генә, һәм төндәге сак чаклы гына. 6. Кешеләрнең гомерләре юк кына: иртә белән яшәреп,

чәчәк атып, кичкә таба шиңеп һәм коелып, корып беткән үлән кебек үтәрләр. 7. Чөнки Синең ачуыңнан хәлебез бетте һәм ярсуыңнан йөдәүгә калдык. 8. Канунсызлыкларыбызны алдыңда тотасың, гомеребез йөзең яктысында (күренеп тора). 9. Көннәребез кимеде һәм хәтерең калганлыктан юкка чыктык. 10. Гомеребез, тезем өзелгәндәй, өзелеп китә; гомеребездә торган яшебез житмешкә чаклы, егәрле булсак, сиксәнгә чаклы житә, ул гомер дә күбесенчә читенлектә һәм сызлануда үтә; алай да алар безгә үгет биреп, безне сабыр итәләр. 11. Ачуың бик каты килгәнне кем белеп житкезсен? һәм куркыткан чагыңда ярсуыңның чамасын кем исәпләп житкезсен? 12. Миңа (рәхимле) уң кулыңны, аннары күңелләрен белемлек белән ныгытканнарны күрсәт. 13. Әй Ходай, безгә кара, кайчанга чаклы (карамый торырысың)? Үз бәндәләреңне кызгана күр. 14. Әй Ходай, иртә белән рәхимеңә тулыланып, сөенешеп куанышсак иде, 15. Безне юашландырган көннәрең өчен, безгә кыен күрсәткән көннәрең өчен, бар көннәребездә дә сөенешсәк иде. 16. Үзең булдырган бәндәләреңә күз сал, һәм аларның улларын Үзең йөрт. 17. Безгә Ходай Аллабызның яктылыгы булсын иде, һәм кулларыбыз эшләрен безгә яхшыга әйләндер, кулларыбыз эшен яхшыга әйләндер.

Туксанынчы псалом (мәдхия).

Хвалебная песнь. Давида. Не надписан у евреев.

1. Югарыгы (Ходай) булышып торган кеше күктәге Алланың бөркәве эченә урнашыр. 2. Ходайга әйтер: “Яклаучым минем Син һәм сыендыручым, ышанып торган Аллам”, дияр. 3. Чөнки Ул сине тотарга йөрүченең тозагыңнан һәм әләк сүздән коткарыр. 4. Жилкәсе белән сине каплап торыр, һәм канатлары астында курыкмый торырысың, чынлыгы, калкан кебек, сине ябып торыр. 5. Төндәге куркынычтан, көндөз атылып килгән уктан, 6. Караңгыда була торган зыяннан, чирдән һәм төш вакытындагы жәннән курыкмассың. 7. Сул ягыңда меңләп егылырлар, һәм уң ягыңда ун меңләп (кырылырлар), сиңа исә якынлашмас та. 8. Тик күз салып кына, усалларга кайтырылганны күрерсең. 9. Чөнки “Син Ходай ышанып торганым” (дип әйтүең белән), Югарыгыны сыендыручың иттең. 10. Яманлык сиңа тимәс, һәм йортыңа авыру якынлашмас. 11. Чөнки Үз фәрештәләренә сине һәрбер йөрешеңдә сакларга кушар. 12. Кулларына күтәрәп сине алып барырлар, аягың ташка сөртеңмәс. 13. Аспид һәм василиск (дигән еланнарны) яньчерсең, арысланны һәм аждаһаны таптарсың. 14. “Миңа өмет тотканы өчен, аны

коткарырмын, исемемне белгәне өчен, аны каплап торырман. 15. Миңа ялварса, аны ишетермен, кайгысында булышырман, аны аралап алырман һәм аны данландырырман, 16. Аны күп яшәтермен һәм коткарганымны аңа күрсәтермен”.

Туксан беренче псалом (мәдхия).

1. Псалом песни. В день субботний.

2. Ходайны сөйләп данлау, әй Югарыдагы, Синең исемеңә җырлау, 3. Иртә белән рәхимеңне һәм төн саен чыныңны әйтеп белдерү, 4. Ун кыллы псалтырь белән, гөслә белән җырлау – яхшы. 5. Чөнки булдырган нәрсәләрең белән мине куандырдың, әй Ходай, һәм кулларың эшләренә сөенермен. 6. Эшләрең ни хәтле зурайдылар, әй Ходай, Синең уйларың бик тирән. 7. Акылсыз кеше моны белмәс һәм уйсыз кеше моны аңламас. 8. Үлән тишеләп үскән шикелле, гөнаһлылар, канунсызлык кылучылар барысы да гомердән гомергә югалыр өчен күренеп үсәләр, 9. Әмма Син, әй Югарыдагы Ходай, мәңге. 10. Чөнки менә дошманнарың, әй Ходай, менә дошманнарың юкка чыгарлар, һәм канунсызлык кылучылар барысы да таралашып бетәрләр. 11. Әмма минем куәтем бер мөгезле киекнең мөгезе кебек күтәрелер, һәм картлыгым зәйтүн агачыдай яшәрер. 12. Күзем дошманнарның (бетүен) күрер, һәм колагым миңа яманлык итеп каршы торучыларга (кайтарганны) ишетер. 13. Гадел кеше хөрмә агачы кебек яшынәп торыр, Ливан тавындагы эрбет агачы кебек үрчер. 14. Ходай өендә утыртылып, Аллабызның йортларында яшынәп торырлар. 15. Ямьле картлыкларында да артырлар һәм рәхәтлектә торырлар. 16. Ходай Аллабызның турылыгын һәм Аңарда турысызлык югын белдерерләр.

Туксан икенче псалом (мәдхия).

*В день перед субботой, когда населилась земля. Хвалебная песнь.
Давида.*

1. Ходай патшалык итә, олылык кигән, Ходай куәтне өстенә кигән һәм биленә чолгаган, шуңа күрә дөньяны кузгалмаслык итеп беркеткән. 2. Тәхетең әүвәлдән үк нык куелган: Син мәңгедән бар. 3. Инешләр шаулаганнар, әй Ходай, инешләр каты шаулаганнар, 4. Күп сулар шаулаганда, иделләр дулкыннарын күтәрелдерәләр: 5. Диңгезнең биек дулкыннары искиткеч, биектәге Ходай бигрәк тә

искитәрлек, 6. Әйткән сүзләрең бик дәрәс. Әй Ходай, Синең өең гомергә изге булырга тиеш.

Туксан өченче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. В четвертый (день) недели.

1. Үч кайтаручы Алла – Ходай, үч кайтаручы Алла олылык белән күренгән. 2. Әй дөньяны хөкем Итүче, күтәрел дә горурларга тиешлечә кайтар. 3. Кайчанга чаклы гөнаһлылар, әй Ходай, кайчанга чаклы гөнаһлылар мактанышып торырлар? 4. Кайчанга чаклы дәрәс түгелне әйтеп сөйләрләр? Канунсызлык кылучылар барысы да аны нигә чаклы сөйләшерләр? 5. Әй Ходай, халкыңны юашландырганнар һәм өлешеңә усаллык иткәннәр. 6. Тол хатынны һәм үгине үләрлек иткәннәр һәм читтән килгәнне дә үтергәннәр, 7. һәм әйткәннәр: “Ходай күрмәс һәм Ягъкуб Алласы белмәс”, дигәннәр. 8. Әй кешеләрнең акылсызлары, акылга килегез, әй уйсызлар, берчакта сез дә уйга килегез. 9. Колак бирүче ишетмимени? Я күзне булдыручы күрмимени? 10. Халыкларга үгет бирүче, кешене акылга өйрәтүче оялтмасмыни? 11. Ходай кешенең шундый уйлары буш нәрсә икән белә. 12. Син акыллыландырасы кеше, әй Ходай, һәм канунныңнан Син өйрәтәсе кеше бәхетле. 13. Шулай итеп, кыен көннәрендә аңа, гөнаһлыга баз казылганчы, тынычлык бирерсең. 14. Чөнки Ходай Үз халкын борып жибәрмәс һәм Үз өлешен ташламас, 15. Дәрәслек хөкемгә кайтуга кадәр (ташламас), һәм дәрәслекне тотучы туры күңеллеләр (аны күрерләр). 16. Яманлык итүчеләргә минем өчен кем каршы торыр? Я канунсызлык кылучыларга каршы минем яклы кем булыр? 17. Миңа булышучы Ходай булмаса, жаным тиз үк тәмугка төшәр иде. 18. “Аягым авышты” дигәч тә, әй Ходай, рәхимең миңа булышты. 19. Күңелемдә кайгыларым күбәйгән чакта, юатуларың жанымны сөөндерделәр. 20. Канунсызлык кылучыларга, боерганны тотарга читенлек кылучыларга Синең яныңда урын булмасын. 21. Гаделнең жанын тотарлар һәм гаепсез канны хөкем итәрләр. 22. Әмма мине сөөндыручы Ходай булды һәм Аллам ышанычлы булышучым булды. 23. Канунсызлыклары өчен Ходай аларга кайтарыр, һәм яманлыклары өчен Ходай Аллабыз аларны юкка чыгарыр.

Туксан дүртенче псалом (мәдхия).

Хвалебная песнь. Давида. Не надписан у евреев.

1. Килегез, Ходайга сөөнешик, коткаручы Аллабызга сөөнеп дәшик.
2. Аның йөзе алдына Аны данлап барыйк, мәдхияләр җырлап, Аңа

сөөнөп кычкырыйк: 3. Алла – олы Ходай һәм бөтен жиргә олы Патша, дип. 4. Кырыйларынан алып жир Аның кулында, һәм биек таулар да Аныкы, дип. 5. Диңгез – Аныкы, аны Ул булдырган, һәм коры жирне дә Аның куллары булдырган, дип. 6. Килегез, Аңа егылып башырыйк, һәм булдыручы Ходаебыз алдында елашыйк. 7. Чөнки Ул безнең Аллабыз, һәм без Аның көтүенең халкы, кулының сарыклары. Ичмаса Аның тавышын бүген тыңласагыз иде. 8. “Чүлдә Мине сынап, ачуымны китергән көннәрдәге кебек, күңелләрегезне катыландырмагыз; 9. Анда аталарыгыз Мине сынадылар, Мине сынадылар, һәм эшләремне күрделәр. 10. Ул зат Мине кырык ел рәнжетте, һәм әйттем: күңелләрендә һаман саташалар, юлларымны белмәделәр. 11. Шуңа күрә ачуым килеп, ант иттем, алар тынычлыгыма кермәсләр”, дидем.

Туксан бишенче псалом (мәдхия).

Хвалебная песнь Давида. Когда строился дом, после пленения. Не надписан у евреев.

1. Ходайга яңа жыру жырлагыз, Ходайга жирдәгеләр барыгыз да жырлагыз. 2. Ходайга жырлагыз, Аның исемен данлагыз, Аның коткаруын көннән көнгә сөйләгез. 3. Халыклар арасында Аның данын белдерегез, бар кешеләр арасында кодрәтләрен (әйтегез). 4. Чөнки Ходай олы һәм бик мактаулы, аллаларның барысына да куркыныч. 5. Чөнки халыкларның аллалары барысы да – женнәр, әмма Ходай күкләрне булдырган. 6. Аның алдында дан белән матурлык (тора), изге өендә изгелек белән ямьлелек (тора). 7. Әй халык тумалары, Ходайга китерегез, Ходайга дан белән кадер китерегез. 8. Ходайга, Аның исеменә дан китерегез, бүләкләр алып, Аның йортына керегез. 9. Изге йортында Ходайга башырыгыз. Аның йөзе алдында бөтен жир калтырап торсын. 10. Халыкларга әйтегез: Ходай патшалык итә, дөнъяны кузгалмастай итеп нык беркеткән, дигез; Ул халыкларга туры хөкем итәр. 11. Күкләр куансын һәм жир сөөнсен, диңгез һәм аны тутырып тора торган нәрсәләр кузгалышсыннар. 12. Басулар һәм андагылар барысы да сөөнөшсеннәр; урмандагы агачлар барысы да куанышсыннар. 13. Ходай алдында һәммәсе дә куанышсыннар, чөнки Ул килә, жирне тикшерергә килә; дөнъяны гадел тикшерер һәм халыкларга чынлыгы белән хөкем итәр.

Туксан алтынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида. Когда земля его устроилась. Не надписан у евреев.

1. Ходай патшалык итә, жир сөенсен, күп атаулар куанышсыннар! 2. Аның әйләнәсендә болыт белән караңгы тора, дөрөслек белән туры хөкем – тәхетенең төзөклөгә. 3. Аның алдыннан ут килеп, әйләнәсендәге дошманнарын көйдөрер. 4. Яшеннәре дөнъяны яктыртканнар, (Аны күреп), жир калтырап торган. 5. Ходай йөзеннән таулар балавыз кебек эрегәннәр, бөтен жиргә Ходай йөзеннән. 6. Күкләр Аның чынлыгын белдергәннәр, һәм бар халыклар олылыгын күргәннәр. 7. Сыннарға табынучылар, сыннары белән мактанучылар барысы да оятка калсыннар. Әй Ходайның фәрештәләре, барыгыз да Аңа башырыгыз. 8. Сион ишетеп сөенгән, әй Ходай, кылган эшләрең сәбәпле, Яһүдия кызлары куанышканнар. 9. Чөнки Син бөтен жиргә Югарыгы Ходай, аллаларның барысыннан да бик югары күтәрелгәнсең. 10. Әй Ходайны сөючеләр, усаллыкны яратмагыз! Ходай яраулыларының жаннарын саклай, гөнаһлының кулыннан аларны коткарыр. 11. Гаделгә якты яктырган һәм күңелләре дөрөсләргә сөенеч килгән. 12. Әй гаделләр, Ходайга сөенегез, һәм изгелеген искә алып сөйләгез.

Туксан жиденче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Ходайга яңа жыру жырлагыз, чөнки Ул искитәрлек эш кылган: аны Аның уң кулы коткарган һәм изге куәте (коткарган). 2. Ходай Үзенең коткаруын белдергән, халыклар алдында дөрөслеген күрсәткән. 3. Үзенең Ягъкубка итәсе рәхимен һәм Исраил йортына кыласы чынлыгын исенә алган: жирнең бар кырындагылары да Аллабызның коткаруын күрделәр. 4. Жирдәгеләр барыгыз да Аллага сөенеп кычкырыгыз, Аны данлагыз, һәм сөенешегез, һәм жырлагыз! 5. Ходайга гөслә белән, гөслә белән һәм мәдхия авазы белән жырлагыз! 6. Патша Ходай алдында бакыр быргылар кычкыртыгыз һәм мөгез быргылар авазын чыгарыгыз! 7. Диңгез дә, аны тутырып тора торган нәрсәләр дә, дөнъя да, анда торучылар барысы да кузгалышсыннар! 8. Инешләр бергәләшеп кул чапсыннар, таулар да (Ходайның йөзе алдында) куанышсыннар. 9. Ходай алдында һәммәсе дә куанышсыннар, чөнки Ул килә, жирне тикшерергә килә, дөнъяны гадел тикшерер һәм халыкларга чынлыгы белән хөкем итәр.

Туксан сигезенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Ходай патшалык итә: халыклар калтырап торсыннар! Ул херувимнәр өстендә утыра: жир тетрәсен! 2. Ходай Сионда олы, һәм бар халыклардан да югары. 3. Синең олы исеменә бик куркыныч һәм изге дип, әйтсеннәр. 4. Туры хөкемне сөюлек патшага кадер китерә. Син турылыкны куйгансың, Ягъкубка дәрәс хөкем биргәнсең. 5. Ходай Аллабызны күтәрегеһ һәм аягы астына башырыгыз, чөнки ул изге. 6. Муса белән һарун Аның корбанчылары, Шамуил да Аның исеменә сыенучыларның берсе: алар Ходайга инәлгәннәр, һәм Ул аларны ишеткән. 7. Болыт баганасы эченнән аларга сөйләгән, чөнки аларга биргән боерыкны һәм Аның кушканын тотканнар. 8. Әй Ходай Аллабыз, Син аларны тыңлагансың! Әй Алла, Син аларга рәхимле булгансың һәм аларны бар эшләрендә яклагансың. 9. Ходай Аллабызны күтәрегеһ һәм Аның изге тавында башырыгыз, чөнки Ходай Аллабыз изге.

Туксан тугызынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида. Хвалебный.

1. Жирдәгеләр барыгыз да Аллага сөенеп кычкырыгыз. 2. Ходайга сөенеп эшләгез, Аның алдына куанышып барыгыз. 3. Ходай безгә Алла икәнне беләгез, безне Ул булдырган, әмма үзебез түгел, без исә Аның кешеләре һәм Аның көтүенең сарыклары. 4. Аның капкасыннан данлай-данлай, йортына жырлай-жырлай керегез; Аны сөйләп данлагыз, исемен мактагыз. 5. Чөнки Ходай игелекле, Аның рәхиме мәңге, чынлыгы да тумыштан тумышка.

Йөзенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, рәхимне һәм дәрәслекне әйтеп, Сиңа жырлармын! 2. Жырлармын да, шиксез юлны исәпләрмен: миңа кайчан килерсең? Өем эчендә күңелемдә усаллык тотмай йөрдем. 3. Канунга каршы эшне күз алдымда тотмадым, канунга каршылык кылучыларны яратмадым. 4. Кәкре күңелләне үземә ияртмәдем, миннән китеп яманга авышучы белән белеш булмадым. 5. Үз якынын яшертен әләкләүченә үземнән кудым, горур күзлә һәм туемсыз күңеллә белән ашка утырмадым. 6. Жирдәгә гаделләрне яныма утыртырга күзләрем белән эзләдем; шиксез юлдан йөрүче миңа хезмәт итте. 7. Горур кыланучы өем эчендә тормады; яман сөйләүченә күз алдымда дәрәскә куймадым. 8. Иртә саен жирнең гөнаһлыларын барысын да кырып бетергәләдем, канунсызлык кылучылар барысы да Ходай каласында бетсеннәр иде, дип.

Йөз беренче псалом (мәдхия).

1. *Молитва бедного, когда он унывает и изливает пред Господом
моление свое.*

2. Әй Ходай, догамны тыңла, һәм үкерүем Сиңа җитсен иде. 3. Йөзеңне миннән борма: мин кайгырган көнне миңа колагың сал, мин инәлеп дәшкән көнне мине тиз ишет. 4. Чөнки көннәрем төтендәй үттеләр, һәм сөякләрем коры утын кебек киптеләр. 5. Үлән кебек киселдем, һәм йөрәгем корыды, икмәк ашавым да исемнән китте. 6. Сулкылдап торганлыгымнан сөягем итемә ябышты. 7. Чүлдәге кошка охшаштым, җимерелгән өйгә кереп тора торган ябалак кебек булдым. 8. Йокламадым, өй түбәсендә бер башы утырган кош шикелле булдым. 9. Көн саен дошманнарым мине хурладылар, һәм элек мине мактаучылар соңыннан каргадылар. 10. Икмәк урнына көл ашадым һәм эчемлегемне яшь белән катыштырдым. 11. Болар ачуыңнан һәм ярсуыңнан булды, мине күтәреп бәрдең шул. 12. Гомерем күлөгә кебек авышты, һәм үлән кебек корып беттем. 13. Син исә Ходай мәңге торасың, һәм Сине искә алулык тумыштан тумышка. 14. Син торып Сионны кызгана күр, чөнки аны кызганырга вакыт инде, чөнки вакыт җиткән инде. 15. Чөнки бәндәләрең Сионның ташларын да яратканнар һәм туфрагын да кызганышалар. 16. Ходай исеменнән халыклар һәм Аның олылыгыңнан җир патшалары барысы да куркышырлар. 17. Чөнки Ходай Сионны торгызыр һәм олылыгы белән күренер. 18. Юашларның догасына күз салган һәм инәлүләрен ким күрмәгән. 19. Бу эш киләсе тумышка язылып калсын, һәм буласы халыклар Ходайны мактарлар. 20. Чөнки Ходай югарыгы олы урныннан иелеп караган, күктән җиргә күз салган, 21. Богаудагыларның кайгыруын ишетер өчен, үтерелгәннәрнең улларын чишеп җибәрер өчен, 22. Сионда Ходай исемен һәм Иерусалимда Аның данын белдерсеннәр дип. 23. Ул чакта халыклар һәм патшалар Ходайга табынырга бергә җыелырлар. 24. Ул мине куәтләндереп торган чакта Аңа әйттем: Гомеремнең кайчан бетәрен миңа белдер. 25. Гомеремнең яртысында мине ала күрмә, Син Үзең тумыштан тумышка торасың. 26. Баштан ук Син Ходай җирне коргансың һәм күкләр дә Синең кулларыңның эшләре. 27. Алар бетәрләр, әмма Син шул көе торасың, һәм бар да киём шикелле тузарлар, аларны киём кебек төрерсең, һәм үзгәрерләр. 28. Әмма Син гел шул көе торасың, һәм гомерең бетмәс. 29. Бәндәләреңнең уллары торырлар, һәм нәселләре гомергә төзек торырлар.

Йөз икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давиду.

1. Әй жаным, Ходайны данла, һәм күңелем, Аның изге исемен олыла!
2. Әй жаным, Ходайны данла һәм сиңа кылган бар игелекләрен онытма: 3. Ул сиңа булган гөнаһларыңны кичерә, бар авыруларыңны савыктыра, 4. Бетүдән сине коткара, игелеге һәм рәхиме белән сине ябып тора, 5. Теләгеңне игелек белән булдыра, яшь куәтең бөркетнеке кебек яңарыр. 6. Ходай золымлык күрүчеләрнең барысына да рәхимне һәм гаделлекне кыла. 7. Үз юлларын Мусага күрсәткән, Исраил улларына Үз иркен белдергән. 8. Ходай юмарт һәм рәхимле, озак түзүчән һәм күп рәхимле. 9. Ачуын һаман тотмас һәм хәтерен гомергә калдырмас. 10. Канунсызлыкларыбызга карап безгә кылмады, һәм гөнаһларыбызга карап безгә кайтармады. 11. Жирдән күк ни хәтле ерак, шул хәтле Ходай Үзеннән куркучыларга рәхимен күрсәтте. 12. Кояш баешыннан кояш чыгышы ни чаклы ерак, шул чаклы канусызлыкларыбызны бездән ерак итте. 13. Ата үз улларын кызганган кебек, Ходай Үзеннән куркучыларны кызганды. 14. Чөнки Ул безнең нидән булганыбызны беләдер, туфрак икәнәбезне онытмый. 15. Кеше үләнгә охшаулы: кырдагы чәчәк тиз чәчәк атып бетергән кебек, аның гомер көннәре (тиз) үтәләр. 16. Рухы чыкты икән, ул тормас, торган урнын да танымас. 17. Ходайның рәхиме исә Үзеннән куркучыларга гомердән гомергә бетми тора. 18. Дөрөслеге дә Аның васыятен саклап, боерыкларын кылуны истә тотучыларның улларының улларында тора. 19. Ходай Үз тәхетен күк өстенә корган, һәм патшалыгы бар нәрсәне дә тотып тора. 20. Әй нык көчле фәрештәләр, Ходай сүзен тыңлап кылучылар, барыгыз да Ходайны данлагыз. 21. Әй Ходайның бар чирүләре, Аның хезмәтен итүчеләре, иркен кылучылары, Ходайны данлагыз. 22. Әй Ходай булдырган нәрсәләр, Ходай кодрәтендәге һәрбер жирдә, барыгыз да Аны данлагыз. Әй жаным, Ходайны данла.

Йөз өченче псалом (мәдхия).

Псалом Давида о бытии мира.

1. Әй жаным, Ходайны данла! Әй Ходай Аллам! Син бик олы, данга һәм ямьлелеккә киенгәнсең. 2. Син, киём кебек, өстеңә яктыны киеп торасың, күкне чатыр кебек корып торасың. 3. Югарыгы урыннарыңны су белән ябып торасың, болытларны Үзеңә арба кебек итәсең, жил канатлары белән очып йөрисең. 4. Фәрештәләреңне рух кебек итеп һәм хезмәт итүчеләрне ялкын ут кебек итеп йөртәсең. 5.

Жирне нигезләренә беркеткәнсең: ул гомердән гомергә авышмас. 6. Төпсез сулар аны киём кебек чолгап торалар, таулар өстендә дә сулар тора. 7. Син кисәткәнлектән агып китәрләр, күкрәгән тавышыңнан куркышырлар. 8. Таудай күтәрелеп, үзәндәй (тирән) төшөп китсәләр дә, үзләренә дип Син куйган урында калалар. 9. Аларга чик куйгансың, шуннан чыкмый торалар һәм кайтып жир өстен басмыйлар. 10. Елгалардан чишмәләр агызасың, таулар арасыннан сулар ага. 11. Кыр киекләрен барысын да эчерәләр, кыр ишәкләре эчеп сусаганнарын бетерәләр. 12. Сулар янында һава кошлары оялап торалар, ташлар арасыннан сайраганнары ишетелә. 13. Югарыгы урыннарыңнан (су яудырып) тауларга эчерәсең: үстергән жимешләрең белән жирдәгеләр туеналар. 14. Туарларга үләннәр һәм кешеләргә ашамлыкка жирдә ашлыклар үстерәсең. 15. Шәраб да кешенең күңелен сөендерә, май аның йөзен ялтырата. Икмәк тә йөрәген ныкландыра. 16. Кырдагы агачлар, Син утырткан Ливан тауның эрбет агачлары яшьнәп үсәләр, 17. Алар өстендә кошлар оялай, барысыннан да югары челән оялап тора. 18. Биек тауларда боланнар, ташлар арасында куяннар сыенып торалар. 19. Вакытларны белергә айна булдыргансың, кояш үзе байый торган урнын беләдер. 20. Караңгыны жибәрәсең, шуннан төн була, төнлә урмандагы бар киекләр чыгып йөриләр. 21. Яшь арысланнар акырышып жим эзлиләр һәм Алладан ашарларына сорыйлар. 22. Кояш чыккач, алар жыелышып, үз өннәренә кайтып яталар. 23. Аннары кеше үз эшенә чыгып, кичкә чаклы эшләп йөри. 24. Әй Ходай, эшләрең ни хәтле олы! Барын да бик белеп булдыргансың. Булдырганнарың белән жир өсте тулган. 25. Менә олы һәм киң диңгез, анда шуышып йөри торган исәпсез күп жәнлекләр, олы белән кече жәнлекләр бар. 26. Анда зур көймәләр йөзәләр, Син булдырган зур елан уйнаклап йөри. 27. Барысы да вакытлы вакытында ашамлык бирерсең дип, Синнән көтеп торалар. 28. Аларга бирсәң, жыеп алырлар, кулыңны ачсаң, барысы да игелеккә туенырлар. 29. Йөзеңне борсаң, йөдәшерләр: рухларын чыгарсаң, юкка чыгып, үз туйфракларына кайтырлар. 30. Рухыңны жибәрсең, тагы терелерләр, һәм жирнең йөзен яңартырсың. 31. Ходайның даны гомергә торсын! Ходай Үз эшләренә сөенсен! 32. Жиргә күзен салса, жирне тетрәтә, тауларга тиенсә, алар төтенләнәләр. 33. Гомеремдә Ходайны данлап торырмын, үзем торган тиңенте Алламны олылармын. 34. Бу сөйләвем Аңа татлы тисен, әмма мин Ходайга куанырмын. 35. Гөнаһлылар жир өстендә бетсеннәр иде, һәм канунсызлык кылучылар һич тә бул-масыннар иде. Әй жаным, Ходайны данла!

Йөз дүртенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны сөйләп данлагыз һәм Аның исеменә сыеныгыз, халыклар арасында Аның эшләрен белдерегез. 2. Аны данлагыз һәм Аңа җырлагыз, Аның бар кодрәтләрен сөйләгез. 3. Аның изге исеме белән мактаныгыз, Ходайны эзләүчеләрнең күңелләре куансын. 4. Ходайны эзләгез һәм ныгыгыз, Аның йөзен һаман эзләгез. 5. Аның кылган кодрәтләрен исегезгә китерегез, Аның кодрәтләрен һәм авызыннан чыккан боерыкларын (искә алыгыз). 6. Ибраһим нәселе – Алла бәндәләре, Ягъкуб уллары – Аның сайлаганнары! 7. Ул – безнең Ходай Аллабыз, бөтен җир өстендә Аның боерыгы. 8. Үзенең мәңге вәгъдәсен, мең тумышка әйткән сүзен, 9. Ибраһимга биргән сүзен һәм Исхакка ант итеп әйткәннен исендә тот; 10. Аны Ягъкубка боерык итеп һәм Исраилга мәңгегә вәгъдә итеп куйган: 11. “Өлешегезгә аерасы Кәнгән җирен сиңа бирермен”, дигән. 12. Алар ул чагында аз икән, кечкенә генә һәм анда читтән килүче генә икән. 13. Халыктан халыкка һәм бер патшалыктан икенче кешеләргә күчеп йөргәннәр. 14. Аларны кыерсытырга берәүгә дә ирек бирмәгән һәм алар өчен патшаларга кыен тидергән: 15. “Майлаганнарыма тимәгез һәм пәйгамбәрләремә уссалык итмәгез”, дигән. 16. Җиргә ачлык җибәргән: җирдә ныкландыра торган һәрбер ашлыкны бетергән. 17. Аллардан элек бер кешене җибәргән: Йосыф коллыкка сатылган. 18. Аякларын богаулап кысканнар, 19. Сүзе килеп җиткәнче, тимердән җаны интеккән, Ходай сүзе аңа белемлек биргән. 20. Патша, җибәреп, аны чиштергән, халыклар башлыгы аны иркенгә чыгарган. 21. Аны үз өенә ия итеп куйган һәм үзенең бар малына башлык итеп куйган, 22. Аның башлыкларын һәм олыларын үз белемлегенә өйрәтсен дип. 23. Аннары Исраил Мисырга кергән, һәм Ягъкуб Хам җиренә килеп урнашкан. 24. (Алла) Үз халкын бик үрчеткән һәм аны дошманнарыннан куәтлерәк иткән. 25. Аларны Үз халкына күрәлмәучи күңелле иткән, Үз бәндәләренә каршы аларга хәйлә кордырган. 26. Үз бәндәсе Мусаны, Үзе сайлаган һарунны җибәргән. 27. Аларга Хам җирендә Үзенең билгеләрен һәм кодрәтләрен (күрсәтергә) кушкан. 28. Аның сүзләренә каршы торганнарына күрә, караңгы җибәреп, (көнне) караңгыландырган. 29. Суларын канга алмаштырган һәм балыкларын үтереп бетергән. 30. Җир өсләрендә, патшаларның пулатларында да бакалар кайнаган. 31. Ул әйткәч тә, йөдәткеч чебеннәр чыккан һәм бар тирәләренә черкиләп килгән. 32. Яңгырларын бозга алмаштырган, җирләренә көйдерә торган ут җибәргән: 33. Йөзем агачларын һәм

инжир агачларын корыткан, алар тирәсендәге һәртөрле агачны ватып бетергән. 34. Ул әйткәч тә, саранча һәм исәпсез күп кортлар килгәннәр: 35. Жирләрендәге үләнне ашап бетергәннәр, һәм басуларындагы бар жимешләрен да ашаганнар. 36. Алар жирендә элек туганнарны барын да үтергән, малларының иң яхшысын (кырылдырган). 37. Исраил нәселен алтынлы һәм көмешле итеп чыгарган, алар затында берәү дә чирләмәгән. 38. Мисырга бик куркыныч төшкән, шунлыктан ул алар чыкканга сөөнгән. 39. Аларны бөркәп барырга болыт жәйгән, һәм төнлә яктыртырга аларга ут (куйган). 40. Алар сорагач, бытбылдыктар очып килгәннәр, һәм Исраилләрен күк икмәге белән туйдырган. 41. Ташны ярылдырып су агызган, коры жирдән инешләр акканнар. 42. Чөнки Үз бәндәсе Ибраһимга әйткән изге сүзен исенә төшергән. 43. Үз халкын сөөндереп һәм сайлаганнарын күңелләндереп чыгарган. 44. Аларга ят халыктарның жирләрен биргән, һәм чит кешеләр эшләгәнгә ия булганнар, 45. Ул кушканны кылсыннар дип, һәм канунын тотсыннар дип.

Йөз бишенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны сөйләп данлагыз, чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге. 2. Ходайның кодрәтләрен кем әйтеп бетерә алыр? Аның бар данын кем ишеттерә алыр? 3. (Туры) хөкемне тотучылар һәм һәркайчан дәрәслек кылучылар бәхетле. 4. Әй Ходай, халкыңа ризалык иткән чакта, безне исеңә ал, безне килеп сакла, 5. Сайлаганнарыңның игелекле тормышларын күрсәк иде, халкың сөөнгәндә сөөнсәк иде, халкың белән бергә мактансак иде. 6. Аталарыбыз белән бергә гөнаһлы булдык, канунсызлык кылдык, дәрәслек кылдык. 7. Аталарыбыз Мисырда кодрәтләреңне аңламаганнар, күп рәхимнәреңне исләрендә тотмаганнар һәм Кызыл диңгезгә житкәндә (Сине) рәнжеткәннәр. 8. Әмма Ул Үзенең куәтен күрсәтер өчен, Үз исеме хакына аларны коткарган. 9. Кисәтеп әйтүе белән Кызыл диңгез кипкән, һәм тугайдан, коры жирдән чыгарганча, аларны чыгарган. 10. Күрәлмаучыларның кулыннан аларны саклаган, һәм дошманнар кулыннан аларны коткарган. 11. Аларны кысучыларны су баскан: берсе дә калмаган. 12. Аның сүзенә ышанып, Аны данлап жырлаганнар. 13. Алай да Аның эшләрен тиз онытканнар, Аның рөхсәтен көтмәгәннәр. 14. Чүлдә нәфесләре яратканны теләгәннәр һәм сусыз төштә Алланы сынаганнар. 15. Сораганнарын аларга биргән, жаннарын туендырган. 16. Туктаган

станнарында Мусаның, Ходай корбанчысының һарунның ачуын китергәннәр. 17. Жир ярылып Датанны йоткан һәм Абирам жыенын упкан. 18. Алар жыенында ут ялкынланган, гөнаһлыларны ялкын көйдергән. 19. Хориб (тавы) янында бозау сыны ясаганнар да, шул сынга башырганнар. 20. Алла данын үлән ашый торган бозау охшашына алыштырганнар. 21. Үзләрен Саклаучыны, Мисырда зур эшләр кылучыны онытканнар, 22. Хам жүрендә кодрәтләр, Кызыл диңгездә куркыныч эшләр кылучы Алланы (онытканнар). 23. Сайлап алган Мусасы Аның алдында кайгырып торып, аларны бетермә дип, Аның ачуын басылдырмаган булса, Ул аларны кырып бетерәсе икән. 24. һәм теләгән жүрләрән яманлаганнар, Алла сүзенә ышанмаганнар. 25. Үз чатырларында зарланганнар, Ходай авазын тыңламаганнар. 26. һәм аларга Үз кулын күтәргән, аларны чүлдә бетерим дип, 27. Халыклар арасында алар нәселенә кимчелек китереп, аларны төрле якка таратыйм, дип. 28. Багал-Пигур (дигән сынга) табынганнар, һәм жүансызларга китергән корбанны ашаганнар. 29. Үз эшләре белән Алланы рәнжеткәннәр, шуннан соң аларга бик каты үләт ябышкан. 30. Пинхәс торып, (Алланың) күңелен йомшаткан, аннары үләт басылган. 31. Аның бу эше дәрәс эшкә саналып, нәселдән нәселгә гомергә калган. 32. Су өчен зарланып Алланың ачуын китергәннәр, һәм Муса алар хакына кайгы күргән: 33. Чөнки аның жүанын рәнжеткәннәр, һәм авызыннан чыккан сүзләргә шикләнгән. 34. Ходай бетерергә кушкан халыкларны бетермәгәннәр. 35. Әмма мәжүсиләр белән кушылышып, алар эшләренә күнеккәннәр. 36. Аларның сыннарына табынганнар, һәм шул аларны харап иткән. 37. Үз улларын һәм кызларын жүенәргә корбанга китергәннәр. 38. Кәнгән сыннарына китергән улларының һәм кызларының гаепсез каннарын түккәннәр; шул кан аркылы жүрләрә үлеләнгән, 39. Эшләренән шакшыланган, һәм үз кылмышлары белән азгынлык кылганнар. 40. Ходайның Үз халкына бик каты ачуы килгән, һәм Үз өлешенән жүрәнгән. 41. Аларны дошманнар кулына тапшырган, һәм аларны күрәалмый торучылар үз кулларына алганнар. 42. Дошманнары аларны кысканнар, һәм куллары астында юашланганнар. 43. Ул аларны күп тапкыр коткаргалаган, әмма алар каршылыклары белән Аны рәнжеткәннәр һәм канунсызлыклары аларны юашландырган. 44. Алай да кайгырган чакларында Ходай аларны күргән, инәлгәннәрен ишеткән. 45. Үз вәгдәсен исенә алган, һәм күп рәхимлегә күрә аларны кызганган. 46. Аларны тоткынга алучылардан барысыннан да аларны кызгандырган. 47. Әй Ходай Аллабыз, безне сакла, һәм халыклар арасыннан безне жүй, Синең изге исемеңне данласак иде,

Синең даның белән мактансак иде. 48. Исраил Алласы Ходай гомердән гомергә данлаулы. һәм бар халыклар әйтерләр: амин, амин.

Йөз алтынчы псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны сөйләп данлагыз, чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге. 2. Ходай коткарганнар, дошманнар кулыннан Ул коткарганнар шулай әйтсеннәр; 3. Төрле яклардан: кояш чыгышыннан һәм кояш баешыннан, төн ягыннан һәм диңгез ягыннан жыйганнары да (шулай әйтсеннәр). 4. Сусыз чүлдә адашып йөргәннәр, кеше тора торган калага юл тапмаганнар. 5. Ачыгып һәм сусап (йөргәннәр), эчләрендә жаннары нечкәргән. 6. Алай да кайгырган чакларында Ходайга инәлгәннәр, һәм Ул аларны бәләләреннән коткарган. 7. Кеше тора торган калага керсеннәр дип, аларны туры юлдан алып барган. 8. Ходайның рәхимнәрен Аның алдында сөйләсеннәр, һәм кодрәтләрен адәм уллары алдында (әйтсеннәр)! 9. Чөнки Ул ябыккан жанны туйдырган һәм ачыккан жанны игелеккә тулыландырган. 10. Караңгыда һәм үлем күлэгәсендә утырып торганнар, ярлылыкка һәм тимергә богауланганып торганнар. 11. Чөнки Алла сүзләренә каршы килгәннәр һәм Югарыдагының киңәшен тыңламаганнар. 12. Эш эшләп күңелләре юашланган һәм хәлсезләнгәннәр, булышучы да булмаган. 13. Алай да кайгырган чакларында Ходайга инәлгәннәр, һәм Ул аларны бәләләреннән коткарган. 14. Аларны караңгыдан һәм үлем күлэгәсеннән чыгарган, богауларын да өзгән. 15. Ходайның рәхимнәрен Аның алдында сөйләсеннәр, һәм кодрәтләрен адәм уллары алдында (әйтсеннәр)! 16. Чөнки Ул бакыр капкаларны ваткан һәм тимер бикләвечләренә сындырган. 17. Канунсыз юлларыннан аларны чыгарган, канунсызлыклары өчен кимсетелгәннәр шул. 18. Һәрбер ашамлыктан жаннары жирәнгән, һәм үлем капкасына якынлашканнар. 19. Алай да кайгырган чакларында Ходайга инәлгәннәр, һәм Ул аларны бәләләреннән коткарган. 20. Үз сүзен жибәреп, аларны савыктырган, һәм харап булудан аларны коткарган. 21. Ходайның рәхимнәрен Аның алдында сөйләсеннәр, һәм кодрәтләрен адәм уллары алдында (әйтсеннәр)! 22. Аңа данлау корбаны китерсеннәр һәм Аның эшләрен сөенеп сөйләсеннәр. 23. Көймәләр белән диңгездә баручылар, зур сулар өстендә эшләр эшләүчеләр, 24. Ходайның эшләрен һәм Аның кодрәтләрен тугайда күргәннәр. 25. Ул әйтү белән каты давил чыккан, һәм диңгез

дулкыннары күтәрелгәннәр. 26. Күккә чаклы күтәрелеп, төпсез
жиргә чаклы төшәләр, жаннары кыен күреп алжыган. 27.
Каушаганнар, исерек кеше кебек болганышканнар, һәм бар
белемлекләре юкка чыккан. 28. Алай да кайгырган чакларында
Ходайга инәлгәннәр, һәм Ул аларны бәләләрәннән чыгарган. 29.
Давылга кисәткәч тә, давил тынычланган, дулкыннары да
басылганнар. 30. Дулкыннар басылганга сөенешкәннәр, һәм теләгән
төшләренә аларны житкергән. 31. Ходайның рәхимнәрен Аның
алдында сөйләсеннәр, һәм кодрәтләрен адәм уллары алдында
(әйтсеннәр)! 32. Халыклар жыенында Аны күтәрсеннәр, һәм халык
башлыклары жыенында Аны мактасыннар. 33. Инешләренә чүлгә
алмаштырган һәм сулы чишмәләренә киптергән. 34. Жимеш китерә
торган жирне, анда торучыларның усаллыклары өчен, тоз жиргә
алмаштырган. 35. Чүлдә сулы күлләр чыгарган һәм сусыз жирне су
чыгара торган иткән. 36. Ачыкканнарны шунда урнаштырган, һәм
күп кешеле калалар корганнар, 37. Басуларга ашлык чәчкәннәр һәм
йөзем агачлары утыртканнар, ашлык һәм жимеш үстергәннәр. 38.
Аларны бәхилләгән, һәм бик күбәйгәннәр, туарларын да
киметмәгән. 39. Соңыннан кимегәннәр, яманлык һәм кайгы, кыен дә
күреп интеккәннәр. 40. Башлыкларына кимчелек китергән, һәм үтә
алмаслык, юлсыз жирдә адашып йөрергә аларны калдырган. 41.
Әмма ярлыга ярлылыгында булышкан, һәм Үз сарыкларыдай аны
тынычландырган. 42. Гаделләр моны күреп сөенерләр, әмма һәрбер
канунсызлык авызын ябар. 43. Белемле кеше моны тотар, һәм
Ходайның рәхимнәрен аңларлар.

Йөз жиденче псалом (мәдхия).

1 Песнь, псалом Давиду.

2. Күңелем әзер, әй Алла, күңелем әзер: олылыгымда данлармын да,
жырлармын да. 3. Әй даным, тор, псалтырь белән гөслә торыгыз,
иртүк торымын. 4. Халыклар арасында Сине данлап сөйләрмен, әй
Ходай, кавемнәр арасында Сиңа жырлармын. 5. Чөнки рәхимең
күкләрдән дә югары һәм чынлыгың болытларга чаклы ук. 6.
Күкләргә күтәрел, әй Алла, һәм даның белән бөтен жир тулы. 7.
Сөеклеләрең котылыр өчен, уң кулың белән сакла һәм ишет мине. 8.
Алла Үзенең изге урнында әйткән: “Күтәрелеп Сихемны бүләрмен
һәм йортлары торган үзәнне үлчәрмен. 9. Галаад та Минекә,
Менашше дә Минекә, һәм Эфраим – Мин куйган башлык, Йәһүдә –
Мин куйган патша. 10. Моаб – юына торган савытым, Эдомны итегем
белән таптармын. Ят нәселләр Миңа буйсындылар”, дигән. 11. Нык

калага мине кем кертер? Я Эдомга чаклы мине кем алып барыр? 12. Әй безне борып жибәргән Алла, чирүләребез белән чыкмас булган Алла, Син кертми кем кертсен? 13. Кайгыбызда безгә булыш, кеше булышуы юк нәрсә шул. 14. Алла белән куәтебезне күрсәтербез, һәм Ул дошманнарыбызны юкка чыгарыр.

Йөз сигезенче псалом (мәдхия).

В конец. Псалом Давида.

1. Әй Алла, данлавыма аң салмый калма! 2. Чөнки гөнаһлының авызы һәм юмачының авызы миңа ачылдылар, минем өстән телләре белән юмалап сөйләштеләр; 3. Мине күрәалмаганлыкны белгертә торган сүзләр әйтеп, мине чорнап тордылар, һәм гаепсез көе миңа тотындылар: 4. Мине сөю урнына өстемнән ялганладылар, әмма мин дога кылдым. 5. Яхшылык өчен миңа яманлык кайтардылар, сөюем өчен мине күрәалмадылар. 6. Гөнаһлыны аңа баш итеп куй, һәм шайтан аның уң ягында торсын. 7. Аңа хөкем иткәндә гаепләнеп чыксын, һәм догасы гөнаһка саналсын. 8. Гомер көннәре аз булсын, һәм дәрәжәсен бүтән алсын. 9. Уллары үги калсыннар, һәм хатыны тол калсын. 10. Уллары жирдән жиргә йөрөп, соранып йөрсеннәр, йортларыннан куылып чыгарылсыннар. 11. Аласы бар кеше бар нәрсәсен алып бетерсен, һәм тырышып тапканны ятлар таласыннар. 12. Аны яклаучы булмасын, һәм үгиләренә юмартлык кылуы булмасын. 13. Балалары харап булсыннар, исеме бер буында юкка чыксын. 14. Аталарының канунсызлыгы Ходай алдында искә алынсын, һәм анасының гөнаһы әрчелмәсен. 15. Гөнаһлары һаман Ходайның күз алдында булсыннар, һәм үзләрен искә алулык жир өстеннән югалсын. 16. Чөнки рәхим кылуны исендә тотмады, ярлы һәм мескен кешене куды, күңеле кайгылыны үтерергә йөрде. 17. Каргышны сөйде, аңа каргыш тияр дә, бәхиллекне теләмәде, бәхиллек тә аннан китәр. 18. Каргышны киёмдәй өстенә киде, аның эченә су кебек керде, һәм сөякләренә май кебек (сеңде). 19. Каргыш аңа киенә торган киеме кебек булсын, һәм биленә һаман бәйли торган эзәре кебек булсын. 20. Өстемнән ялганлаучыларга һәм жаныма каршы усалны әйтүчеләргә Ходайның кайтаруы шулай булыр. 21. Әмма Син, әй Ходай, әй Ходай, миңа Үз исемең хақына кыл, чөнки рәхимең игелекле: 22. Мине коткар, чөнки мин ярлы һәм мескен, эчемдә йөрәгем дә каушады. 23. Авыша торган күлөгә кебек күчеп йөрдем, саранча кебек куылып йөрдем. 24. Ураза тотудан тезләрем талыкты, һәм май булмаганлыктан тәнем үзгәрде. 25. Мин аларга көлке булдым: мине күрөп башларын чайкадылар. 26. Әй

Ходай Аллам, миңа булыш, рәхимең хакына мине сакла. 27. Бу Синең кулыңнан булганны, һәм моны Син кылганны, әй Ходай, белсеннәр. 28. Алар каргарлар, әмма Син бәхилләрсен, миңа ябышучылар оятка калсыннар, әмма бәндәң куаныр. 29. Өстемнән ялганлаучылар хурлыкка киенсеннәр иде һәм киём белән (бөркәнгәндәй) оятларына бөркәнсеннәр иде. 30. Ходайны авызым белән кычкырып данлап сөйләрмен, һәм күп (кешеләр) арасында Аны мактармын, 31. Чөнки куучылардан жанымны коткарыр өчен, мескеннең уң ягында торды.

Йөз тугызынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Ходай минем Ходеама әйткән: “Мин дошманнарыңны аягың астына салганчы, утыр Минем уң ягыңда”, дип. 2. Ходай Сиңа Сионнан кодрәт таягын жиберер, дошманнарың арасында баш булып тор. 3. “Куәтеңне күрсәтер көнне изгеләр яктысы алдында башкарулык Синдә булыр: таң йолдызы булганчы, Мин Сине эчемнән тудырдым”. 4. Ходай ант иткән һәм үкенмәс: “Мәлик-Садыкка охшаулы Син гомергә корбанчы”. 5. Ходай Синең уң ягыңда, ачуы килгән көнне патшаларны кырып бетерде. 6. Халыкларга хөкем итәр, (жирне) үлекләр белән тутырыр, жирдә күп кешеләрнең башларын ватыр. 7. Юлда очраган чишмәдән эчәр, шуңа күрә башын күтәрер.

Йөз унынчы псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Әй Ходай, гаделләр киңәшендә һәм жыенында Сине бар күңелемнән данлап сөйләрмен. 2. Ходай эшләре олы, Аның бар теләгәннәрен күрсәтеп торалар. 3. Аның эше сөйләрлек һәм бик ямьле, дәрестеге дә гомердән гомергә тора. 4. Кодрәтләрен истә тотарлык итеп кылган. Ходай рәхимле һәм юмарт. 5. Үзеннән куркучыларга ашамлык биргән, Үз вәгъдәсен гомергә истә тотар. 6. Мәжүсиләрнең өлешен Үз халкына бирер өчен, аңа Үз эшләренең куәтен күрсәткән. 7. Аның кулларының эшләре – чынны күрсәтү һәм хөкем итү, боерыклары барысы да дәресте, 8. Гомердән гомергә нык, чынлык һәм гаделлек белән куелганнар. 9. Үз халкына котылу жибергән, Үз вәгъдәсен гомергә куйган. Аның исеме изге һәм бик куркыныч. 10. Белемлекнең башы Ходайдан курку, шулай кылучыларның барысының да акыллары дәресте. Аның даны гомердән гомергә тора.

Йөз унберенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа. Псалом.

1. Ходайдан куркучы кеше бәхетле, Аның боерыкларын бик яратыр. 2. Нәселе жирдә куәтле булыр, гаделләрнең заты игелек табар. 3. Йортында дан белән байлык, һәм дәреслеге гомердән гомергә тора. 4. Гаделләргә караңгыда якты яктыра: (Ходай) рәхимле, һәм юмарт, һәм гадел. 5. Яхшы кеше юмартлык белән бирә, хөкемдә сүзләрен нык әйтер, шунлыктан гомергә какшмас. 6. Гадел кеше гомергә истә торыр. 7. Усал сүздән курыкмас. 8. Күңеле Ходайга өметләнәргә әзер, күңеле нык, дошманнарын күргәндә курыкмас. 9. (Малын) ярлыларга өләшеп тараткан: дәреслеге гомердән гомергә тора, куәте данланып күтәрелер. 10. Гөнаһлы моны күреп газапланыр, тешләрен шыкырдатыр һәм кибеп бетәр; гөнаһлының теләге юкка чыгар.

Йөз уникаенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Әй бәндәләр, Ходайны данлагыз, Ходайның исемен мактагыз. 2. Ходайның исеме әледән гомергә данланып торсын. 3. Ходайның исеме кояш чыгышыннан кояш баешына чаклы данланып тора. 4. Ходай бар халыклардан да югары, Аның даны күкләр өстендә. 5. Безнең Ходай Аллабыз кебек кем? Югарыда торып, 6. Күктә дә, жирдә дә (булып), юашларга күз сала. 7. Ярлыны жирдән күтәрә һәм мескенне чүп арасыннан күтәрелдерә, 8. Аны башлыklar белән, Үз халкының башлыклары белән утыртыр өчен. 9. Бала китерми торган хатынны балаларына сөенә торган ана итеп, өйгә урнаштыра.

Йөз унөченче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Исраил Мисырдан чыккач, Ягъкуб тумасы ят халык арасыннан чыккач, 2. Яһүдия Ходайның изгелеге булган, Исраил Аның өлеше булган. 3. Диңгез күреп, агып киткән, Үрдүн кире кайткан. 4. Таулар, тәкәләр кебек, һәм түбә жирләр, бәрәннәр кебек, сикерешкәннәр. 5. Әй диңгез, сиңа ни булды, ник агып киттең? һәм сиңа Үрдүн, ни булды, ник кире кайттың? 6. Әй таулар, ник тәкәләр кебек сикерештегез? һәм түбә жирләр, ник бәрәннәр кебек (сикерештегез)? 7. Ходай йөзеннән, Ягъкуб Алласының йөзеннән жир тетрәгән. 8. Ул ташны сулы күлгә алмаштырган, һәм таш тауны чишмәләргә (әйләндергән). 9. Безнең өчен түгел, әй Ходай, безнең

өчен түгел, әмма рәхимең хақына һәм чынлыгың хақына Үз исемен данлат. 10. Мәжүсиләр: “Аларның Алласы кая?” дип, һич берчакта да әйтмәсеннәр иде. 11. Безнең Алла күктә дә, җирдә дә, теләгәннен барын да булдырган. 12. Мәжүсиләрнең сыннары – көмеш белән алтын, кеше кулларының эшләре: 13. Авызлары булса да, сөйләшә алмыйлар; күзләре булса да, күрә алмыйлар; 14. Колаклары булса да, ишетә алмыйлар; танаулары булса да, ис тоймыйлар; 15. Куллары булса да, кармалый алмыйлар; аяклары булса да, йөри алмыйлар; тамаклары булса да, аваз чыгара алмыйлар. 16. Аларны ясаучылар да, аларга өмет тотучылар барысы да алар кебек булсыннар. 17. Исраил тумасы Ходайга өмет тоткан; Ул – аларның булышучысы һәм яклаучысы. 18. һарун тумасы Ходайга өмет тоткан; Ул – аларның булышучысы һәм яклаучысы. 19. Ходайдан куркучылар Ходайга өмет тотканнар; Ул – аларның булышучысы һәм яклаучысы. 20. Ходай безне исенә алып, безне бәхилләде: Исраил тумасын бәхилләде, һарун тумасын бәхилләде, 21. Ходайдан куркучыларның кечеләрен дә, олыларын да бәхилләде. 22. Ходай сезгә дә, сезгә дә, сезнең улларыгызга да (бәхиллеген) арттырсын. 23. Күкне дә, җирне дә булдырган Ходай сезне бәхилләгән. 24. Югарыгы күк Ходайныкы, әмма җирне Ул адәм улларына биргән. 25. Сине үлеклә, әй Ходай, тәмугка төшерелә торганнар данламаслар, 26. Әмма без, тереләр, Ходайны әледән гомергә данларбыз.

Йөз ундүртенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходай инәлүемнең авазын ишеткәнгә сөендем. 2. Миңа колагын салганга күрә, бар көннәремдә дә (Аңа) сыенырмын. 3. Үлем чирләре мине чорнап алдылар, тәмуг газәпләре мине очраттылар, хәсрәт һәм газәп күрәп, Ходай исеменә сыендым: 4. Әй Ходай, җанымны коткар, дидем. Ходай рәхимле һәм гадел, һәм Аллабыз ярлыкый. 5. Балаларны саклаучы Ходай: мин кимгә калгач, мине коткарды. 6. Әй җаным, кабат тынычлан, чөнки Ходай сиңа игелек кылды. 7. Җанымны әжәлдән, күзләремне яшь агуздан һәм аякларымны таюдан саклады. 8. Тереләр җирендә Ходайга яраулыны кылырмын.

Йөз унбишенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Мин бик кимгә калдым дип, әйткәндә дә, ышанып тордым. 2. Акылым китеп торганда: һәрбер кеше буш нәрсә, дидем. 3. Миңа кылган бар яхшылыклары өчен Ходайга ни кайтарыым? 4.

Котылдыра торган савыт алырмын да, Ходай исеменә сыенырмын. 5. Вәгъдә иткәннәремне бар халкы алдында Ходайга китерермен. 6. Ходайга яраучыларның үлүе Ходай алдында кадерле. 7. Әй Ходай, мин Синең бәндәң, Синең бәндәң һәм Синең бәндәңнең улы; богауларымны Син өздең. 8. Сиңа данлау корбанын китерермен дә, Синең исеменә сыенырмын. 9. Вәгъдә иткәннәремне бар халкы алдында Ходайга китерермен, 10. Ходай өенең ишегалдында, әй Иерусалим, синең уртаңда.

Йөз уналтынчы псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Әй халыклар, барыгыз да Ходайны данлагыз, әй кешеләр, барыгыз да Аны мактагыз, 2. Чөнки Аның рәхиме безгә беркетелгән һәм Ходайның чынлыгы гомергә тора.

Йөз унҗиденче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны сөйләп данлагыз, чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге. 2. Израил тумасы әйтсен: чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге, дип. 3. Һарун тумасы әйтсен: чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге, дип. 4. Ходайдан куркучылар барысы да әйтсеннәр: чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге, дип. 5. Кысанлыкта торып Ходайга дәштем, һәм Ул мине ишетеп иркенгә (чыгарды). 6. Миңа булышучы Ходай, шуңа күрә курыкмам: кеше миңа ни кылыр? 7. Миңа булышучы Ходай, шуңа күрә дошманнарыма (курыкмый) карармын. 8. Ходайга ышанып тору кешегә ышанып торудан яхшырак. 9. Ходайга өмет тоту башлыкларга өмет тотудан яхшырак. 10. Бар халыклар мине чорнап алдылар, тик Ходай исеме белән аларга каршы тордым. 11. Мине әйләнеп чолгап алдылар, тик Ходай исеме белән аларга каршы тордым. 12. Кортлар кәрәзне сарып алган кебек, мине чорнап алдылар, һәм күгән янгандай, тиз кыздылар, тик Ходай исеме белән аларга каршы тордым. 13. Төртеп җибәрделәр, тилпенеп егыла яздым, тик мине Ходай тотып алды. 14. Мине ныклаучы һәм мине җырлатучы – Ходай, мине коткаручы Ул булды. 15. Гаделләр йортында котылганга сөөнү авазы: Ходайның уң кулы кодрәт кылган. 16. Ходайның уң кулы мине күтәрелдерде, Ходайның уң кулы кодрәт кылган. 17. Үлмәмен, әмма тере торырмын, һәм Ходай эшләрен сөйләрмен. 18. Ходай миңа каты кыен тидерде, алай

да мине үлемгә бирмәде. 19. Дөрөслөк капкасын миңа ачыгыз, аннан кереп, Ходайны сөйләп данлармын. 20. Бу – Ходай капкасы, гаделләр шуннан керерләр. 21. Сине сөйләп данлармын, чөнки Син мине ишеттең һәм мине коткаручы булдың. 22. Өй салучылар яраусыз күрөп ташлаган таш почмак астына нигез булган: 23. Ходайдан булган бу һәм күз алдыбызда искитәрлек. 24. Бу көн Ходай булдырган көн, шушы көнне сөенешеп куанышык. 25. Әй Ходай, сакласана! Әй Ходай, өлгертсәнә! 26. Ходай исеменә килүче данлаулы! Ходай өеннән сезгә игелек теләдек. 27. Ходай – Алла, һәм безгә күренгән. Корбан урнының почмакларыннан жыелып, тыгызланып торып бәйрәм итегез. 28. Син – минем Аллам, һәм Сине сөйләп данлармын. Син – минем Аллам, һәм Сине күтәрермен. Сине сөйләп данлармын, чөнки Син мине ишеттең һәм мине коткаручы булдың. 29. Ходайны сөйләп данлагыз, чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме мәңге.

Йөз унсигезенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Юлы шиксезләр, Ходай кануныннан йөрүчеләр бәхетле. 2. Аның таныткычларына өйрәнүчеләр бәхетле, бар күңелләре белән Аны эзләрләр. 3. Канунсызлык кылмый торучылар Аның юлларыннан йөриләр шул. 4. Син боерыкларыңны нык тотарга кушкансың. 5. Их, минем юлларым төз булып, боерыкларыңны тотсам иде, 6. Аннары барча боерыкларыңа карасам да, оялмас идем. 7. Дөрөслөгегеңнең тикшерүләренә өйрәнгәч, Сине туры күңелдән сөйләп данлармын. 8. Боерыкларыңны тотармын, бөтенләй үк мине ташлама. 9. Яшь кеше үз юлын ничек итеп төзек итәр? Синең сүзләреңне тотып (төзек итәр). 10. Бар күңелемнән Сине эзләдем, боерыкларыңнан мине биздермә. 11. Сүзләреңне күңелемә салдым, Сиңа гөнаһ кылмасам иде, дип. 12. Син данлаулы, әй Ходай, боерыкларыңа мине өйрәт. 13. Авызыңның бар сүзләрен телем белән белдердем. 14. Таныткычларыңның юлыннан йөрөп, тулы байлыкка (кинәнгәндәй) кинәндем. 15. Боерыкларыңны исәпләп, юларыңны аңлармын. 16. Дөрөсләндергечләреңә өйрәнермен, сүзләреңне онытмам. 17. Бәндәңә игелек ит: мине терелт, һәм сүзләреңне тотармын. 18. Күзләремне ачылдыр, һәм кануныңдагы кодрәтләргә аңлармын. 19. Мин жирдә узгынчы гына, боерыкларыңны миннән яшермә. 20. Жаным һәрбер чакта Син кушканны теләүне сөйдө. 21. Горурларны тыйгансың, боерыгыңнан авышучылар каргаулы. 22. Хурлауны һәм кимсетүне миннән ал, чөнки таныткычларыңны эзләдем. 23.

Башлыклар утырган жирләрендә минем өстән әләкләгәннәр, әмма бәндәң дәрәсләндәргечләреңне исәпләде. 24. Чөнки таныткычларың – миңа үгет, һәм дәрәсләндәргечләрең – миңа киңәш. 25. Жәным жиргә егылды, Үз сүзең буенча мине терелт. 26. Юлларымны билгеле иттем, һәм Син мине ишеттең: боерыкларыңа мине өйрәт. 27. Боерыкларыңның юлын миңа аңлат, һәм кодрәтләреңне исәпләрмен. 28. Моңайганлыктан жәным йокымсырады, сүзләрең белән мине ныгыт. 29. Дәрәссезлек юлын миннән ерак ит һәм кануның белән мине ярлыка. 30. Чын юлны теләдем һәм Син кушканны онытмадым. 31. Әй Ходай, таныткычларыңа бирендем, мине оятка калдырма. 32. Син күңелемне иркенләткәч, боерыкларыңның юлыннан житез йөрдем. 33. Әй Ходай, дәрәсләндәргечләреңнең юлын миңа канун итеп куй, һәм аны һаман эзләрмен. 34. Миңа акыл бир, һәм кануныңа өйрәнермен, аны бар күңелемнән тотармын. 35. Боерыкларыңның сукмагына мине бастыр, чөнки шуны теләдем. 36. Күңелемне таныткычларыңа авыштыр, әмма малга (бирендермә). 37. Күзләремне буш нәрсәгә караудан бор, Үз юлыңда мине терелт. 38. Сүзеңне бәндәңә Үзеңнән куркып торырга куй. 39. Исемнән китми торган хурлыгымны ал, чөнки Синең хөкемнәрең яхшы. 40. Менә боерыкларыңны теләдем, дәрәсләгең белән мине терелт. 41. Әй Ходай, рәхимең миңа килсен иде, Үз сүзең буенча мине сакла. 42. Мине хурлаучыларга жавапка сүз табармын, чөнки Синең сүзләреңә өмет тоттым. 43. Авызымнан чын сүзне бөтенләй үк алма, чөнки Синең хөкемнәреңә өмет тоттым. 44. Кануныңны һаман тотармын, гомергә һәм гомердән гомергә. 45. Боерыкларыңны очраткач, иркен йөрдем. 46. Таныткычларың турысында патшалар алдында сөйләдем, һәм оялмадым. 47. Боерыкларыңнан өйрәндем, аларны бик сөйдәм. 48. Нык сөйгән боерыкларыңны кылырга кулларымны күтәрдем, һәм дәрәсләндәргечләреңне исәпләдем. 49. Бәндәңә әйтеп, мине ышандырган сүзләреңне исеңә ал. 50. Сүзең – мине терелтеп торуы, бу – кайгылы чагымда мине юатты. 51. Горурлар кануннан чамасыз яздылар, әмма мин кануныңнан авышмадым. 52. Әй Ходай, борынгыдан була килгән хөкемнәреңне исемә төшереп, тынычландым. 53. Кануныңны ташлаучы гөнаһлы кешеләрне (күргәч), миңа көек төште. 54. Узгынчы кебек кенә торган жиремдә дәрәсләндәргечләреңне мактап жырладым. 55. Әй Ходай, төнлә Синең исемеңне исемә китереп, кануныңны тоттым. 56. Шул булды миндә, чөнки дәрәсләндәргечләреңне эзләдем. 57. Әй Ходай, Син минем өлешем, кануныңны тотармын, дидем. 58. Йөзеңә бар күңелемнән инәлдем, Үз сүзең буенча мине ярлыка. 59. Юлларыңны

исәпләдем һәм аякларымны таныткычларыңа таба юнәлттем. 60. Боерыкларыңны кылырга әзер булдым, һәм йөдәмәдем. 61. Гөнаһлылар бау белән чорнагандай, мине чорнап алдылар, алай да кануныңны онытмадым. 62. Дәрәс хөкөм иткәнең өчен Сине данларга төн уртасында торгаладым. 63. Синнән куркучыларга һәм боерыкларыңны тота торганнарга барысына да мин катыш. 64. Әй Ходай, рәхимең белән жир тулы, боерыкларыңа мине өйрәт. 65. Әй Ходай, Үз сүзең буенча бәндәңә яхшылык кылдың. 66. Игелеккә һәм үгеткә, акылга да мине өйрәт, чөнки боерыкларыңа ышандым. 67. Кимсетелүдән элек гөнаһ кылган идем, аннан болай сүзеңне тоттым. 68. Әй Ходай, Син игелекле, һәм игелегең буенча дәрәсләндергечләреңә мине өйрәт. 69. Горурларның дәрәссезлеген өстемә күбәйдә, әмма мин бар күңелемнән боерыкларыңа өйрәнермен. 70. Аларның күңеле катырган сөт кебек катыланган, әмма мин кануныңа өйрәндем. 71. Мине юашландыруың миңа яхшы булды, боерыкларыңа өйрәнер өчен булды. 72. Авызыңнан чыккан кануның миңа яхшы тиде, исәпсез күп көмештән һәм алтыннан да артыграк. 73. Кулларың мине булдырып төзегән: акыллыландыр мине, һәм боерыкларыңа өйрәнермен. 74. Сүзеңә өмет тотканымны күрәп, Синнән куркучылар куанырлар. 75. Әй Ходай, хөкөмнәрең туры икәннен аңладым, һәм мине тиешлечә кимсеттең. 76. Бәндәңә әйткән сүзең буенча, рәхимең миңа сөнечкә булсын иде. 77. Миңа юмарт бул, һәм тере торырмын, чөнки кануның миңа үгет. 78. Гаепсез көе миңа каршы канунсызлык кылганнарына күрә, горурлар оятка калсыннар иде, мин исә боерыкларыңны исәпләрмен. 79. Синнән куркучылар һәм таныткычларыңны белүчеләр миңа кушылсыннар. 80. Синең боерыкларыңдагыча күңелем шиксез булсын иде, оятка калмасам иде. 81. Коткаруыңны теләп, жаным эри, сүзләреңә өмет тоттым. 82. Мине кайчан тынычландырырсың дип әйтеп, сүзеңне көткәнлектән күзләрем бетте. 83. Суыкта каткан турсыктай булдым, алай да боерыкларыңны онытмадым. 84. Бәндәңнең торасы көннәре күпме? Минне тыгызлаучыларга кайчан хөкөм итәрсең? 85. Кануннан язучылар миңа исәп бирделәр, тик ул исәп, Ходай, Синең кануның кебек түгел. 86. Барча боерыкларың – чын, гаепсез көе мине кудылар, миңа булыш. 87. Жир өстендә аздан гына мине бетермәделәр, алай да мин боерыкларыңны ташламадым. 88. Рәхимең хакына мине терелт, һәм авызың әйткән таныткычларыңны тотармын. 89. Әй Ходай, Синең сүзең күктә гомергә тора. 90. Синең чының тумыштан тумышка (тора); жирне коргансың, һәм ул тора. 91. Көн Син куйганлыктан тора, чөнки һәрбер нәрсә Сиңа баш салып тора. 92. Әгәр дә кануның миңа үгет

булмаса, кимсетелүемдә юкка чыгар идем. 93. Боерыкларыңны гомергә онытмам, чөнки алар белән Син мине терелттең. 94. Синеке мин, мине сакла, чөнки дәресләндергечләреңне эзләдем. 95. Гөнаһлылар мине әрәм итәсе булып тордылар, әмма мин таныткычларың турысында уйладым. 96. һәрбер эшнең чиге барын күрдем, әмма Синең боерыгың чиксез киң. 97. Әй Ходай, кануныңны бик сөйдәм, көн буе миңа үгет бирә. 98. Боерыгың белән мине дошманнарымнан бигрәк остарттың, чөнки ул гомергә минеке. 99. Таныткычларың миңа үгет булганга күрә, өйрәтүчеләремнең барысыннан да күбрәк белдем. 100. Боерыкларыңны эзләгәнлектән, картлардан да күбрәк белдем. 101. Сүзләреңне тотыйм дип, аякларымны яман юлга ирек бирмәдем. 102. Син кушканнан авышмадым, чөнки Син аларны миңа канун итеп куйдың. 103. Сүзләрең тамагыма бик тәмле, авазыма балдан да татлы. 104. Боерыкларыңнан акыл алдым, шунлыктан һәртөрле ялган юлны яратмас булдым. 105. Кануның аякларыма яктырткыч һәм сукмакларыма якты. 106. Дәрес сүзләреңне тотарга дип, ант итеп, вәгъдә иттем. 107. Бик кимгә калдым, әй Ходай, Үз сүзең буенча мине терелт. 108. Әй Ходай, авызымның иректән әйткән (сүзләренә) ризалык ит һәм кушканыңа мине өйрәт. 109. Жаным һаман Синең кулыңда, һәм кануныңны онытмадым. 110. Гөнаһлылар миңа ау кордылар, алай да мин боерыкларыңнан авышмадым. 111. Таныткычларыңны гомеремә үземнеке иттем, чөнки күңелемнең сөенече алар. 112. Кайтарыңа өметләнеп, дәресләндергечләреңне гомергә кылырга күңелемне ийдем. 113. Кануныңнан язучыларны яратмадым, әмма кануныңны нык сөйдәм. 114. Булышучым һәм яклаучым минем Син, сүзләреңә ышандым. 115. Яманлык итүчеләр, миннән китегез һәм Алламның боерыкларына өйрәнермен. 116. Үз сүзең буенча мине якла, һәм тере торырман, өмет тоткан көе мине оятка калдырма. 117. Миңа булыш, һәм котылырман, дәресләндергечләреңә дә һаман өйрәнермен. 118. Боерыкларыңнан бизүчеләрне барысын да кимсеттең, чөнки уйлары дәрес түгел. 119. Жирдәге гөнаһлыларны, (кануннан) язучыларны барысын да (күңелем белән) карап чыктым, шунлыктан таныткычларыңны нык сөйдәм. 120. Тәнемне Үзеңнән куркындырып тот, хөкемнәреңнән курыктым шул. 121. Дәреслек белән хөкем иттем, рәнжетүчеләремә мине тапшырма. 122. Горурлар мине әләкләмәсеннәр дип, бәндәңне югары игелеккә ал. 123. Коткаруыңны һәм дәрес сүзеңне көткәнлектән күзләрем бетте. 124. Бәндәңә рәхимең буенча кыл һәм боерыкларыңа мине өйрәт. 125. Мин Синең бәндәң: миңа аң бир, һәм таныткычларыңны белермен. 126. Ходайга кылырга вакыт инде:

кануныңны боздылар шул. 127. Эмма мин боерыкларыңны топаздан да, алтыннан да бигрәк сөйдем. 128. Шул сәбәпле барча боерыкларыңа борылдым, һәртөрле дәрессезлек юлын яратмадым. 129. Таныткычларың искиткеч, шунлыктан жаным аларга өйрәнде. 130. Сүзләреңнең күренүе балаларны яктыртып акыллыландыра. 131. Авызымны ачып, Рухыңны эчемә алдым, чөнки боерыкларыңны теләдем. 132. Исемеңне сөйгәннәргә кылган кебек, миңа күз салып, мине дә ярлыка. 133. Аякларымны Үз сүзең буенча йөргез, һәм һичбер канунсызлык мине биләп алмасын иде. 134. Кеше әләгеннән мине коткар, һәм боерыкларыңны тотармын. 135. Йөзеңне бәндәңә яктырылдыр һәм боерыкларыңа мине өйрәт. 136. Кануныңны кыла алмаганымга күрә елый-елый күзләрем, чишмә кебек, яшь агыздылар. 137. Әй Ходай, Син туры, хөкемнәрең дә туры. 138. Таныткычларыңда гел дәресе генә, тик чынны гына күрсәткәнсең. 139. Сиңа биренгәнлегем буенча, дошманнарым сүзләреңне онытканга (ачуым килеп) корыдым. 140. Сүзең бик таза, һәм бәндәң аны яратты. 141. Мин әле яшь кенә һәм юаш, алай да боерыкларыңны онытмадым. 142. Дәреслегең гомергә дәрес, һәм кануың да чын. 143. Кайгылар һәм мохтажлыктар мине очраттылар, тик боерыкларың гына мине өйрәттеләр. 144. Таныткычларың – гомергә торасы дәреслек: мине акыллыландыр һәм тере торымын. 145. Бар күңелемнән инәлеп дәштем: әй Ходай, мине ишет, дәресләндергечләреңне эзләргән. 146. Сиңа дәштем: мине сакла һәм таныткычларыңны тотармын. 147. Вақытсыз чакта алдан торып инәлдем, сүзләреңә өмет тоттым. 148. Сүзләреңә өйрәним дип, күзләремне таң атканчы алдан ачтым. 149. Әй Ходай, рәхимең буенча авазымны ишет, Үзең теләгәнчә мине терелт. 150. Мине куучылар канунсызлыкка якынлаштылар, эмма кануыңнан ерак киттеләр. 151. Әй Ходай, Син якин, һәм юлларың барысы да чын. 152. Таныткычларыңны гомергә куйганыңны элгәргән үк шул таныткычларыңнан белдем. 153. Юашлыгымны күреп, мине коткар, чөнки кануыңны онытмадым. 154. Эшемне тикшереп мине коткар, Үз сүзең буенча мине терелт. 155. Котылу гәнаһлылардан ерак тора, чөнки дәресләндергечләреңне эзләмәделәр. 156. Юмартлыгың күп, әй Ходай, Үзең теләгәнчә мине терелт. 157. Мине куучылар һәм кысучылар күп, алай да таныткычларыңнан авышмадым. 158. Аңсызларның сүзләреңне тотмаганны күреп, корып беттем. 159. Боерыкларыңны сөйгәнәмне күр, әй Ходай, рәхимең буенча мине терелт. 160. Сүзләреңнең башы чын, һәм дәреслегеңнең хөкемнәре мәңгә. 161. Башлыктар мине гаепсез көе кудылар, тик күңелем сүзләреңнән генә курыкты. 162. Күп табыш тапканга сөенгәндәй,

сүзләреңә сөенермен. 163. Дөрессезлекне яратмадым һәм аннан
жирәндем, әмма кануныңны бик сөйдөм. 164. Дөрөс хөкөмнәрең
өчөн Сине көнөндә жиде тапкыр мактадым. 165. Кануныңны
сөйгәннәргә тынычлык күп, һәм алар алданмыйлар. 166.
Коткаруыңны көттөм, әй Ходай, һәм боерыкларыңны бик сөйдөм.
167. Жаным таныткычларыңны саклады, һәм аларны бик сөйдөм. 168.
Боерыкларыңны һәм таныткычларыңны тоттым, чөнки бар
йөрөшләрем, әй Ходай, Синең алдыңда. 169. Инәлүем Синең алдыңа
житсен иде: әй Ходай, Үз сүзең белән мине акыллыландыр. 170.
Үтенүем Синең алдыңа житсен иде: әй Ходай, Үз сүзең буенча мине
коткар. 171. Мине боерыкларыңа өйрәтсәң, авызым жырулар
чыгарыр. 172. Теләм Синең сүзләреңне сөйләр, чөнки боерыкларың
барысы да дөрөс. 173. Кулың мине сакласын иде, чөнки
боерыкларыңны теләдем. 174. Коткаруыңны бик теләдем, әй Ходай,
һәм кануның миңа үгет. 175. Жаным тере торып, Сине мактар, һәм
хөкөмнәрең миңа булышырлар. 176. Адашып калган сарыктай
адаштым, бәндәңне эзләп тап, чөнки боерыкларыңны онытмадым.

Йөз унтугызынчы псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Кайгырган чагымда, Ходайга инәлеп дәштем, һәм Ул мине ишетте.
2. Әй Ходай, жанымны ялганчы авыздан һәм юмачы телдән коткар.
3. Юмачы телең өчөн сиңа ни бирелер, я сиңа ни өстәлер? 4.
Куәтленең очлаган уклары, яндырып бетерә торган күмерләре
(өстәлер). 5. Читен миңа, чөнки торуым ят жирдә озакка китте,
Кидар чатырларыңда урнаштым. 6. Жаным ят жирдә күп торды,
татулыкны яратмаганнар белән тату тордым. 7. Аларга татулыкны
сөйләгәч, гаепсез көе миңа тотындылар.

Йөз егерменче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Күзләремне тауларга таба күтәрдем, миңа булышулык шуннан
килер. 2. Миңа булышучы күкне һәм жирне булдырган Ходай. 3.
Аягыңны каушатма: сине Саклаучы йокымсырамас. 4. Менә Исраилне
Саклаучы йокламас та, йокымсырамас та. 5. Ходай сине саклар, сине
ябучы Ходай, уң ягыңда Ул. 6. Көндөз кояш сиңа зыян тидермәс, һәм
төнлә ай да (зыян тидермәс). 7. Ходай сине һәрбер яманнан саклар,
Ходай жаныңны саклар. 8. Ходай сине кергән чагыңда да, чыккан
чагыңда да саклар, әледән һәм гомергә.

Йөз егерме беренче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. “Ходай өенә барыйк” дигәч, бик сөендем. 2. Эй Иерусалим, аякларыбыз синең йортыңа барып торган кебек булды. 3. Иерусалим, бер юнәлештән йортларын тоташ торгызган кала. 4. Исраил канунынча Ходай исемен данларга дип, Ходай (халкының) тумалары шунда йөргән. 5. Чөнки анда, Давыт йортында, хөкем урыннары торган. 6. Иерусалимгә тынычлык, аны сөючеләргә уңышлык теләгез. 7. Синең (Иерусалимнең) чирүләреңдә тынычлык торсын, һәм коймаларың эчендә уңышлык булсын. 8. Туганнарым һәм яқыннарым хакына сиңа тынычлык телимен. 9. Ходай Аллабызның йорты хакына сиңа яхшылык эзләдем.

Йөз егерме икенче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Сиңа, күктә торучыга, күзләремне күтәрдем. 2. Менә ир колларның күзләре ияләренең кулларына карап торган кебек, хатын колның күзләре хатын иясенең кулына карап торган кебек, шулай безнең күзләребез дә Ходай Аллабызга, безне ярлыкасын иде дип, карап торалар. 3. Безне ярлыка, әй Ходай, безне ярлыка, чөнки бик кимчелеккә калдык. 4. Байларның хурлавына һәм горурларның кимсетүенә жаныбыз бик туйды инде.

Йөз егерме өченче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Исраил әйтсен: “Әгәр дә безнең белән Ходай булмаса, 2. Безнең белән Ходай булмаса, безгә каршы торган чагында кешеләр безне тереләй йотарлар иде; 3. Безгә аларның ачуы ярсыган чакта, безне су басар иде”, дип. 4. Жаныбыз инеш аркылы үтте, 5. Жаныбыз шаулап ага торган су аркылы үтте. 6. Безне алар тешләренә ирек бирмәгән Ходай данлаулы. 7. Жаныбыз тотучыларның авыннан кош кебек котылды: ау өзелде һәм без котылып чыктык. 8. Безгә булышулык күкне һәм жирне булдырган Ходай исеме аркылы булды.

Йөз егерме дүртенче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Ходайга өмет тотучылар Сион тавы шикелле (нык торырлар): Иерусалимда торучы гомергә кузгалмас. 2. Иерусалимны таулар

чорнап тора, һәм Ходай Үз халкын әледән дә гомергә чолгап тора. 3. Чөнки Ходай, гаделләр кулларын канунсызлыкка сузмасыннар дип, гаделләр өлешен гөнаһлылар кулы астында калдырмас. 4. Әй Ходай, туры һәм игелекле күңелләргә яхшылык ит. 5. Әмма бозыклыкка авышучыларны Ходай канунсызлык кылучылар белән бергә алып китәр. Исраилгә тынычлык булсын!

Йөз егерме бишенче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Ходай Сионның тоткындагыларын кайтарган чакта, бик сөөндөк.
2. Шул чагында авызыбыз сөөнөч белән, һәм телебез куаныч белән тулды. Шул чакта ят халыклар арасында да: “Ходай аларга зур эш кылды”, диделәр. 3. Ходай безгә бик зур эш кылды: без куаныштык.
4. Әй Ходай, төшлектән (явым яудырып), гөрләвекләр ташыткан кебек, тоткындагыларыбызны (төркем-төркем агылдырып) кайтар. 5. Елап чөчүчеләр сөөнөп урырлар. 6. (Тоткынга) китүчеләр киткәндә орлыкларын елый-елый чөттеләр, әмма (тоткыннан) кайтучылар көлтәләрен алып, сөөнөшөп кайтырлар.

Йөз егерме алтынчы псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Өйне Ходай салдырмаса, салучылар юкка гына азапланалар; каланы Ходай сакламаса, сакчының йокламый карап йөрүе дә бушка.
2. Сөз дә юкка иртүк торасыз, азап белән тапкан икмәгезне ашагач, утырган жирегездән юкка тиз үк торасыз, Ходай ул чагында сөйгән кешеләренә йокы бирә ич. 3. Менә уллар – Ходай биргән дөүлөт, ана эченнән килгән табыш. 4. Тоткыннан котылганнарның уллары көчленең кулындагы уклар шикелле. 5. Алар аркылы теләгәнән булдырасы кеше бәхетле: (кала) капкасы төбөндә дошманнары белән капма-каршы сөйләшкәндә оятлы булмаслар.

Йөз егерме жиденче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Ходайдан куркучылар, Аның юлларыннан йөрүчеләр барысы да бәхетле. 2. Кулларың эшләгәнгә кинәнерсең: син бәхетле, һәм сиңа яхшы булыр! 3. Хатының – өең әйләнәсендәге жимеш китерүчән йөзем агачы шикелле. 4. Улларың – өстәл әйләнәңдә зәйтүн агачының үрентеләре шикелле. 5. Менә Ходайдан куркучы кеше шулай бәхилләнер. 6. Ходай Сионнан сине бәхилләсен иде, һәм

торган гомереңдә Иерусалим күргән яхшылыкны күрсәң иде; 7. һәм улларыңның улларын күрсәң иде. Исраилгә тынычлык булсын.

Йөз егерме сигезенче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Исраил әйтсен: “Яшь чагымнан бирле миңа күп тапкыр тотынгаладылар; 2. Яшь чагымнан бирле миңа күп тапкыр тотынгаладылар, тик мине жиңә алмадылар”, дип. 3. Гөнаһлылар жылкәмдә эшләделәр, канунсызлык кылуларын туктатмадылар. 4. Ходай гадел, гөнаһлыларның муеннарын кисеп өзгән. 5. Сионны яратмый торучылар барысы да оятка калып, кире чигенсеннәр иде. 6. Өй түбәсендә (үскән), йолкыганчы корый торган үлән кебек булсыннар иде; 7. Аның белән уракчы учын тутырмас һәм көлтәләүче кочагын (тутырмас). 8. һәм узучылар: “Сезгә Ходайның бәхиллеге булсын, Ходай исеме белән сезне бәхиллибез” дип, әйтмәсеннәр иде.

Йөз егерме тугызынчы псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Әй Ходай, эч күңелемнән Сиңа дәштем: әй Ходай, авазымны ишет! 2. Инәлгән авазымны колакларың тыңлап торсыннар иде. 3. Канунсызлыкларын тикшерсәң, әй Ходай, әй Ходай, кем чыдап тора алыр? Тик Үзең генә тазартасың. 4. Исемең хакына Сиңа өметләндем, әй Ходай, жаным Синең сүзеңә өметләнде; жаным Ходайга ышанып торды, 5. Иртәге сәгатьтән төнгә чаклы; иртәге сәгатьтән төнгә чаклы Исраил Ходайга өмет тотсын. 6. Чөнки Ходайда рәхим һәм Аңарда күп коткарулык, һәм Ул Исраилне барча канунсызлыкларыннан коткарыр.

Йөз утызынчы псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Әй Ходай, күңелем масаймады, һәм күзләрем горур карамадылар: көчем житмәстәй искитәрлек зур эшләргә керешмәдем. 2. Юаш күңелле булмыйча, жанымны горурландырган булсам да, имезеп үстергән (баласына) анасы ничек, Син дә минем жаныма шулай бул. 3. Исраил әледән һәм гомергә Ходайга өмет тотсын.

Йөз утыз беренче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Әй Ходай, Давытны, һәм бөтен сабырлыгын исеңә ал. 2. Ул Ягъкуб Алласы Ходайга ант итеп, сүз биргән: 3. “Йортыма кермәм, ятагыма ятмам, 4. Күзләремә йокы бирмәм һәм күз кабакларымны йомылдырмам, яңакларымны тынычландырмам, 5. Ходайга урын, Ягъкуб Алласына торыр жир тапканчы”, дип. 6. Менә канун сандыгы Евфрафада торган дип ишеттек, аны урман аланында каршы алганнар. 7. Ходай йортына керербез, аяклары торган урынга башырыбыз. 8. Әй Ходай, тор, изгелегеңнең сандыгы белән бергә тынычлык йортыңа (урнаш). 9. Корбанчыларың дәрәслеккә киенерләр, һәм яраулыларың сөенерләр. 10. Үз бәндәң Давыт хакына майлаганыңның йөзен борып жибәрмә. 11. Ходай Давытка чынлык белән ант итеп әйткән һәм ант иткәнненән танмас: “Тәхетеңә (патшалыкка) синнән чыккан нәселдән утыртырмын. 12. Улларың вәгъдәмне тотсалар, һәм аларга өйрәтәсе таныткычларымны (сакласалар), аларның уллары да тәхетеңдә гомергә утырырлар”, дип. 13. Чөнки Ходай Сионны сайлап, аны Үзенә торыр урын иткән: 14. “Ул Миңа гомердән гомергә тыныч урын, шунда урнашырмын, чөнки аны теләдем. 15. Ашамлыкларын бәхилләп бәрәкәтләндерермен, ярлыларын икмәккә тукландырырмын. 16. Корбанчыларын саклармын, һәм яраулылары бик сөенерләр. 17. Анда Давытның куәтен үстерермен, майлаганыма дан әзерләп беркеттем. 18. Дошманнарын оятка каплармын, әмма аның өстендә изгелегем яшынәп торыр”, дигән.

Йөз утыз икенче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Менә, ни яхшы, я ни ямьле, әмма туганнарның бергә торуы! 2. Нарунның башыннан сакалына, киemenең кырыйларына агып жәелгән миро мае кебек, 3. Ермон тавыннан Сион таулары өстенә төшкән чык кебек. Чөнки анда Ходай бәхиллек һәм мәңгә тормыш бирмәкче булган.

Йөз утыз өченче псалом (мәдхия).

Песнь степеней.

1. Менә инде Ходайны данлагыз, әй Ходайның бар бәндәләре, Ходай өендә, Аллабыз йортының ишегалдында торучылар. 2. Төннәрен изге

уринга кулларыгызны күтәреп, Ходайны данлагыз. 3. Күкне һәм
жирне булдырган Ходай Сионнан сине бәхилләсен иде.

Йөз утыз дүртенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайның исемен мактагыз, әй бәндәләр, Ходайны мактагыз, 2.
Ходай өендә, Аллабыз йортының ишегалдында торучылар. 3.
Ходайны мактагыз, чөнки Ходай игелекле; Аның исеменә жырлагыз,
чөнки ул яхшы. 4. Чөнки Ягъкубны Ходай Үзенә сайлаган, Исраилне
Үзенеке иткән. 5. Мин Ходай олы икәнне белдем, һәм безнең
Ходеабыз аллаларның барысыннан да олы. 6. Ходай теләгәннәрен
барын да булдырган күктә дә, жирдә дә, барча төпсез урыннарда
да. 7. Жир кырыларыннан болытлар күтәрелдерә, яңгыр яуганда
яшеннәр яшнәтә, Үзенең яшерен урыннарыннан жыллар чыгара. 8.
Мисырда кешенең дә, туарларның да элек туганнарын үтереп
бетергән. 9. Әй Мисыр, синең уртаңда фиргавенгә һәм бар
колларына билгеләр һәм кодрәтләр жибәргән. 10. Күп халыкларны
кырган һәм нык патшаларны үтергән: 11. Амориләр патшасы
Сихонны, һәм Башан патшасы Огны, һәм Кәнгән жирендәге барча
патшалыкларны да. 12. Аларның жирен Үз халкы Исраилгә, үзенә
өлешкә биргән. 13. Әй Ходай, Синең исемен гомергә, һәм Сине искә
алулык тумыштан тумышка тора. 14. Чөнки Ходай Үз халкына хөкем
итәр һәм Үз бәндәләрен кызганыр. 15. Мәжүсиләрнең сыннары
көмеш белән алтын, кеше кулының эшләре: 16. Авызлары булса да,
сөйләшә алмыйлар, күзләре булса да, күрә алмыйлар. 17. Колаклары
булса да, ишетә алмыйлар, авызларында тыннары да юк. 18. Аларны
ясаучылар һәм аларга өмет тотучылар барысы да алар кебек
булсыннар. 19. Әй Исраил тумасы, Ходайны данлагыз! Әй һарун
тумасы, Ходайны данлагыз! Әй Леви тумасы, Ходайны данлагыз! 20.
Әй Ходайдан куркучылар, Ходайны данлагыз! 21. Иерусалимдә
торучы Ходай Сионда данлаулы.

Йөз утыз бишенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны сөйләп данлагыз, чөнки Ул игелекле, чөнки рәхиме
мәңге. 2. Аллаларның Алласын сөйләп данлагыз, чөнки рәхиме
мәңге. 3. Башлыкларның Ходеаен данлагыз, чөнки рәхиме мәңге. 4.

Ялгызы гына олы кодрэтләр кылучыны, чөнки рәхиме мәңге. 5. Күкләрне оста булдыручыны, чөнки рәхиме мәңге. 6. Жирне сулар өстенә беркетүчене, чөнки рәхиме мәңге. 7. Зур яктырткычларны ялгызы гына булдыручыны, чөнки рәхиме мәңге. 8. Көнне яктыртырга кояшны (булдыручыны), чөнки рәхиме мәңге. 9. Төнне яктыртырга ай белән йолдызларны (булдыручыны), чөнки рәхиме мәңге. 10. Мисырны, аның элек туганнарын да кыручыны, чөнки рәхиме мәңге. 11. һәм алар арасыннан Исраилне чыгаручыны, чөнки рәхиме мәңге. 12. Куәтле һәм кодрәтле кулы белән (чыгаручыны), чөнки рәхиме мәңге. 13. Кызыл диңгезне икегә аеручыны, чөнки рәхиме мәңге. 14. һәм аның уртасыннан Исраилне үткәзүчене, чөнки рәхиме мәңге. 15. Фиргавенне дә, аның чирүләрен дә Кызыл диңгезгә батыручыны, чөнки рәхиме мәңге. 16. Үз халкын чүлдән үткәзүчене, чөнки рәхиме мәңге. 17. Зур патшаларны кырып бетерүчене, чөнки рәхиме мәңге. 18. һәм нык патшаларны үтерүчене, чөнки рәхиме мәңге. 19. Амориләр патшасы Сихонны (үтерүчене), чөнки рәхиме мәңге. 20. һәм Башан патшасы Огны (үтерүчене), чөнки рәхиме мәңге. 21. һәм аларның жирен (Исраилгә) өлешкә бирүчене, чөнки рәхиме мәңге. 22. Үз бәндәсе Исраилгә өлешкә (бирүчене), чөнки рәхиме мәңге. 23. Без кимсетелгән чакта, Ходай безне исенә алды, чөнки рәхиме мәңге. 24. һәм безне дошманнарыбыздан коткарды, чөнки рәхиме мәңге. 25. һәрбер тәнгә ашамлык бирә Ул, чөнки рәхиме мәңге. 26. Күктәге Алланы сөйләп данлагыз, чөнки рәхиме мәңге.

Йөз утыз алтынчы псалом (мәдхия).

Давида. Иеремиею.

1. Бабыл инешләренең буенда утырып, Сионны исебезгә алган чакта елаштык. 2. Анда уеннарыбызны талларга элөп куйдык. 3. Безне тоткынга алучылар шунда бездән жыру сүзләрен сораштырдылар, һәм безне алып килүчеләр: “Сион жыруларын безгә жырлагыз” дип, жырларга (куштылар). 4. Ходай жыруын чит жирдә ничек жырларбыз? 5. Әй Иерусалим, сине онытсам, уң кулым онытылсын. 6. Сине исемә алмасам, Иерусалимне иң олы сөенечемә куймасам, телем тамагыма ябышсын. 7. Әй Ходай, Иерусалимне (жимергән) чакта: “Бетерегез аны, нигезенә чаклы бетерегез”, дигән Эдом улларын исеңә төшер. 8. Әй Бабылның мескен кызы, безгә кылганыңны сиңа кайтарасы кеше бәхетле. 9. Балаларыңны алып ташка бәрәсе кеше бәхетле.

Йөз утыз жиденче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. Аггея и Захарии.

1. Әй Ходай, бар күңелем белән Сине сөйләп данлармын, һәм фәрештәләр алдында Сине данлап җырлармын, чөнки авызымның бар сүзләрен ишеттең. 2. Синең изге өеңә башырыммын, рәхимең һәм чынлыгың өчен исемеңне данлармын, чөнки изге исемеңне барыннан да олы иттең. 3. Сиңа инәлеп дәшкән көнне мине тиз ишет: җаным турысында куәтең белән күп кайгырт. 4. Әй Ходай, җирдәге патшалар барысы да Сине данласаннар иде, чөнки авызыңның бар сүзләрен ишеттеләр, 5. һәм Ходай юлларын данлап җырласаннар иде, чөнки Ходайның даны олы. 6. Ходай югары, юашларга да күз сала, олыларны да ерактан таний. 7. Кайгы эчендә торсам да, мине терелтерсең: дошманнарымның ачуына каршы кулыңны суздың, һәм мине уң кулың саклады. 8. Ходай минем өчен кайтарыр; әй Ходай, рәхимең гомергә, кулың булдырганнарны ким күрмә.

Йөз утыз сигезенче псалом (мәдхия).

В конец. Давида. Псалом Захарии, в рассеянии.

1. Әй Ходай, Син мине сынадың, инде мине беләсең: минем кайчан утырганымны һәм кайчан торганымны да беләсең. 2. Уйларымны ерактан тоясың. 3. Сукмагымны һәм чамалавымны эзәрлекләдең, һәм минем бар юлларымны алдан күрдең. 4. Минем телемдә юмалаулык юк. 5. Менә Син Ходай, соңгыларны да, элеккегеләрне дә, барчасын беләсең. Син мине булдыргансың һәм миңа кулыңны салып торасың. 6. Синең белүеңә исем китә, ул минем көчемнән тышкары, аны аңлар хәлем юк. 7. Синең Рухыңнан кая китәрмен һәм Синең йөзеңнән кая качармын? 8. Күккә менсәм, Син анда, тәмугка төшсәм, анда да Син. 9. Канатларым булып, кояш чыгышына очсам да, я диңгез кырыйларына ук урнашсам да, 10. Анда да Синең кулың мине йөртер һәм уң кулың мине тотар. 11. һәм мин әйттем: “Әллә мине караңгы күрсәтми тотар микән?” Төн дә минем әйләнәмдә яктыга алмашыр. 12. Чөнки Синең алдыңда караңгы да караңгы түгел һәм төн дә көн кебек якты булыр: төн караңгысы көн яктысы кебек. 13. Чөнки Син бөтен эчем белән мине Үзеңнеке иттең, анам корсагыннан мине күтәрәп алдың. 14. Котчыгаргыч искитәрлек икәнең Үзеңә әйтәм: эшләрең искитәрлек, һәм җаным аны бик белә. 15. Яшерендә Син булдырган сөякләрем дә, җир астындагыдай төштә (булдырылган) гәүдәм дә Синнән яшерен түгел. 16.

Яралуымны ук күзләрең күрде һәм китабыңда ничә көнгә булдырылганнары язылулы, язылмаганы берәү дә юк. 17. Миңа исә дусларың бик кадерле, әй Алла, аларның куәтләре нык. 18. Санасам, алар комнан да күп; уяндым исә, мин Синең белән. 19. Әй Алла, гөнаһлыларны кырып бетерсәң иде; әй кан түгүчеләр, миннән читкә китегез. 20. Чөнки алар (усал) уйлар төзүне бик яраталар, калаларыңда бушка гына торалар. 21. Әй Ходай, Сине күрәлмаганнарны яратмадым түгелме, һәм дошманнарыңа (ачуым килеп) корып беттем. 22. Бөтенләй аларны күрәлмадым, яратмадым, алар миңа дошман булдылар. 23. Әй Алла, мине сына һәм күңелемне бел; мине сына да, сукмакларымны аңыш. 24. Юлым канунсызлык юлы түгелме, күр, һәм мине мәңгелек юлына бастыр.

Йөз утыз тугызынчы псалом (мәдхия).

В конец. Псалом Давида.

1. Әй Ходай, усал кешедән мине аралап ал, дәрәс түгел кешедән мине коткар. 2. Алар күңелләрендә дәрәссезлек уйлылар, көн саен сугышырга тотыналар. 3. Телләрен елан теле шикелле үткенләгәннәр, тел асларында аспид (дигән еланныкыдай) зәһәр тора. 4. Әй Ходай, гөнаһлылар кулыннан мине сакла, дәрәс түгел кешеләрдән мине аралап ал, алар аякларымны чалырга уй тоттылар. 5. Горурлар миңа яшерен тозак салдылар, һәм аякларымны эләктерергә тозакларын элмәкләп куйдылар. 6. Сукмак өстенә миңа абындыргыч салдылар. 7. Ходайга әйттем: Син – минем Аллам, әй Ходай, инәлүемнең авазына аң сал. 8. Әй Ходай, әй Ходай, мине саклаучы куәт, сугыш көнендә башымны ябып тордың. 9. Әй Ходай, миңа каршылык итәргә уйлаучы гөнаһлыга мине ирек бирмә: миңа каршылык уйладылар, мине ташлама, алар һичкайчан күтәрелмәсеннәр иде. 10. Жыелышып иткән (усал киңәшләренең) иң яманы, авызларының эшләре үзләренә каплансын. 11. Утлы күмерләр аларга төшәрләр, азап күрсәтеп аларны егылдырырсың һәм тора алмаслар. 12. Яман телле кеше жирдә алга китмәс, дәрәс түгел кешене яманлык туры китереп харап итәр. 13. Ярлыларга Ходай хөкөм итәсене һәм мескеннәргә кайтарасыны белдем. 14. Шунлыктан гаделләр Синең исемеңне данларлар һәм дәрәсләр йөзең алдында урнашырлар.

Йөз кырыгынчы псалом (мәдхия).

Псалом Давида.

1. Әй Ходай, Сиңа инәлеп дәшәм, мине ишет, Сиңа инәлгән чагымда догамның авазын тыңла. 2. Минем догам, ладан исе кебек, Синең алдыңа җитсен иде, кулым күтәреп инәлгәнем – кичке корбан кебек. 3. Әй Ходай, авызымны сакландыр һәм телемне дә тыелдыр. 4. Гөнаһларымның гаебен киметер өчен, яман сүзләр әйтергә күңелемне авыштыра күрмә, канунсызлык кылучы кешеләр кебек (булмасам иде), аларның олылары белән дә йөрмәсәм иде. 5. Гадел кеше мине рәхимлелек белән үгетләсен һәм оялтсын, әмма гөнаһлы кеше башыма май да сөртмәсен; алар теләгәнчә булмасын иде дип, тә инәләмен. 6. Аларның түрәләре (суга ташлаган) таш кебек югалырлар, шунда татлы сүзләремне белерләр. 7. Калын балчык ярылып җир өстендә таралгандай, аларның сөякләре кабер янында таралып ятар. 8. Тик, әй Ходай, әй Ходай, күзләрем Сиңа таба: Сиңа өмет тотам, җанымны ала күрмә. 9. Миңа дип салган тозақлардан һәм канунсызлык кылучыларның кызыктыруыннан мине сакла. 10. Гөнаһлылар үз ауларына эләгерләр, әмма мин ялгыз (имин калып, дөньядан) күчкәнче торырмын.

Йөз кырык беренче псалом (мәдхия).

1. В научение. Давида, когда он в пещере молился.

2. Авазым белән Ходайга дәштем, авазым белән Ходайга инәлдем. 3. Аның алдында догамны агылдырдырмын, хәсрәтемне әйтермен. 4. Тыным чыгарга гына торганда да Син сукмакларымны белеп тордың: мин йөри торган юлда миңа яшерен тозақ корганнар. 5. Уң ягыма, әйләнәмә карадым, тик мине белүче юк иде, качар хәлем дә юк, җаным өчен көюче дә юк. 6. Әй Ходай, Сиңа дәшеп әйттем: Син минем өметем, тереләр җирендәге өлешем. 7. Инәлүемә аң сал, чөнки бик кимгә калдым, куучылардан мине коткар, чөнки миннән бигрәк ныгыдылар. 8. Караңгы җирдән җанымны чыгар, Синең исемеңне данласам иде; Син миңа кайтарганчы гаделләр мине көтеп торалар.

Йөз кырык икенче псалом (мәдхия).

Псалом Давида, когда его преследовал Авессалом, сын его.

1. Әй Ходай, догамны ишет, Үз чынлыгың хакына инәлүемә аң сал, дәрәслегең буенча мине ишет. 2. һәм бәндәңне хөкемеңә салма, чөнки Синең алдыңда дөньяда торучының берсе дә дәрәскә чыга алмас. 3. Чөнки дошман җанымны куды, тормышымны җиргә таптады, күптәнге үлекләргә охшашлы итеп, мине караңгыга япты. 4. һәм эчемдәге рухым моңайды, йөрәгем каушады. 5. Әүвәлге

көннәрне исемә төшереп, барча эшләреңнән өйрәндем, кулларың эшләреннән үгет алдым. 6. Кулларымны Сиңа күтәрдем, жаным Сиңа сусаган жир кебек тора. 7. Әй Ходай, мине тиз ишет, рухым бетәргә тора; йөзеңне миннән борма, югыйсә кабергә төшерелә торганнарға охшашырмын. 8. Рәхимеңне миңа иртүк ишеттер, чөнки Сиңа өметләндем; әй Ходай, барасы юлымны миңа күрсәт, чөнки жанымны Сиңа күтәрдем. 9. Дошманнарымнан мине аралап ал, әй Ходай, Сиңа сыендым. 10. Үз иркеңне кылырга мине өйрәт, чөнки Син минем Аллам. Игелекле Рухың мине дәрәс жиргә алып барсын иде. 11. Үз исемен хакына, әй Ходай, мине терелтерсең, дәрәслегең буенча жанымны кайгыдан чыгарырсың, 12. Үз рәхимең буенча дошманнарымны бетерерсең һәм жанымны кысучыларны барысында юк итәрсең, чөнки мин Сиңең бәндәң.

Йөз кырык өченче псалом (мәдхия).

Псалом Давида. О Голиафе.

1. Ходай Аллам данлаулы, Ул кулларымны сугыш рәтенә, бармакларымны (коралын тотарга) өйрәтә. 2. Рәхимем минем һәм сыенганым, яклаучым минем һәм коткаручым, аралаучым һәм Аңа өметләндем; халкымны миңа буйсындыра. 3. Әй Ходай, кеше ни нәрсә? Алай да аңа Үзеңне белдердең; я адәм улы ни? Аны санлайсың икән. 4. Кеше буш нәрсә кебек, көннәре күлгәдәй үтәләр. 5. Әй Ходай, күкләрне сыгылдырып иң, тауларга тиен, һәм төтенләнерләр. 6. Яшен яшьнәт, һәм (дошманнарны) таратырсың, укларыңны жибәр, һәм аларны болгатып бетерерсең. 7. Югартын кулыңны сузып, мине аралап ал, дәү сулардан һәм ятлар улларының кулыннан мине коткар. 8. Аларның авызлары бушны сөйләштеләр һәм уң куллары – дәрәссезлек кулы. 9. Әй Алла, Сиңа яңа жыру жырлармын, ун кыллы псалтырь уйнап, Сиңа жырлармын. 10. Патшаларга котылу бирүгә, Үз бәндәң Давытны яман кылычтан коткаручыга (жырлармын). 11. Коткар мине һәм ятлар улларының кулыннан аралап ал, аларның авызлары бушны сөйләштеләр һәм уң куллары – дәрәссезлек кулы. 12. Аларның уллары яңа утыртылып нык тамырланган яшь агачтай, кызлары матурлаган өйдәй әйбәт киенәләр, үзләре бик чибәр. 13. Амбарлары тулы, бураларының берсеннән берсенә агыла, сарыклары үрчемле, көтелә торган жирләрендә ишәяләр, үгезләре көр. 14. Коймалары нык, урамнарында елышып кычкырышу юк. 15. Андый кешеләрне бәхетлегә куялар, (әмма) Алласы Ходай булган халык кына бәхетле.

Йөз кырык дүртенче псалом (мәдхия).

Хвала Давида.

1. Әй Аллам, Патшам, Сине күтәрермен һәм Синең исеменә гомергә һәм гомердән гомергә данлармын. 2. һәрбер көнне Сине данлармын һәм исеменә гомергә һәм гомердән гомергә мактармын. 3. Ходай олы һәм бик мактаулы, олылығының чиге дә юк. 4. Эшләреңне тумыштан тумышка мактарлар һәм куәтеңне белдерерләр. 5. Изгелегеңнең ямьле данын сөйләрләр һәм кодрәтләреңне дә белдерерләр. 6. Котчыгаргыч эшләреңнең куәтен әйтерләр һәм олылығыңны да белдерерләр. 7. Күп яхшылығыңны искә алып, әйтеп жәелдерерләр һәм дәрәслегеңә сөенерләр. 8. Ходай юмарт һәм рәхимле, озак түзүчән һәм күп рәхимле. 9. Ходай барысына да игелекле, һәм юмартлыктары бар эшләрендә дә. 10. Әй Ходай, булдырган нәрсәләрең барысы да Сине белдереп торсыннар иде, һәм яраулыларың Сине данласыннар иде. 11. Патшалыгыңның данын әйтерләр һәм кодрәтеңне сөйләрләр, 12. Шул кодрәтеңне һәм патшалыгыңның ямьле данын адәм уллары белсеннәр дип. 13. Патшалыгың бар гомерләрдә дә тора торган патшалык, һәм тотып торугың тумыштан тумышка тора. Ходай бар сүзләрендә дә дәрәс һәм бар эшләрендә дә шиксез. 14. Егылырга торганнарны барысын да Ходай егылтмый тота һәм түбән егылганнарны барысын да торгыза. 15. Барчаларның күзләре Сиңа өметләнеп торалар, һәм Син аларга кирәкле чагында ашамлык бирәсең: 16. Кулыңны ачып, һәрбер жанлыны теләгәнә белән туйдырасың. 17. Ходай бар юлларында да гадел һәм бар эшләрендә дә шиксез. 18. Инәлеп дәшүчеләренә, чынлык белән инәлеп дәшүчеләрнең барысына да Ходай якин. 19. Үзеннән куркучыларның теләгәнә булдырып бирер, һәм догаларын ишетеп, аларны коткарыр. 20. Үзен сөючеләрне Ходай барысын да саклай һәм гөнаһлыларның барысын да бетерер. 21. Авызым Ходайның данын сөйләр, һәм һәрбер тән Аның изге исемен гомергә, һәм гомердән гомергә данласын.

Йөз кырык бишенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа. Аггея и Захарии.

1. Әй жаным, Ходайны макта. 2. Гомеремдә Ходайны мактармын, үзем торган тиңенте Аллама жырлармын. 3. Коткара алмый торган башлыктарга, адәм улларына ышанып тормагыз. 4. Адәмнең рухы чыкты исә, ул кире туфрагына кайтыр, тоткан исәпләре барысы да

шул көнне үк юкка чыгар. 5. Булышучысы Ягъкуб Алласы булган кеше, өметен Үз Алласы Ходайга тоткан кеше бәхетле. 6. Шул Алла күкне һәм жирне, диңгезне һәм алардагы бар нәрсәләрне дә булдырган, чынлыкны гомергә тота, 7. Золымлык күрүчеләргә гаделлек кыла, ачыкканнарга ашамлык бирә. Ходай богаудагыларны ычкындыра. 8. Ходай сукурларны белемле итә, Ходай түбән егылганнарны торгыза, Ходай гаделләргә ярата. 9. Ходай читтән килеп торучыларны саклый, үкбезне һәм тол хатынны яклай, әмма гөнаһлыларның юлын юкка чыгарыр. 10. Әй Сион, Ходай Аллаң гомергә, тумыштан тумышка патшалык итәр.

Йөз кырык алтынчы псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайны мактагыз, чөнки мәдхия җырлау – яхшы эш, Аллабызга мактау татлы тисен. 2. Иерусалимне торгызучы Ходай чәчелгән Исраилләргә җыяр. 3. Ул күңелләре кайгылыларны савыктыра һәм имгәнгән төшләргә бәйли, 4. Йолдызларның исәбен белә һәм аларның барысына да исем бирә. 5. Ходебыз олы, һәм кодрәте зур, белүенә чиге дә юк. 6. Ходай сабырларны яклай, әмма гөнаһлыларны җиргә чаклы ия. 7. Ходайны данлай башлагыз, Аллабызга гөслә белән җырлагыз. 8. Ул күкне болытлар белән киендерә, җиргә яңгыр әзерли, таулар өсләргә үлән үс-терә һәм кешеләргә ашамлыкка ашлыклар (үстерә), 9. Туарларга һәм Үзенә кычкырып тора торган карга балаларына ашамлык бирә. 10. Кешенә ат көченә (ышануын) теләми, аның аяк ныклыгына (ышануына да) риза түгел. 11. Әмма Ходай Үзеннән куркучыларга һәм Аның рәхименә өмет тотучыларга гына ризалык итә.

Йөз кырык жиденче псалом (мәдхия).

Аллилуиа. Аггея и Захарии.

1. Әй Иерусалим, Ходайны макта, әй Сион, Аллаңны данла. 2. Чөнки Ул капкаңның биген ныгыткан, синдә (торучы) улларыңны бәхилләгән. 3. Синең тирәләреңне тыныч тота һәм тук бодай белән сине туйдыра. 4. Үз сүзен җиргә җибәрә, Аның сүзе тиз җәелә. 5. Карны йон кебек яудыра, томанны көл кебек сибә. 6. Бозын кисәге-кисәге белән яудыра, Аның суыгына кем чыдый алыр? 7. Сүзен әйтеп җибәргәч, аларны эретә, җилен истерсә, сулар ага. 8. Үз сүзен

Ягъкубка әйтә, боерыкларын һәм хөкемнәрен Исраилгә белдерә. 9. Бер халыкка да алай кылмаган һәм аларга хөкемнәрен белдермәгән.

Йөз кырык сигезенче псалом (мәдхия).

Аллилуиа. Аггея и Захарии.

1. Әй күктәгеләр, Ходайны мактагыз, әй югарыдагылар Аны мактагыз. 2. Бар фәрештәләре, Аны мактагыз, бар чирүләре, Аны мактагыз. 3. Кояш һәм ай, Аны мактагыз, якты һәм бар йолдызлар, Аны мактагыз. 4. Күк өстендәге күкләр һәм күкләр өстендәге су да, Аны мактагыз. 5. Ходайның исемен мактасыннар, чөнки Ул әйткәч булганнар, Ул кушкач яралганнар. 6. Аларны гомергә һәм гомердән гомергә куйган, рәтен үзгәрмәслек итеп куйган. 7. Жирдәге еланнар һәм барча төпсез жирләр, Ходайны мактагыз. 8. Ул кушканны кылучы ут, боз, кар, бозлы кар, давиллы жыл; 9. Таулар һәм бар түбә жирләр, жимеш китерә торган агачлар һәм бар эрбет агачлары; 10. Киекләр һәм бар туарлар, шуышып йөри торган жәнлекләр һәм канатлы кошлар; 11. Жирдәге патшалар һәм бар халыклар, башлыклар һәм жирдәге бар түрәләр; 12. Егетләр һәм кызлар, картлар белән яшьләр (барысы да) 13. Ходайның исемен мактасыннар, чөнки бер Аның гына исеме күтәрелгән, Ул жир-дә дә, күктә дә данлаулы. 14. һәм Ул Үз халкының куәтен күтәрер. Яраулылары барысы да, Аңа якынлашучы халык, Исраил уллары, Аны данларлар.

Йөз кырык тугызынчы псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Ходайга яңа жыру жырлагыз: яраулылар жыенында Ул мактаулы. 2. Исраил үзен Булдыручыга куансын, һәм Сион уллары да үз патшаларына сөенсеннәр. 3. Жыручылар жыены Аның исемен мактасыннар, тимпан һәм псалтырь белән Аңа жырласыннар. 4. Чөнки Ходай Үз халкына ризалык итә һәм сабырларны котылдырып күтәрер. 5. Яраулылар данлаулы торып куанырлар һәм тыныч урыннарында сөенерләр. 6. Авызларында Алланы зурлау һәм кулларында ике ягы да үткен кылыч, 7. Халыкларга үч кайтарырга дип, кешеләрне оялтырга дип, 8. Патшаларын чылбыр белән һәм олыларын тимер богау – кул богавы белән бәйләргә дип, 9. Язган

хөкемне аларга кылырга дип. Шундый зурлык Аның бар яраулыларына тияр.

Йөз илленче псалом (мәдхия).

Аллилуиа.

1. Алланы изге өендә мактагыз, нык куәтлегә күрә, Аны мактагыз. 2. Кодрәтлегә күрә, Аны мактагыз, зур олылыгына күрә, Аны мактагыз. 3. Быргы авазы белән Аны мактагыз, псалтырь һәм гөслә белән Аны мактагыз. 4. Жыручылар жыены һәм тимпан белән Аны мактагыз, кыллы уен һәм орган белән Аны мактагыз. 5. Ямьле авазлы кимвал белән Аны мактагыз, зур тавышлы кимвал белән Аны мактагыз. 6. Һәрбер жанлы нәрсә Ходайны мактасын.

Йөз илле беренче псалом (мәдхия).

Сей псалом писан особо, вне числа 150 псалмов, Давида, когда он единоборствовал с Голиафом.

1. Туганнарым арасында иң кечесе идем һәм атам йортында иң яше идем. Атамның сарыкларын көттем. 2. Кулларым орган ясадылар, һәм бармакларым псалтырь көйләделәр. 3. Ходаема (мине) кем белдерер иде? Ходай Үзе, Үзе мине ишетте. 4. Үзенең фәрештәсен жибәреп, мине атам сарыклары яныннан алдырды һәм изгеләндерү мае белән мине майлатты. 5. Агаларым бар да зурлар һәм матурлар иде, алай да Ходай аларга күңел итмәде. 6. Ят зат кешесенә каршы чыктым, һәм ул мине үзенең сыннарын әйтеп каргады. 7. Әмма мин аның кылычын алып, башын чабып өзем, шулай итеп Исраил улларын хурлыктан коткардым.

www.tatar.orthodoxy.ru